

[மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்]

[1967 மார்ச் 29]

நான், உள் சட்ட ஆய்வுக் குழுவின் (கமிட்டி ஆன் சபார்டினைட் லெஜிஸ்லேஷன்) உறுப்பினர்களாக நியமிக்கிறேன்:—

- (1) திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்.
- (2) திரு. நா. கிருட்டினன்.
- (3) திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்.
- (4) திரு. பழனிவேல் ராஜன்.
- (5) திரு. க. ந. சிவபெருமாள்.
- (6) திரு. து. ப. அழகமுத்து.
- (7) திரு. கே. வியாகம்.
- (8) திரு. டி. மார்டின்.
- (9) திரு. கே. போஜன்.
- (10) திரு. என். சங்கரய்யா.

இப்பேரவையின் 202-வது விதிக்கு இணங்க திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன் அவர்களை இக்குழுவின் தலைவராக நான் நியமிக்கிறேன்.

7. கவர்னர் பேரவையின் மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இப்பேரவையின் அடுத்த அலுவல், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது விவாதம், தொடர்ந்து நடைபெறும். இப்பொழுது இந்த அவையின் கூட்டம் 1 மணிவரை நடைபெற்று, இடைவேளைக்குப்பின் மீண்டும் இன்று மாலை 2-30 மணிக்குத் தொடங்கும். நேற்றுப் பேசத் தொடங்கி, உரையை முடிக்காமலேயே விட்டுவிட்ட திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் அவர்கள் இப்பொழுது தொடர்ந்து உரையாற்றுவார்கள்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்: தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நேற்று நான் பேசிய கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து சில கருத்துக்களை இன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மையிலே சில மாதங்களுக்கு முன்பாக ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக செங்கற் பட்டு மாவட்டத்திலே இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக நஷ்டம் ஏற்பட்டு அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுடைய தோட்டங்களிலேயுள்ள தென்னைகளும், வாழை மரங்களும் அறிக்கப் பட்ட காரணத்தாலே, அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அளித்திருக்கின்ற கடன்களையும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அளித்திருக்கின்ற கடன்களையும் மிகத் துரிதமாக வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே புயலால் பாதிக்கப்பட்ட எங்கள் மாவட்டத்தில் இவற்றை வசூலிப்பதைக் கொஞ்சம் தள்ளிவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, அனு மின்சார நிலையத்தைத் தொடங்குவதற்காக அங்கே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான்கு ஐந்து கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களைச் சர்க்கார் வாங்கி

1967 மார்ச் 29], [திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக சர்க்கார் அளித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நஷ்டஈடு சென்ட் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 15 என்ற அளவிலேதான் அளிக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள மக்கள் வேறு ஊருக்குச் சென்று குடியேறவும், அங்கே விவசாயம் செய்வதற்காக நிலங்களை வாங்குவதற்கும் பற்றாத நிலைதான் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அந்த நஷ்டஈட்டுத் தொகை குறைந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுள்ளேன். உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, I crave your indulgence to permit me to speak a few words in English. I have been called upon to express my views on the Address of His Excellency the Governor to the Joint Session of this Legislature. I am at a loss to understand how the D.M.K. Party including the Leader have reconciled with the post or office of the Governor. There were times when this Party was against the very institution of the Governor. On a former occasion when Mr. Sri Prakasa addressed a joint session of the two Houses of this Legislature, this Party, I believe, boycotted the entire session. Later, when His Excellency Jayachamaraja Wadiyar addressed a joint session, this party co-operated evidently on the pretext that he belongs to a neighbouring State. Could there be such a discrimination between Governors? Our present Governor does not naturally belong to our State.

THE HON THIRU C. N. ANNADURAI: As the hon. Member is making a statement which is not correct, I would like to correct it. The Maharaja of Mysore as Governor never addressed the House.

THIRU K. VINAYAKAM: But discussion took place on the Address and the very same leader took part in the discussion. The point at issue is, when they could not reconcile themselves to the office of Governor then, how does it suit them to reconcile with the position, make the Governor deliver the speech and then take part in the discussion on it. I have known some statements issued by the Leader of the D.M.K. Party that this office is a very unnecessary and superfluous one. Jocularly he even compared this office to the piece of flesh hanging at the neck of the goat just to give the impression that the office was not necessary. I am very glad, Mr. Speaker, that a very colossal political metamorphosis has taken place and it is a change for the better and I congratulate them on the attitude which they are now taking. Now there is a change in the political complexion of the Government and the impact of the State's relation with the Centre will have to be closely watched.

There is nothing spectacular, thought-provoking or fascinating or even nothing to allude to in this Address. This seems to be just like the Address delivered during the regime of the old Ministry. To quote H. G. Wells I do not get any indication of even 'The shape of things to come' in the future.

[Thiru K. Vinayakam]

[1967 மார்ச் 29]

Mr. Speaker, Sir, our Chief Minister is a versatile genius. He has mastered the art of public speaking and his technique of using words and playing on the credulous and gullible audience has left a very good impression about his future activities. He has raised fantastic, Himalayan hopes and aspirations among the people. He has been propagating pet theories that all the ills are due to the Congress Government and the Ministers concerned. To put it in a lighter vein, if a cow in anybody's house refuses to milk, it is due to the bad Government run by the Congress Party!

THE HON. THIRU. C. N. ANNADURAI: My Friend crediting me with possessing the art of speaking should not credit it with such a funny anecdote. I never said that; if I have said that, I would not deserve the credit for public speaking that he attributes to me.

THIRU K. VINAYAKAM: I said that I was saying it in a lighter vein.

Thus he has collected band of young men around him and they carried on almost a tirade against the Congress Ministry. He has even been telling the people that all the ills would be solved if the Congress Party was out of power. The gullible people, mostly well-meaning people, voted him to power and consequently sent us out of office. My allegation against the party in power is founded only on well-meaning lines. Having created an aspiration, some kind of hope that they would usher in a state of Utopia, a state of Shibboleth where everything will be available for the mere asking, now the party in power is on trial, and it will have to acquit itself properly. It has got to fulfill the pre-election promises. What are those promises?

ம.ப.
10-30

One of the promises oft-quoted is that they would be in a position to supply three measures of rice per rupee and then it was whittled down on the last day just before the elections to the point of stating that at least one measure of rice would be immediately given on the day of assumption of Office. Are they now in a position to implement it properly?

The Hon. Chief Minister must be aware of the difficulties. . . .

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: If my hon. Friend wants a literal answer, I may state that on the day we took office, one measure of rice was sold for one rupee.

THIRU K. VINAYAKAM : Not by the Government, at any rate, but some interested people who were jubilant over the unusual success of their Party in large numbers should have incurred a definite loss, by purchasing 10 or 15 bags of rice and celebrated the victory of the Party. So the credit for that should not go to the Party in power but it should go to some individual persons who thought that they should celebrate it in such a way. That will not satisfy the public for long.

1967 மார்ச் 29]

[Thiru K. Vinayakam]

Mr. Speaker, Sir, another issue is the language issue. The language issue is the most muddled one in our State. The Congress Party accepted the three-language formula but the Party in power is now advocating 14 languages and I have heard one Hon. Minister harping upon the theory that only two languages have got to be developed at the expense of the third language. If this is going to be the state of affairs, I am at a loss to know, what will be the future of our State. Our Hon. Chief Minister has got the unusual capacity of converting any inconvenient position to his advantage like Mark Antony of Rome with his powers of oratory on the funeral occasion of Caesar. He can enthuse the masses, get them to his side for help and at the same time wreak vengeance against his enemies. I only throw a friendly caution to the Hon. Chief Minister that he should not continue to be the Hamlet of politics. Hamlet was always harping on 'To be or not to be'—to quote the Shakespearean language and likewise our Hon. Chief Minister is always saying 'To do or not to do'.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am very happy to note that there is literary flavour in the speech of my hon. Friend but in that connection, I would like to point out that he has compared a poor person like me to Hamlet but the late Pandit Nehru himself was compared to Hamlet.

THIRU K. VINAYAKAM : I am concerned with the Chief Minister of my State. In this connection, I must point out that Othello found out the causes by saying, 'It is the cause and it is the cause'. He committed the murder of his innocent wife, Destimona. Sir, I do not want the Chief Minister to commit such murders. He must find out the real ills of the society, the real causes and the drawbacks in our society and solve them immediately. To go one step further, like Aladdin, he has created a demon, dangerous giant with marvellous powers, capacity and achievement but if he could not be handled properly, one day, the same demon will devour our Chief Minister.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I have again to correct my hon. Friend. In the story, Aladdin was not destroyed by the demon.

THIRU K. VINAYAKAM : I am well aware of the details of the story and I have never stated that Aladdin was destroyed by the demon. If the Chief Minister does not handle the giant properly in the way he has to be handled, it is likely.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The very fact that the hon. Member is comparing me to Aladdin, should mean that he is comparing me in toto.

THIRU K. VINAYAKAM : Comparison stops at the stage at which the demon was created and there it ends. Mr. Speaker, Sir, the Dravida Munnetra Kazhagam leader has pointed an inglorious

[Thiru K. Vinayakam]

[1967 மார்ச் 20]

picture about us, that we are responsible for all the ills in this country, that the spiralling of prices have all been created by us and that if his party is put in power, they would bring down the spiralling prices to a reasonable level. Now, I want to ask, what are the steps which this Government have taken to bring down those prices. We have yet to know all these details.

Mr. Speaker, Sir, I have also raised the question, with regard to the Chief Minister's entry into this Legislature. He has ~~got~~ the right to sit in this House for six months. But on a former occasion when a predecessor, Mr. C. Rajagopalachari entered the Legislature by nomination in the Council, the very same Chief Minister then stated that it was a backdoor entry. I do not know by what door he is going to enter this Legislature now.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: As a lawyer, he should know that he should build a base which is stable. He has now stated that I stated that Rajaji came by the back-door. There was a talk like that in Tamilnad but the hon. Member can never credit such an allegation to me.

THIRU K. VINAYAKAM: As the situation stands to-day, it is a door which is not a proper door. The Hon. Chief Minister must make it a proper door. Either he must face the elections and fight the elections and then come into this House or carry on with the odium which is now attributed to him. To quote his own words, it is not a proper door, if not a back-door.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: I think, the hon. Member is not irritated by my intervention. We are now talking about the door. In that connection, I would like to remind him of the recent statement of the Congress President that even persons defeated at the General Elections can enter the Rajya Sabha. That door is also very small and whether it is forward or backward: he should have to decide.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, I am the last person to get irrigated. I have been a Parliamentation for so many years, Mr. Speaker, Sir, we were both contemporaries in the same college, Pachaiyappas' College. He was in the Final Honours Class and I was in the Third Honours Class. The Secretary of this Department was also in the same Class.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Speaker, Sir, for your information, I can say that the hon. Member is not only a good Parliamentarian but he has had experience from both sides.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, I accept that insinuation because I had started my career in the Opposition and it is my lot to be in Opposition even during the lean days of my Party. Apart from the lighter-vein falking, I come to the point. The Party

1967 மார்ச் 29]

[Thiru K. Vinayakam]

and its leader are sitting on a volcano which is capable of eruption with dangerous consequences. Unless they deliver the goods and unless they put their pre-election promises into concrete action, their days are numbered.

Mr. Speaker, there are so many petty things like the Salem Steel Plant. Also, the question of spiralling prices and the problem of food scarcity are confronting him and I want him to take a bold stand in regard to all these things.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The hon. Member may have a dig at us on other points but about the Salem Steel Plant, please do not tell us that it is a petty scheme. It is the one scheme where we have to forget our political differences and fight with the Centre and get it.

THIRU K. VINAYAKAM : In respect of all issues which are capable of solution by the State Government, the State Government should not develop a desire of throwing the blame on the Centre and then wash off their hands by running away from their responsibility. If the Party in power wants our co-operation, we are ready to offer it but as an Opposition Party, we will oppose whenever opportunity arises, we will criticise the Party in power whenever a situation arises and we will embarrass the Government whenever there is scope for it.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : If the hon. Member understands the full meaning of the word 'co-operation' and if the Members of his party are sincere in their co-operation, they should not embarrass the Government, they can criticise.

THIRU K. VINAYAKAM : At the same time I will take the opportunity of articulating the people's aspirations on the floor of this House and of embarrassing the Government.

Coming to my constituency, it is a neglected constituency almost forgotten in the history of this State. We have been under the Andhra State for so many years and only in 1960 we came under the purview of this State. There are so many things wanting. I will take the opportunity of consulting the Ministry in private and tell them what they have got to do. They may develop a phobia that I come from the Opposition and even the legitimate demands of my constituency should not be denied on this ground.

I thank you, Mr. Speaker.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையில் மிக நல்லமுறையில் இன்றைக்கு நாட்டில் இருந்தக்கூடிய உடனடிப் பிரச்சனைகளுக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதில் பல திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்றுப் பேசுகிற நேரத்தில் எனக்கு முன்னால், குறிப்

[திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்] [1967 மார்ச் 29]

பாக முன்னாள் ஆளும் கட்சியில் இருந்த கனம் அங்கத்தினர்களும், அதிலும் குறிப்பாக, எனக்கு முன் பேசிய திரு. வினாயகம் அவர்கள் அவர்களுக்கு என்று ஏற்பட்ட பாணியில், வார்த்தை ஜாலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பேச்சில் மயங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மயக்கம் தீராத நிலையில் இங்கு மயங்கிப் பேசினார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த உரை எங்களுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஏமாற்றம் என்பது அவர்களுக்குப் புதிதல்ல. கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டை ஆளுகிற முறையில் மக்களுடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்காத முறையில், மக்கள் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளாத நிலையில், மக்களோடு நெருங்கி அவர்கள் விவகாரங்களைப் புரிந்து கொண்டு பணியாற்றாத நிலையில், மக்களின் குறைகளுக்கு நிவாரணம் தேடித் தராத முறையில், அதிகார வர்க்கத்தை மட்டும் அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்த காரணத்தினால் தேர்தலுக்கு முன்னால் கூறி வந்தார்கள், இன்னும் இருபது ஆண்டுகளுக்கு நாங்கள் தான் நாட்டை ஆளப்போகிறோம் என்று சொல்லி வந்து கட்சியில் அதில் பெருத்த ஏமாற்றத்தைப் பெற்றார்கள். பிறகு இந்தக் கூட்டணி அமையாது; இது கூடாத கூட்டு என்று சொல்லி இந்தக் கூட்டு, தொகுதி உடன்பாட்டில் உடைந்து விடும், இவ்வளவு கட்சிகளும் ஒன்றாகக் கூட முடியுமா என்று கருத்தில்கொண்டு பிரசாரமும் செய்து வந்தார்கள். அந்தக் கூட்டு நிறைவேறி அதிலும் ஏமாற்றத்தைக் கண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்தக் கூட்டு கூடினாலும் இவர்களுக்கு ஐம்பது இடங்களுக்கு மேல் கிடைக்காது என்று கூறினார்கள். இந்த ஐம்பது இடங்களில் மைனஸ் 50 அவர்களுக்குத் தான் கிடைத்தது. அதற்கு மேலாக மக்களின் மதிப்புப்பெற்ற தலைவர்கள், தலைவர்களாக மட்டுமல்லாது ஆட்சி பிடித்திலும் அமர்ந்து மக்கள் ஆட்சியை மலர வைத்து இன்று மாண்புமிகு கட்சியாக உலகமே காணாத அதிசயமாக ஆட்சியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் இவர்களுக்கு ஏமாற்றம் கிடைத்தது. பிறகு இந்த மந்திரிசபை அமையுமா, இதில் கோளாறுகள் ஏற்படும், குறைகள் ஏற்படும், தகராறுகள் ஏற்படும் என்று கனவு கண்டார்கள். ஏழைகளின் இதயங்களை தம் இதயத்தில் வைத்திருக்கிற முதல் அமைச்சரான அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் உள்ள மந்திரிசபை ஜாதிமத பேதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு அதற்கு மேல் பண்பட்ட விதத்தில், கீழ்மட்டத்தில் உள்ள மக்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கிற முறையில் அமைச்சர்களாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இதிலும் ஏமாற்றம் கிடைத்தது. நல்லவிதத்தில் எந்தவித விவகாரமும் இல்லாமல், எந்தவித முணுமுணுப்பும் இல்லாமல் அமைச்சரவை அமைந்திருக்கிறது. அதிலும் அவர்களுக்கு ஏமாற்றம். இந்த அமைச்சரவை, சொல்கிற கருத்துக்களுக்கு காது கொடுத்துக் கேட்கவேண்டும், அதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அவற்றைத் திட்டமாகத் திட்டவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமான முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அது பிரதிபலிக்கிறது. குறிப்பாக அத்தனை பக்கங்களையும் விரி தவறாது படித்துப் பார்த்தால் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் படவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1967 மார்ச் 29] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சிலர் தேன் நிலவு முடிந்து விட்டது என்று கூறினார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு மு. கருணாநிதி அவர்களைப் பார்த்து கனம் உறுப்பினர் சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். . . .

திரு. வி. ஜார்ஜ் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். சட்டசபை ஒழுங்குப்படி சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் : தொகுதிகளைக் குறிப்பிட்டு இந்தத் தொகுதியின் உறுப்பினர் என்று சொல்லவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும்கூட, தொகுதிகளின் பெயர்களை நினைவில் வைப்பது மிகவும் கடினமாகையால் அவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம் என்று அதை அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : அவர்கள் சொன்னார்கள், முதல் கோணல் முற்றும் கோணல் என்று பிரித்துப் பேசும் அளவிற்குப் பேசி எங்கள் பிரிவில் சந்தோஷப்படுவதுபோல் பேசினார்கள். ராஜாஜி அவர்களுக்கும் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஏன் இரண்டு கட்சிகளுக்கும் இடையிலே நீண்ட நெடுங்காலமாக பொதுப்படையாக இருக்கிற ஒற்றுமை, மக்களுக்குச் சேவை செய்வது என்பதில் ஒன்றுபட்டிருக்கும் நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. அது விஷயமாக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கூறினார்கள். நீங்களும் நாங்களும் ஒன்றுபடாத நிலையில் இருப்பதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை, நீங்களும் நாங்களும் ஒன்றுபட்டிருக்கிற நிலையில் வேறுபாடு இருக்கமுடியாது என்று கூறினார்கள். நம் முன்னால் இருப்பது மக்கள் பிரச்சனை. அதற்குத் தீர்வு காண வேண்டும். அதற்குத் தீர்வு காண திறமையைக் காட்டி பெருமை படவேண்டும். ராஜாஜி தேன் நிலவு முடிந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள் என்று கூறினார்கள். முதலில் திருமணம் ஆகிறது, பிறகு தம்பதிகள் இருவரும் மனம் விட்டுப் பழக சௌஜன்யமாகப் பழக தனித்திருக்கும் நிலையில் பிரிந்து கொள்கிறார்கள். திருமணம் ஆகி பிறகு தேன் நிலவு அமைந்து, பிறகு குடும்பம் நடத்தும் நிலை ஏற்படுகிறது. குடும்பம் நடத்தும்போது சிறு சிறு சச்சரவுகள் தோன்றுவதுண்டு. அது நிலையானதல்ல. சபாநாயகர் தேர்தலைப் பயன்படுத்தி, பிளவைப் பெரிதுபடுத்தி அதன் மூலம் சந்தோஷப்படலாம் என்று நினைத்ததிலும் அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து விட்டார்கள்.

இன்னொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு படி அரிசி போட முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். எங்கள் ஆட்சியில் பாலும் தேனும் ஓடும் என்று இருபது ஆண்டுகளாகச் சொல்லி இன்று நாட்டில் அத்தனை பேர்களும் பிச்சைக்காரர்களாகக் காட்சியளிக் கும் நிலையில் நாட்டின் நிலையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தார்கள். ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி போடுகிறோம் என்று சொன்னார்களே என்று சொன்னதற்கு நேற்றையதினம்கூட முதல்

[திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்] [1967 மார்ச் 29]

அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக எங்களுக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால், மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு இல்லாத அளவில் எங்களுக்கு மாநில அளவிலே முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டால், அந்த முறையில் சில சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டால் நிச்சயமாகக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சில திட்டங்களே வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் சர்க்கார் தன்னுடைய உணவுக் கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை நாம் பார்க்கத்தான் போகிறோம். இன்று நிச்சயமாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இத்தனை நிலையிலும், பொதுவாக இன்று பல இடைஞ்சல்களைச் செய்து, வெள்ளைக்காரர்கள் நாட்டை விட்டு, அதிகாரத்தை விட்டுப் போகும்போது ஒட்டை ரெயில்வே என்ஜின்களையும், ஒட்டைத் துப்பாக்கிகளையும் விட்டுவிட்டு, பாகிஸ்தான் போன்றவற்றைப் பிரித்து, ரத்தக் களறி ஏற்படுத்தி, நாம் பெற்ற உண்மையான சுதந்திரத்தைச் சுவைக்கின்ற அளவுக்கு இல்லாமல் ஏற்படுத்திச் சென்றதுபோல, இன்றக்குப் பல பிரச்னைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, இப்போது சில ஃபைல்களைக் காணவில்லை யென்றால், இன்னும் என்னென்ன இருக்குமோ தெரியவில்லை. ஓரளவுக்குப் பிரித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்ற நிலையில் இருப்பதால் நிலைமை இன்னும் சிரமமாகி வருகிறது. வேகத்தோடு செல்லுவதற்கு இயலாத நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி சதி என்று சொல்லுவதற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். அந்த அளவுக்குக் காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில், உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன், வரி விதிப்புகளில் 'டாக்ஸ் எவேஷன்' என்ற முறையில், எத்தனையோ பேர்கள் வரிகளைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதை ஒழுங்குபடுத்தும் நிலை வரும்போது நாட்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும் என்று பார்க்கும்போது சென்ற ஆட்சியிலே ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, விற்பனை வரியை வசூல் செய்வதைப் பற்றி சில ஏற்பாடுகள் நடந்தன. கோடானுகோடி ரூபாய் வருமானம் வந்து, வருமானத்தைத் தேடிப் பிடிக்கும்போது பெரும் பணக்காரர்கள், பெரும் தனக்காரர்கள், அரசாங்கத்திற்கு வேண்டியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் பிடிக்கப்பட்டு, கடைசி நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு மிக வேண்டிய ஒருவர் கையைக் கழிக்கும் நேரத்தில் அந்த அதிகாரியைக் கழற்றி விட்டார்கள். அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் இல்லாமல் இல்லை.

இன்று பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை நாஷனலைஸ் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. இன்று பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் மூலமாக வரியாக வர வேண்டிய பணம் அத்தனையும், மோசடியாக, போலியாக டிக்கெட் தயார் பண்ணி, இன்வாய்ஸ் தயார் செய்து ஒவ்வொரு நாளும் பெரும் தொகையைப் பல பஸ் கம்பெனிக்காரர்கள் ஒளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் துறையில் சரியான ஆஃபிஸர்களைப் போட்டு, சரியான இன்வாய்ஸ்களை அவர்களுக்காக

1967 மார்ச் 29] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

அடித்துக்கொடுத்து, அவர்களுடைய கணக்கை அடிப்படையாக வைக்காமல், முன்பு மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் தமாஷா வரி போடும் நேரத்தில், சினிமா டிக்கெட்டுகளுக்குச் சர்க்கார் அலுவலகத்திலிருந்து ஸ்டாம்பு ஒட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்று வைக்கப்பட்டதன் மூலமாக நல்ல முறையில் வசூல் ஆகும் நிலைமை ஏற்பட்டதே, அந்த மாதிரி நிலைமைகளை ஏற்படுத்தினால் ரூபாய்க்கு ஒரு படி என்ன, அதற்கு மேலும் சப்ஸிடைஸ் செய்து கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

(மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதையும் திட்டத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அந்த மாதிரிப் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன.

இந்த நமது அமைச்சரவைக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறோம்; மக்கள் எல்லோருடைய ஆதரவையும் பெற்று வந்திருக்கிறோம். மக்களாட்சி மலர்ந்திருக்கிறது. பழைய ஆட்சியில் இருந்து இன்றும் அதிகாரிகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள், நேற்று வரையில் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெறவேண்டும் என்று எண்ணியவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிதான் திரும்பவும் ஆட்சிக்கு வரும் என்று சொல்லியவர்கள், தேர்தல் நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிக்காக வீடு வீடாகச் சென்று ஒட்டுக் கேட்டவர்கள், அப்போது மக்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள், கட்டாயக் கொள்முதல் கொள்கையை அமல் நடத்தும் பொறுப்பை அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கும்போது, அந்த அதிகாரம் தவறான முறையில் நடந்துகொண்ட அதிகாரிகள் கையில் சிக்கும் போது, சில அநீதிகள் நடந்து விட்டன. அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. அரசாங்கம் திட்டத்தை நல்ல எண்ணத்தில் போட்டிருந்தாலும், கீழே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் வேண்டா வெறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்து, அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய மக்களாக இருப்பவர்களை வேண்டாதவர்களாக ஆக்கித் திடீரென்று அலுப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சில காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. உடனடியாக நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒடோடி எந்த எந்தப் பகுதிகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டனவோ அங்கெல்லாம் சென்று அந்தத் தவறுகளைச் சீர்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த மாதிரியான அதிகாரிகளை உடனடியாக அந்த இடங்களிலிருந்து மாற்றியாக வேண்டும். உதாரணத்திற்கு எனது தொகுதியில் ஏற்பட்டதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு நடந்த அக்கிரமத்திற்கு ஒரு அளவு கிடையாது. மூக்கையா தேவர் நிச்சயம் வெற்றி பெற மாட்டார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறு குழந்தைகள் முதற்கொண்டு மூக்கையா தேவர் அதிக வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெறுவார் என்று சொல்லும் போது, அந்த முறையில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அங்குள்ள மக்களிடத்தில் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் என்று சொல்லி, 1½ படி, ¼ படி அளவுக்கு இருக்கக் கூடியதையும், அவிக்கப் போட்ட நெல்லுக்கூடப் பிடித்து மக்களைத் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் கொண்டிருக்கிற முறைக்குக்

[திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்] [1967 மார்ச் 29]

கெடுதலைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்வது தவறு என்று சொன்னால், 'போய் அண்ணாவிடம் சொல்லுங்கள்; அவர்கள்தான் இந்த உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள்' என்று இவ்வளவு நிமிராகச் சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களும் சுத்தமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்று முதலமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். இதனால் ஏற்படும் தீமையைத் தடுத்ததுக் கொள்ளும் அளவுக்கு அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து மாற்றியாவது அவர்களுக்குப் புத்தி புகட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல இங்கு ஒரு அங்கத்தினர் கூடச் சொன்னார். கும்மிடிபூண்டிக்குப் போய் ஒரு இடத்தில் மக்களைப் பார்த்து ஆறுதல் கூறவேண்டுமென்று முன்பு சபை அங்கத்தினராக இருந்தவர் அழைத்துச் சென்றார். அப்போது இடம் தவறாமல், வீடு தவறாமல் போலீஸ் உட்கார்ந்திருந்தது. அதே அங்கத்தினர், திரு. வேழ வேந்தன் என்று நினைக்கிறேன், அவரிடத்தில் வந்து மக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது அவர் நல்ல விதத்தில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். அப்போதுதான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன காரியம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வந்தது. 'இன்று சில அரசாங்க உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றில் தயவு செய்து யாரும் தலையிடாதீர்கள்' என்று கூறியிருக்கிறார். 'அந்த மக்களெல்லாம் ஒட்டு போட்ட மக்கள்தான். சிலர் தவறு செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடிக்கும்போது சிலர் பாதிக்கப்படலாம். அப்போது யாரும் தலையிடக் கூடாது' என்று எங்களுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டு நான் சந்தோஷப்பட்டேன். சுத்தமான ஆட்சி இருக்க வேண்டுமென்றால், திறமையான ஆட்சி இருக்கவேண்டுமென்றால், ஏற்படுகிற தவறுகளை எடுத்துக்காட்டவேண்டுமே தவிர, இடையூறுக இருக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அப்போதுதான் தெரிய வந்தது. இதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளாமல், எந்த நேரத்திலும் மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த ப்ரொக்யூர்மென்டில் இன்னொரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கம்பல்சரி ப்ரொக்யூர்மென்ட் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நமது நகரத்திற்கு அதிகமான அளவுக்குத் தேவை இருக்கிறது. உணவு இருப்பானது ஒரு நாள் தேவைக்குப் போதுமானதாகக் கூட இல்லை என்ற நிலைமையில் ஆட்சி மாறி வரும்போது இருந்தது. ப்ரொக்யூர்மென்டிலே நமக்குத் தேவையான அளவுக்குக் கிடைத்த பிறகு டார்கெட் நிறைவேறும்போது இந்த முறையையே நிச்சயமாக எடுப்பார்கள் என்பது தெரியும். நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தகவலில் இருந்து, மத்திய சர்க்கார் கொடுத்துள்ள தகவலில் கடுமையான பஞ்சம் வரும் என்று மிரட்டுவதாக இருக்கிறது. இப்போது வாலண்டரி ப்ரொக்யூர்மென்ட் முறையைக் கொண்டுவரலாம். இப்போது சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம்; அவர்களுக்கு உரம் முதலியவைகள் கொடுக்கிறோம். இன்று நேரடியாகவும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஆஃபீஸ் மூலமாகவும், விவசாய ஆஃபீஸ் மூலமாகவும்

1967 மார்ச் 29] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

விவசாயக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அத்தனையையும் சர்க்கார் கொடுக்கிறபோது, சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிற விலையில் அவர்கள் அந்தப் பொருள்களுக்கு உரிய தொகையை மாற்றுப் பண்டங்களாக, நெல்லாகக் கொடுக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். இன்று இந்த ஆட்சியினரை உயர்ந்த நிலைக்கு மக்கள் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே உள்ள ஒவ்வொருவரும் நேரடியாக மக்களிடத்தில் தொடர்பு கொண்டவர்கள். அவர்களிடத்திலே நிறைய ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். பல உத்தியோகஸ்தர்கள், திறமையானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்றும் மக்கள் மதிப்பைப் பெற்ற அமைச்சர்களும் சென்று, சர்க்காரிலே கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள், எத்தனை ப்ரொடக்ஷன் என்று கணக்கு இருக்கிறது, எவ்வளவு லாண்ட்லார்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு இருக்கிறது, ஒவ்வொரு இடத்திலும் நேரடியாகச் சங்கங்களை அமைத்து மக்களிடத்தில் நெருங்கிப் பழகும் நிலையில், அதிகாரிகளை வைத்துச் சட்டத்தின் துணையைக் கொண்டு, மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதில், செல்வாக்கை உபயோகித்து நடவடிக்கை எடுத்தால் நமது தேவைக்கு வேண்டிய அளவுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையை நல்ல முறையில் கையாள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுடைய மதிப்பைப் பெற்ற அவர்கள் எவ்வளவு கேட்டாலும் இல்லை என்று சொல்லாது கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். அதிகார வர்க்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சிலர் இன்னும் பழைய மனப்பான்மையோடுதான், பழைய நிதானத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டில் நிரந்தரமான திட்டம் கிடையாது, எல்லாம் முடிந்து விட்டது, தண்ணீர் திட்டமே இருக்க முடியாது என்று கடந்த காலத்து அமைச்சர்கள் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சில அமைச்சர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிக்குச் சில அண்டை மாகாணங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு குறைந்த செலவில் முக்கியமான சில திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டுவிட்டார்கள். மற்றத் திட்டங்களை அப்படியே விட்டுவிட்டுச் சென்று விட்டார்கள், புறக்கணித்து விட்டார்கள். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற திட்டத்தை, புறக்கணித்த திட்டங்களை, பாராமுகமாக இருந்த திட்டங்களை இந்த சர்க்கார் எடுத்து நல்ல முறையில் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதிகளிலே ஓடுகிற ஆறுகள், 5, 6 ஆறுகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆறுகளில் கேரளா அரசாங்கம் தங்களுக்கு வேண்டிய மின்சக்தியையும் பெற்றுக்கொண்டு அதைப்போல அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி, நெல் சாகுபடிக்கு வேண்டிய தண்ணீரையும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர்கள் உபயோகப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் சுமார் 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாயக்கூடிய

மூப.
11-00

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [1967 மார்ச் 29]

தண்ணீர் வீணாகி விரயமாக மேற்கு சமுத்திரத்தில் சங்கமம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. முன்பிருந்த மந்திரி திரு. ராமையா அவர்கள் முதலில் மறுத்தார்கள். பின்னால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பெட்டிஷன் போட்டு, மகஜர்கள் கொடுத்தாலும், தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, என்கே ஆறுகள் ஒடுகின்றனவோ அந்த காச்மெண்டு ஏரியா நமக்குச் சொந்தம். அந்தமாதிரி கேஸ்தன் போட்டு வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்று தஸ்தாவேஜைகளையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்கு மேல் மந்திரியும் மந்திரியும் பேசி, என்ஜினியர்களும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அந்த முடிவு நல்ல முடிவாக இருந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைத் தொடர்பாகக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், கிழக்கு ராமதைபுரம் மட்டுமல்ல, மேற்கு ராமதைபுரம், மதுரை, திருமங்கலம் மற்றப் பகுதிகளிலும், அந்த ஆறு போகக் கூடிய மதுரை ஜில்லாவிலும் குறைந்தது 2 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாய்வதற்குத் தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது என்று அந்த ரிபோர்ட்டில் நிபுணர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீண்டகாலத் திட்டமாக இருக்கக்கூடிய அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும். கோளாவில் எதிர்க்கட்சியின் ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது. கோளா முதல் மந்திரி திரு. நம்பூதிரிபாடு அவர்கள்தான் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார்கள். நமக்கு உதவி செய்வதற்கும், கலந்து பேசுவதற்கும் அவர் இப்பொழுதும் உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய கரெண்டு, நெல், அரிசி ஆகியவற்றை நம்மால் முடிந்த வரை கொடுத்துதவத் தயாராக இருக்கிறோம். சகோதரர்கள் என்ற நிலையில் கலந்து பேசும் நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று பேரவைத் தலைவர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிக முக்கியமான திட்டம். முன்பு கூட எல்லா அங்கத் தினர்களும் அதைப்பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போல ஆந்திர மாகாணத்தில் கிருஷ்ணா, கோதாவரி நதிகளில் அந்தப் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீரைத் தேக்கிப் பாய்ச்சியதுபோக, அதற்கு மேல் ஏற்படுகின்ற வெள்ளப் பெருக்கத்தினால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விணாகத் தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நிபுணர் குழு நமக்கு அதைப்பற்றிச் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகாலமாக ஆந்திர மாகாணத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆறுகளின் நீர், ஏறக்குறைய 20 லட்சம், 30 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாயக்கூடிய தண்ணீர் வீணாக, விரயமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாகாண அமைச்சர்களுடன் நல்ல முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, மத்திய சர்க்காரை நல்ல முறையில் அணுகி, நல்லதோர் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், தமிழ் நாட்டிலேயே பஞ்சம் என்பது இருக்காது, நாட்டில் எங்கெங்கு பஞ்சம் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் பஞ்சத்தைப் போக்கிச் செல்வம் கொழிக்கும் தமிழ் நாடாக ஆகும். இரு

1967 மார்ச் 29] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

திட்டங்களையும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் உறுதுணையாக இருந்து எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது புதிய திட்டங்களை நல்லவிதத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக நமக்கு உறுதுணையாக இருக்கக் கூடியவர்கள் நமது உத்தியோகஸ்தர்கள். குறிப்பாகச் சமூக நீதியை உறுதி செய்வதிலேயே இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். இதன்படி ஆசிரியர்கள், போலீஸ்காரர்கள், கெஜட் பதிவு பெறாத ஊழியர்கள் இவர்களுக்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு ஓரளவுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அது முக்கியக் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி அல்லாத முற்போக்கு மாநிலங்களின் அரசு அத்தனையும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட வேண்டும். குறிப்பாகச் சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் ஒன்றுபடுத்துகிற அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியின் ஆட்சி அமைந்திருக்கிற சில மாகாணங்களில் அதிகவேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் பஞ்சப்படியின் அடிப்படையிலே சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கும், ஊழியர்களுடைய சம்பள உயர்வு கோரிக்கைகளை 5 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டிய நிலையில் நாமும் இருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாகாணத்தில் நல்ல ஆட்சியை நிறுவவேண்டுமென்றால், ஊழியர்களுடைய ஒத்துழைப்பு நமக்கு அதிகமாகத் தேவை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை அனுசரித்து ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த அடிப்படை நீதி மற்ற ஊழியர்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்கள் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் கிடைக்க வாய்ப்புகள் ஏற்படும். உதாரணமாக மேற்கு வங்காளத்தில் கெஜட் பதிவு பெறாத ஊழியர்கள், போலீசார், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர்களுக்கு ஊதிய அளவு இந்தியாவில் வேறு மாநில அரசு ஊழியர்களின் சம்பளத்தைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலை தமிழகத்திலும் உடனடியாக ஏற்படவேண்டும். மத்திய, மாநில அரசு ஊழியர்களிடையே ஊதிய ஏற்றத் தாழ்வைப் பற்றி இன்று இருக்கக்கூடிய முனுமுனுப்பு நிரந்தரமாக மறைய எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: With your permission, I have to bring one point to the notice of my hon. Friend, Mr. Vinayakam. While he was speaking, he frequently used the words 'gullible people'. It is not unparliamentary. I am conscious of that. I looked into the dictionary. Though the word 'gullible' is parliamentary, I find that it is a sort of inconvenient term. At the very beginning I may say that 'gullible' and 'gull' are slangs and now allowed in literature. Gullible comes from the root word 'gull' and 'gull' means a credulous person, a dupe, a simpleton, a fool. If that word is attributed to the public, it is apt to be misunderstood as 'fools'. I do not think my

[Thiru C. N. Annadurai] [1967 மார்ச் 29]

hon. Friend Vinayagam wants the people to be called as fools. Therefore I request him to reconsider that word. Certain people are apt to give the exact meaning of the word and say, 'Mr. Vinayagam is calling all the people as fools. I do not think that he will welcome such a situation. Therefore I would request him to withdraw that word and ask the Speaker to expunge it from the proceedings.

THIRU K. VINAYAKAM: I know the intention of the Chief Minister and the reason why he is now trying to trap me and paint a wrong picture in the eyes of the public. If I use any word, I find out the exact relevant meaning from the Twentieth Century Chamber's Dictionary. The word 'credulous' means: People who believe easily anything that is said. There is nothing wrong. It is far from my intention and I never meant that the people are fools. People have a tendency to believe speeches because they are well-meaning, credulous people. As the Chief Minister read the meaning of the word from the dictionary, the first word that he read was 'credulous'. 'Credulous' means those who easily believe without even thinking.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: If my Friend is capable of defending himself before the public, I have no objection.

THIRU. K. VINAYAKAM: What I have said is the meaning given in the Chambers Dictionary.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Usually Chamber's Dictionary is for the colleges and Oxford Dictionary is taken for purposes of Parliamentary usage. My Friend thinks that he can go and defend himself before the public. Well and good. But this is the interpretation or the misinterpretation that can be attributed to that word. He said that 'gullible person' meant one who believed everything easily. If it is literally translated, it will mean in Tamil *Emaligal* and people will not like to be called *Emaligal*, especially when they are the real masters. If he thinks he can face the public, I have no objection.

மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத் தலைவர்: 'Gullible' என்ற பதத்திற்கு என்ன பொருள் என்பதிலிருந்து அது பொதுவாக பொதுமக்களை இழிவாக எண்ணுவதற்கு இடம் கொடுப்பதாலும், மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் கேட்டுக் கொண்டபடி அதை வாபஸ் பெற உறுப்பினர் மறுத்துவிட்டதாலும் அந்தப் பதத்தைப் பேரவை நிகழ்ச்சியிலிருந்து நீக்கி விடுமாறு . . .

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I am interested in literary discussion. When the Hon. Chief Minister was trying to import a different kind of meaning in the language I used, I was trying to defend myself. But if the Hon. Chief Minister is of the

1967 மார்ச் 29]

[Thiru K. Vinayakam]

opinion that both of us should not offend the people at large because they have sent us back to this House, I have no objection to withdraw that word. But under no circumstances, that should be scrapped out of the proceedings of this House.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I just want to help my hon. Friend. If he is interested in selfhelp I have no objection to it. I am not objecting to the word but I am only pointing out that there may be occasions when the literal meaning of the word may be given to the public by some speaker or other—of course, I would not be doing it—that the hon. Member Thiru Vinayakam, has on the floor of the House, called all the people as 'fools' otherwise, the word can stand.

மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது இங்கே தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் உட்பட 65 பேர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தலைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 15 நிமிடமும், உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடமும் தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய துணை அவைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்ததற்காகத் தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

விருதுநகர் சட்டமன்றத் தொகுதி காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய தொகுதி என்கிற காரணத்தாலும், அந்தத் தொகுதி மக்கள் சார்பிலும், இந்தப் புதிய அமைச்சரவைக்கு என்னுடைய வரவேற்பையும் வாழ்த்துதலையும் தெரிவிக்கத் தாங்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் தேர்தல் ஒரு திடுக்கிடும் விளைவைக் கொடுப்பதாக இருந்தது, அதிர்ச்சியைக் கொடுப்பதாக இருந்தது. சிலருடைய விஷயத்தில் என்றாலும், தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்தத் தேர்தலின் முடிவை அவர்கள் இறுதியாக, உறுதியாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திட்டமிட்டு எதிர்பார்த்துத்தான் இருந்தார்கள். இந்த முடிவிற்குப் பல காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், முழு முதற்காரணம் நிச்சயமாக தொகுதிக்குத் தொகுதி சென்று சுறுசுறுப்போடு பணியாற்றிய மாணவர்களைச் சாரும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவ சமுதாயம், நிகழ்கால உயிர், எதிர்கால பரம்பரை, இந்த வெற்றியைப் பிரதிபலிக்கும் சமுதாயம். அந்த இளைஞர் சமுதாயம் எழுந்து வருகிறது. தளர்ந்து விட்ட சமுதாயத்திற்கு விடை கொடுத்திருக்கிறது. அதைப் பாராட்டத்தான் இந்த முடிவு என்று என்னைப் பொறுத்தவரை நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட இளைஞர்களின் தலைமைக்குத் தகுதி வாய்ந்த தலைவரைத் தமிழ்த் தெய்வமான, தமிழ் தாயின் தவப்புதல்வரான அறிஞர் அண்ணா

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1967 மார்ச், 29]

வைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தலைமையின் கீழ் இந்த நாடும், இந்த நாட்டு மக்களும் என்றென்றும் பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள் என்பதில் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஐயம் இல்லை.

காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்தத் தேர்தல் மிகப் பொறுப்பாகவும், அமைதியாகவும் நடந்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களும் கூறுகிறார்கள். கவர்னர் அவர்களும் சுமுகமாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் கூட, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில்—அந்தத் தொகுதி அகில உலகத்தின் கவனத்தையும் கவர்ந்திருந்தது. அந்தத் தொகுதி அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜர், ஜனநாயக சோஷலிசக் காவலர் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய தொகுதி—அந்தத் தொகுதியில் நடைபெற்ற அக்கிரமங்களை வரிசைப்படுத்திச் சொல்வதானால், அதற்கு நேரமும் இருக்காது, அதனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய நெஞ்சத்தில் வேதனையும் நிரம்பிவிடும். ஆகவே, எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் சொல்லாமல், ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியை உதாரணத்திற்காகச் சொல்லப் புகுகிறேன். என்னை ஆதரித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் நான் தவறாமல் பாதிக்கப்பட்டனர், நான் பயணம் செய்த கார்கள் ஒன்று விடாமல் நொறுக்கப்பட்டன. சின்னஞ்சிறு கிராமத்தில், ஒண்டிப்புலிநாயகனார் என்கிற கிராமத்தில், சின்னஞ்சிறு விவசாயி தன்னுடைய ஆட்டுக் குட்டிகள் அடைக்கும் குடில் களில் கழகக் கொடியை ஏற்றியிருந்தார். காங்கிரஸ்காரர்கள் எச்சரிக்கை விடுத்தும் அந்தக் கொடியை இறக்க மறுத்துவிட்டார். அதற்காக அவருடைய சின்னஞ்சிறு ஆட்டுக் குட்டிகளைக் கழுத்தை முறித்துக் கொன்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் சர்வ சாதாரணமாக நடந்திருக்கின்றன. மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்குச் சம்பவங்கள் நடப்பது பற்றி அடிக்கடி தந்தி மூலம் தெரிவித்திருந்தும், இதுவரையில் எந்தவிதமான கண்டனத்தையும் தெரிவிக்காததுபற்றி மிக மிக வருந்துகிறேன். அந்த முறையில் இந்தத் தேர்தலின் அதிகாரத்தையும் பலாத்காரத்தையும், பணத்தையும் முழுக்க முழுக்கப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த ஆட்சியைச் சமுதாயத்தின் எந்தப் பிரிவின்றும் மாற்றிவிடலாம் என்று கருதினால் மாணவ சமுதாயம் இடம் கொடுக்காது. அதற்குக் காரணம், இந்த இருபது ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் ஏற்பட்ட இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்து நின்று துப்பாக்கிச் சூட்டைத் தோழர்கள் மார்பில் தாங்கி, பிணமலையாகக் குவிந்தபோது மாணவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சபதத்தின் விளைவு, அன்றைக்கு அவர்கள் எடுத்த சபதம் அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சி ஒழிய வேண்டும், தமிழகத்திற்கு உரிய, முழுக்க முழுக்க உகந்த ஆட்சி ஏற்படவேண்டும் என்று கருதியதால், இந்த ஆட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அறிஞர் அண்ணாவின் இந்த ஆட்சிக்கு மாணவர்கள் நிச்சயம் புரணமான ஆதரவு

1967 மார்ச் 29]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த ஆட்சிக்குத் துணையாக நின்று இந்த ஆட்சியைக் காப்பாற்ற, மாணவர்கள் தங்கள் உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே அண்ணா இந்திப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுையெல்லாம் விடுதலை செய்தது தான் பாராட்டத் தக்க விஷயம். இப்படி விடுதலை செய்தது சரியா என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து நண்பர்கள் கேட்டார்கள். 1942-லே பலாத்காரத்திலே இறங்கிய வெள்ளைக்கார அதிகாரிகளைத் துப்பாக்கிக்கு இரையாக்கிய சிலரைக் காப்பாற்றினார்கள் இவர்கள், வாய்ப்பு வந்தபோது அவர்களைப் பாராட்டினார்கள். அப்படிப் பாராட்டப்பட்டு, காப்பாற்றப்பட்ட தூக்குமேடை ராஜ கோபால் என்கிற நண்பரைக் காங்கிரஸ் கட்சி அண்மைக்காலம் வரை தங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆகவே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்களை பலாத்காரச் செயல் புரிந்தவர்களை சமூக விரோதிகளை விடுதலை செய்யலாமா என்கின்ற கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்து காங்கிரஸ் கட்சியின் பேரில் கொதிப்படைந்திருக்கும் மாணவ சமுதாயத்தை மேலும் புண்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு விடுதலை அடைந்தவர்கள் இல்லந்தோறும் அறிஞர் அண்ணாவைக் குடும்பத்தின் தெய்வமாக நினைத்துப் போற்றி வருகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட மாணவ சமுதாயத்தினருக்கு இரண்டு வித குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விழுகிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழ் நாட்டில் எந்த அளவிற்கு ஏற்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும், அது ஒரு புரட்சியாகவே எழுந்தது என்பதில் ஐயம் இல்லை. அதற்குத் தக்க மாதிரி இதுவரையில் இல்லாத முறையில் துப்பாக்கித் தோட்டாக்களைத் தாங்கிய அவர்களுடைய தூய்மை யான லட்சியத்திற்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்ப வேண்டும் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது போல அதே வேண்டுகோளை நம்முடைய அரசாங்கம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நானும் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படி எழுப்பப் போகும் சின்னம் தமிழகத்தில் வேறு எங்கேயும் இல்லாத வகையில் உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வருபவர்கள் மனதைக் கவரும் வகையில் மிகவும் சிறப்பாக என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மாணவ சமுதாயத்தினர் மகத்தான புரட்சி யொன்றை ஜனவரி மாதம் 25ம் நாள் தொடங்கியதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். இந்தச் சமுதாய மாறுதலை ஏற்படுத்திய இருபது ஆண்டுகால இருளை அகற்றிய அந்த மாணவர்களுடைய மகத்தான புரட்சியின் நினைவாக ஜனவரி மாதம் 25-ம் நாளை அரசாங்க விடுமுறை நாளாக அறிவிக்க வேண்டும் என்ற மாணவர்களுடைய கோரிக்கையையும் நான் இங்கே சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1967 மார்ச் 29]

இன்றைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மும்மொழித் திட்டம் இருக்கிறது. இந்த மும்மொழித் திட்டத்தில் முக்கியமான ஒரு மாறுதலை உடனடியாக மாணவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மற்ற எந்த மொழியை வேண்டுமானாலும் பயிலலாம் என்று சொல்லிவிட்டு இதுவரை இருந்துவந்த அரசாங்கம் இந்தியைத் திணிக்கும் மறைமுகமான முயற்சியில் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் இந்தி சரியாகக் கூடப் படிக்காத ஆசிரியர்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வழங்கி மாதா மாதம் சம்பளங்களைத் தந்து மாணவர்களைப் பட்டியலில் சேர்த்து இந்தியைப் படிக்கவேண்டிய கட்டாய நெருக்கடியை அவர்களுக்கு உண்டாக்கி, இத்தனை பேர் இந்தி படித்துத் தேறி விட்டார்கள் என்று பொய்ப்பான புள்ளிவிவரத்தைக் காட்டி ஆட்சி மொழிச் சிக்கலில் பெரும் சூழப்பத்தை உண்டாக்கி வந்தார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற திராவிட மொழியையோ அல்லது இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டிற்காக வட நாட்டு மொழி யொன்றைப் படித்தாக வேண்டும் என்றால், இலக்கிய வளம் மிக்க வங்காள மொழியையோ அல்லது நவீன இலக்கியங்கள் நிறைந்த மராட்டிய மொழியையோ மூன்றாவது மொழியாக வைக்கலாம். தமிழகத்தின் எல்லைப் புறங்களில் உள்ள, அண்மை மாநில மொழியான மலையாளத்தையோ, கன்னடத்தையோ, தெலுங்கையோ மற்ற மொழியையோ மூன்றாவது மொழியாக ஏற்படுத்தலாம். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இந்தி வகுப்புகள் நடைபெறுவது, தமிழ் ஹுடைய தலைமேல் இந்தியினுடைய ஏகாதிபத்தியம் இன்னும் அமர்ந்திருக்கிறது என்ற இழிவான எண்ணத்தை மாணவர்களுக்கு உண்டாக்குகிறது. மகத்தான போராட்டத்தின் நினைவாக, மாணவர் சமுதாயத்தின் சார்பாக நான் மன்றடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அவமானத்தைத் தயவு செய்து உடனடியாக அகற்றிவிடுங்கள் என்று, இதுதான் மாணவர்கள் தற்போது உடனடியாக எதிர்பார்ப்பது.

அடுத்து, தமிழகத்தில் எந்தப் பெயர்ப் பலகையாக இருந்தாலும் அது மத்திய அரசாங்கத்தின் பெயர்ப் பலகையாக இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கத்தின் சின்னங்களாக இருந்தாலும், பலகையாக இருந்தாலும், எந்த இடத்திலும் தமிழ் எழுத்துக்களில் தான் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இந்தி எழுத்துக்கள் எங்கிருந்தாலும், அது இந்திய அரசாங்கத்தின் மொழிக் கொள்கையைத் தமிழக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிப்பதாக இருப்பதால், இந்தி எழுத்துக்களின் சின்னமே தமிழகத்தில் எந்த மூலையிலும் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் மாணவர்களின் இதய கீதமாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. அது ஒரு அவமானத்தின் சின்னம்; நம்மை அடிமைகளாக உலகத்திற்கு அறிவிக்கிற சின்னம். ஆட்சிமொழி இந்தி என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற வரையில், நம்முடைய அன்னைத் தமிழ்நாட்டின் எந்த மூலையிலும்—அது மத்திய அரசாங்கத்தின் இரயில்வே அறிவிப்புகளாக இருந்தாலும், சினிமாச் செய்திகளாக இருந்தாலும்—இந்தி எழுத்துக்கள் இருப்பதை மாணவர்கள் விரும்பவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1967 மார்ச் 29]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

மாணவர்களுடைய இந்திப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுக் கைது செய்யப்பட்ட அரசியல் தலைவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்ட லைபல்களை அகற்றுவதற்கு மதிப்பிற்குரிய மாஜி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தது மிகப் பெரும் அநீதி, தமிழக வரலாறுக்கே இழைத்த அநீதி என்று நான் இங்கே குறிப்பிட்டு, என்னுடைய வன்மையான கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் நம்முடைய அமைச்சரவையைச் சார்ந்த அண்ணன் மார்களும் உடனடியாக ஒரு குழுவை நியமித்து, தமிழகத்தில் எந்த எந்த இடத்தில் இராணுவமும் போலீசாரும் நுழைந்து தமிழகத்தையே சுடுகாடாக்கி, ரணகளமாக்கி, இந்த நாட்டிலே ஆயிரக் கணக்கான தாய்மார்கள் தங்களுடைய தாலி பாக்கியத்தை இழக்கக்கூடிய பயங்கரமான சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்களோ அப்படிப்பட்ட ஊர்களில் உடனடியாக, அதிகாரப்பூர்வமான நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்து, அதைப்பற்றிய ஒரு தொகுப்பை, ஒரு மாபெரும் வரலாற்று நூலாக, கென்னடியின் கொலை வழக்குக்கு அவர்கள் சமர்ப்பித்த மாபெரும் அறிக்கையைப் போல, அதைச் சமர்ப்பித்தே தீர வேண்டும் என்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த முறையில் நீங்கள் சமர்ப்பிப்பது, எதிர்க்காலத்தில் இந்தியை எதிர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு உற்சாகத்தையும், இந்தியைத் திணிப்பவர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையையும் அளிக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சிக்குக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஆறு மாதத் தவணை தந்திருக்கிறார்கள். தேவைதான். காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட படுதோல்வியைச் சமாளித்துக் கொள்ளுவதற்கு எங்களுக்குத் தேவையோ இல்லையோ, அவர்களுக்கு நிச்சயம் ஆறு மாத அவகாசம் தேவைதான். அந்த வாதத்தையும் அப்படியே திருப்பித் தருகிறோம். ஆறு மாதங்கள் அல்ல; ஐந்து ஆண்டுகள் அல்ல; இன்னும் ஐந்து யுகங்கள் ஆனாலும், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தியை ஆதரிக்கின்ற மாஜி ஆளுங்கட்சியை மாணவர்கள் எந்த நாளிலும், எந்த முகாமிலும், எந்த இடத்திலும், ஜனநாயக முறையில், முறியடிக்க இன்றுபோல் என்றும் திற்பார்கள். தமிழ்க் காவலர், தமிழ்த் தாயின் தலைப் புதல்வர், இந்தத் தலைமுறையில் பொற்காலத்தை அமைக்கின்ற அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சிக்கு அரணாக, உறுதுணையாக, பாதுகாப்பாக, பகைப்புலனை முறியடிக்கும் படைக்கலமாக மாணவர்கள் விளங்குவார்கள் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொண்டு, கவர்னர் உரைக்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* புலவர் க. முருகையன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை முழு மனதுடன் வரவேற்று இரண்டொரு கருத்துக்கள் சொல்லலாம் என்று இங்கே நிற்கின்றேன்.

[புலவர் க. முருகையன்]

[1967 மார்ச் 29]

கவர்னருடைய உரையில், நம்முடைய புதிய ஆட்சியில் என்ன என்ன கருதப்படும் என்பதைக் குறிப்பாக, சூசகமாக, நல்ல எண்ணம் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். என்றாலும், இங்கே விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட நமது அருமை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பேசும்போது, 'வருந்துகிறோம்', 'வருந்துகிறோம்', என்றே சென்ற சில நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள், தன்னுடைய பேச்சின் தொடக்கத்திலேயே இந்த அவையில் விளங்கும் திருவள்ளுவர் படத்தைக் காட்டி, அதன் கீழே பொறிக்கப்பட்டிருக்கிற அருமையான ஒரு குறையும் நினைவூட்டிப் பேசினார்கள். "சொல்லுக" என்று தொடங்கும் குறளைக் குறிப்பிட்டு, "பல நாட்களாக நான் ஆவலோடு எதிர்பார்த்து இருந்தேன், நான் எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருப்பதைக் குறித்து மகிழ்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் இருக்கக்கூடும். ஏறக்குறைய பதினைந்து ஆண்டுகள்—இடையிலே ஒரு ஐந்தாண்டுகள் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தாலும்—இந்த அவையிலே அவர் உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில், எதிரிலே வள்ளுவர் "சொல்லுக, சொல்லுக" என்று சொன்னாலும், அவர் எதையும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருந்த வேதனையான நிலையை நினைத்துத்தான். "நான் எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருப்பதைக் குறித்து மகிழ்கிறேன்" என்று சொன்னார் என்று நான் நினைக்கிறேன். "சொல்லுக" என்று அத்துடன் நிற்கவில்லை; "பயனுடைய" என்ற சொல்லையும் அத்துடன் வள்ளுவர் இணைத்திருக்கிறார். இங்கே பேசுகிற நம்முடைய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், அந்தப் "பயனுடைய" என்ற சொல்லையும் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்கள் ஆவார்கள். சொல்லாதல் யார்க்கும் எளிது, ஆனால், சொல்லிய வண்ணம் செய்வது அரிது. இதைச் சென்ற பதினைந்து ஆண்டிக் காலமாக ஆளும் கட்சியில் இருந்த கனம் உறுப்பினர்கள் உணரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இன்றாவது அதை அவர்கள் உணர வேண்டும். "சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்" என்றும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். இந்த வாசகத்தையும் அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்த நீண்ட விவாதத்தில், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில், ஒவ்வொருவரும் மும்முறை, நான்கு முறை பேசும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள் என்றாலும், அவர்கள் பேசுகையில் மூன்று செய்தி களைத்தான் மாறி மாறிச் சொன்னார்கள்.

உணவுப் பிரச்சினையைக் குறித்துப் பேசுகையில், "சூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி" என்று பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சில நண்பர்கள் தாங்கள் பேசுகிற ஆர்வத்திலே "சூபாய்" என்பதைக் கூட மறந்துவிட்டு, "மூன்று படி", "மூன்று படி" என்றே பேசினார்கள். அந்த நேரத்தில் எல்லாம், என்னேப்போல் கனத்த உடல் படைத்தவருக்குச் சற்று ஆசையாகக் கூட இருந்தது. ஆளுக்கு மூன்று படியோ என்று கூடக் கருதிக் கொள்ள இடம் அளித்தது. அவர்கள் மாறி மாறிப் பேசினார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மூன்று படி நினைவிலேயே அவர்கள்

1967. மார்ச் 29] [புலவர் க. முருகையன்]

இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கத் தேவை இல்லை. நாட்டுக்கு நல்லாட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, நாட்டுக்கு வேண்டிய நல்ல பல பணிகளை இந்த ஆட்சி நிறைவேற்றுவதற்கான பல நல்ல கருத்துக்களை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் தர வேண்டும்.

“நல்ல எதிர்க்கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இயங்கவில்லை” என்று பல நாட்களாக காங்கிரஸ்காரர்கள் சுட்டிக்காட்டிவந்தார்கள். நம்முடைய தலைவர்களும், நாங்களும் கூட எதிர் பார்த்தோம், நல்ல எதிர்க்கட்சி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை ஒரு முறை காங்கிரஸ் அமர்ந்து நடத்திக் காட்ட வேண்டும் என்று. அந்த நல்ல காலம் இப்பொழுது வாய்த்திருக்கிறது என்றாலும், நம்முடைய அதிருஷ்டவசமாக நல்ல எதிர்க்கட்சி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நடத்திக் காட்டுகிற நல்ல உறுப்பினர்கள் சிலர் இங்கு வந்திருந்தாலும், நல்ல எதிர்க்கட்சிக்கு ஏற்ற இலக்கணம் இல்லாத பேச்சுக்களைப் பேசக்கூடியவர்களும் வந்து, என்னைப் போன்ற புது உறுப்பினர்களை மிக்க மயக்கத்திலே ஆழ்த்துகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் அன்று பேசிய முறையையும், நடந்துகொண்டவகையையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது, இப்படித்தான் எதிர்க்கட்சி நடக்க வேண்டும். இப்படித்தான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றால், அது நல்ல சட்ட மன்றமாக இருக்குமா என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது. சபாநாயகர் அவர்களை விளக்கிறபோதும், அவர்களுடைய அனுமதியைக் கேட்கிறபோதும் அவர்களுடைய தொனி மிரட்டல் தோனியாக இருந்தது. இந்தப் பதனைந்து ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இப்படிச் சட்ட அவையிலே சொற்களைக் கம்பிரமாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் சொல்லுவதற்கும், நடை முறையில் நடந்துகொள்ளுவதற்கும் பெருத்த மாறுதல் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவையாறு தொகுதியிலே ஏறக்குறைய 30 ஆயிரம் ஹரிஜன மக்கள் வாக்காளர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு இன்னும் நல்வாழ்வு கிடைக்கவில்லை. இந்த இருபதாண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஹரிஜன மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மை கிடைத்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட, இந்த இருபதாண்டு காலத்தில் ஹரிஜன மக்கள் இன்னின்னவகையில் நல்வாழ்வு அடைந்தார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் காங்கிரஸ் கட்சியில் எந்த ஹரிஜன உறுப்பினரும் இல்லை. ஹரிஜன மக்கள் அல்லாத ஒருவர்தான் இந்த இருபதாண்டில்க் காலத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கு உரிமை கிடைத்தது என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவையாறுக்கு வந்தால் ஹரிஜன மக்களின் நிலையை நேரில் நன்றாக அறிந்துகொள்ள முடியும். இருபதாண்டு காலத்தில் அவர்கள் பெற்ற நல்வாழ்வைக் காண செங்கிப்பட்டி போன்ற பகுதிகளுக்கு நேரில் வந்து பார்த்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். என் தொகுதியில் அதுபோன்ற 40 கிராமங்கள் இருக்

11- 0
மு.ப.

[புலவர் க. முருகையன்]

[1967 மார்ச் 29]

கின்றன. அங்கெல்லாம் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும், ஹரிஜனங்களும் தான் வசிக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியைப் பார்த்தால் கம்பன் பாடிய கவிதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. கம்பன் தன் பாடலில், கோசலநாட்டில் கொடுப்பார் யாரும் இல்லை. காரணம், அங்கு ஏற்போர் யாரும் இல்லையென்கிறார். கற்றோர் யாரும் இல்லை, காரணம் அங்கு கல்லாதவர்கள் யாரும் இல்லை என்கிறார். திருட்டுக் கொடுப்போர் யாரும் இல்லை, காரணம் அங்கு திருடர்களே இல்லையென்கிறார். இம்மாதிரியாக அவர் சொல்லிக்கொண்டே போகிறார். அதற்கு செங்கிப்பட்டி ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கு செல்வர்களே இல்லை, காரணம் அங்கு உள்ளவர்கள் யாரிடத்திலும் செல்வம் இல்லை; அங்கு கல்லாதவர்கள் யாரும் இல்லை, காரணம் கற்றவர்களே இல்லை. பள்ளிக்கூடம் ஊர் தோறும் இருக்க வேண்டுமென்றால், அந்த ஊரிலேயே பள்ளிக்கூடம் என்று ஒன்றும் இல்லை. பள்ளிக்கூடம் என்று சொல்லப்படுவது, கூரையில்லாத கட்டிடம், ஆசிரியர் இல்லாத நற்காலி, பிள்ளைகள் இல்லாத பெஞ்சாகத்தான் இருக்கிறது. காரணம் அந்த இடங்களைப் போய்ப் பார்வையிட அலுவலர்கள், ஆய்வாளர்கள், கன்காணிப் பாளர்கள் போன்றோர் அங்கு செல்வதற்குக் கூட—நல்ல சாலைகள் கிடையாது. கிட்டத்தட்ட 40 கிராமங்களுக்கு எந்தவிதமான வைத்திய வசதியும் கிடையாது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் மக்கள் பெருக்கம் கூடாது என்பதற்காக எங்கெங்கே, என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதோ, அவைகள் ஒன்றும் இல்லாமலேயே செங்கிப்பட்டியில் மக்கள் பெருக்கம் இல்லை. நல்ல சுகாதாரம் இல்லை. காலாகாலத்தில் வருகின்ற தொத்துநோய்கள் எல்லோரையும் வாரிக் கொண்டு போகின்றன. இதை நான் முன்பு சொல்ல அஞ்சியதற்குக் காரணம் பாக்கி எல்லா இடங்களிலும் இந்த வழியைப் பின்பற்றலாம் என்று சர்க்கார் நினைத்துவிடுமோ என்பதுதான்.

திருவையாறுக்குப் பக்கத்தில் சாலை இல்லாத ஊர்கள் பல இருக்கின்றன. அங்கே வசிப்பவர்கள் சொல்வார்கள், ஐயாறு இங்கே ஓடுகிறது. ஐயாறு என்று சொன்னாலும், கொள்ளிடம், காவேரி, வெட்டாறு, விண்ணாறு, குடமுருட்டி, மணியாறு, வீரசோழியன் அரசலாறு என்று ஏழாறுகள் ஓடுகின்றன. அங்கு ஏழாறுகள் ஓடுகின்றன என்று நாம் சொல்கிறபோது மகிழ்ச்சியுடன் சொல்கிறோம். ஆனால், திருவையாறுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற உத்தமநல்லூர் கிராமத்து மக்களைக் கேட்டால், ஐயாறு என்று சொல்கிறபோதே, 'ஐயோ ஆறு' என்றுதான் சொல்வார்கள். காரணம், அங்கு ஆறுகளில் நீர்ப் பெருக்கு எடுக்கும்போது மக்கள் எல்லாம் தனித் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குச் செல்ல முடியாமல் திகைப்பார்கள். விண்ணாறு அந்தத் தொகுதியிலேதான் ஓடுகிறது. களாப்பட்டி, கடமங்குடி, மாநேரி போன்ற இடங்கள் எல்லாம் நீர் வருகின்ற காலம் பூராவிலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அந்தமான் தீவில் வசிப்பவர்களைப்போல திட்டிலேதான் மக்கள் வசிக்கிறார்கள். இருபதாண்டு காலமாக இருந்த சர்க்கார் அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று உறுதியளித்தது. மக்களும்

1967, மார்ச் 29] [புலவர் க. முருகையன்]

விண்ணை தொல்லையிலிருந்து விடுபடுவோம் என்று விண்ணை அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இதுவரை ஒரு நல்ல பாலமும் கட்டப்படவில்லை. இருபதாண்டுகளிலே நன்மை பெற முடியும், நன்மை பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கென்று 17 ஊர்களிலே குடியிருக்கும் மனைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மனைகள் எல்லாம் ஆழமான நன்செய் நிலத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மலைக்காலத்தில் நீர் வருகின்ற காரணத்தினால் அந்த இடங்களில் இடுப்பளவுக்கு நீர் தேங்கி விடும். அதுபோல நடுக்காவேரி என்ற கிராமத்தில் தூறு ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு சிமிண்ட் ப்ளாட் பாரம் போட்டு நிற்கிறது. அந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை; ஏழு ஆண்டுகளாகின்றன. மக்கள் இன்னும் அங்கு குடியேற முடியாது ரோடுகளிலே வசிக்கிறார்கள். அந்த இடத்தைச் சுற்றி இடுப்பளவுக்குமேல் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கின்றது. ஹரிஜன மக்கள் 'கடயோகம்' பயிலவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில், கடைசி ஐந்தாண்டிலேகூட இதை அவர்களால் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்மை செய்கோம் என்று ஏமாற்று கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறார்கள் என்று பொய் சொல்ல சில நல்ல தரக்கர்கள் கிடைத்தார்கள் என்பதைத் தவிர ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்துவிடவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது) வசதியற்றவர்களை வாழ்விக்க வகை செய்யவேண்டும் என்ற நம்பிக்கை—அதற்கான குறிப்புகள் கவர்னர் அவர்களது உரையில் இருக்கிறதென்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். மருதாசலம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் உரையின்மீது பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அதேசமயத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என் தொகுதியில் இன்று சர்க்கார் விவசாயப் பண்ணை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையிலே இன்றைக்குச் சாதாரண விவசாயிகள், விவசாயிக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பண்ணையில் பெண்களுக்கு ஒரு ரூபாயும், ஆண்களுக்கு 1 ரூபாய் 50 காசும் கூலிகளாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது சாதாரணமாக, வெளியிலே தனிப்பட்டவர்களின் பண்ணையிலே கொடுக்கப்படும் கூலியைவிட மிகக் குறைச்சலாக இருக்கிறது. தனியார் பண்ணையில் அதிகமாகக் கூலி கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் பண்ணையில் குறைச்சலாகத் தருகின்றார்கள். அதே சமயத்தில் விவசாய தனியார் பண்ணை ஊழியர்களுக்கு சர்க்கார் பண்ணையில் நிர்ணயிப்பதுபோல கிராஜூடி, கேசவல் லீவ், சிக் லீவ் போன்றவைகளை அமுல்படுத்தி நிரந்தரக் கூலியாக வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சாதாரண நிரந்தரக் கூலிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கூலியே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1967 மார்ச் 29]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேசமயத்தில் அந்தப் பகுதியில் யில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டம் நூலுக்கு மிகமிக விலை உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. நூலுக்கு முன் இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது விலை அதிகம். 40-ம் நெம்பர் நூல் ஒரு கட்டு 33 ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது 45 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. 30-ம் நெம்பர் நூலுக்கு 35 ரூபாய் என்றிருந்தது. 35 ரூபாய் 75 பைசாவாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவிட விரும்புகிறேன்.

கோவைக்கு அருகில் ஏ.சி.சி. சிமெண்டு கம்பெனி இருக்கிறது. அதிலிருந்து புகையும் வண்டலும் வெளிவருகிறது. புகையோடு வண்டலும் கலந்து வெளிவருவதால், சுற்றுப்புறத்தில் ஐந்து மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு வேளாண்மை எதுவும் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. மாடு கன்றுகள்கூட பிழைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தமாதிரி பல ரிப்போர்ட்டுகள் வந்தது 1959-ம் வருஷத்தில்கூட நான் இதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். இதை சுகாதார அதிகாரிக்குத் தெரியப்படுத்தி, சுகாதார அதிகாரி நேரிலே வந்து பார்த்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனச் சொல்லியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. வண்டலை உள்ளே இழுத்து, வெறும் புகை மட்டும் வெளியிலே வந்தால் அதனால் எந்தப் பூமியும் பாதிக்காது. பக்கத்தில் இருக்கிற கறும்பப்பாளையம் என்ற ஊருக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். புகை மண்டி, வண்டல் சிமெண்ட் ஓடு மாதிரியாக இருக்கிறது. ஆகவே வண்டலைத் தேக்கி, புகையை மாத்திரம் வெளிப்படுத்தினால் அந்தப் பகுதியில் நன்றாக விளைச்சலை உண்டாக்கலாம். ஆடுமாடுகள் வாழ முடியும். ஆகவே, அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் உணவுப் பிரச்சினைக்கு அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருப்பது குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை. கிணறுகள் இருக்கும். ஆனால் அவற்றில் தண்ணீர் இருக்காது. அதுவும் ஹரிஜன மக்கள் சாதி இந்துக்களுடைய கிணற்றுக்குப் போகிறபோது—கீழே குடத்தை வைத்துவிட்டு அவர்கள் இழுத்துக் கொட்டுகிற தண்ணீரைத்தான் எடுத்துக் கொண்டுவிடுவார்களேயன்றி நிலையில் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமை வெள்ளலூரிலிருந்து வானையாறு வரை இருக்கிறது. அத்தகைய பரிதாபகரமான நிலைமையில் உள்ள ஏழை ஹரிஜன மக்களின் கஷ்டத்தை நீக்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அவர்களுடைய குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும்.

கோவை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க சிறுவாணித் திட்டம் இருக்கிறது. அது பற்றிய சர்வேயை நம்முடைய சர்க்கார், இந்திய சர்க்கார் ஆகியவை செய்துவிட்டது. அத்திட்டத்திற்காக ஒரு கோடி நாற்பது

1967 மார்ச் 29]

[திரு. என். மருதாசலம்]

லட்சம் ரூபாய் முன்பு சாங்ஷனும் செய்யப்பட்டது. இப்போது இருக்கிற விலைவாசிப்படி அது போதாது என்று சொல்லி அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் நகரசபை உறுப்பினர் என்ற முறையில் எனக்குத் தெரியும். கோவை நகரத்தோடு சிங்கநல்லூர், ஒண்டிப்புதூர் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லிற்று. சேர்த்துக்கொண்டால் குடிதண்ணீர் வசதி செய்துதரப்பட வேண்டும். ஆகவே சிறுவாணி திட்டம் வந்த பிறகு சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பதாக ஒரு தீர்மானம்போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் கேள் சர்க்காருடனும் பேசி, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவையில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டு வருவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவை சட்டத்தை மீறிய செயல். இப்படியே பல இடங்களில் முதலாளிகள் சட்டத்தை மீறியே நடக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது தொழிலாளர்களுக்கு மாதந்தோறும் 10-ஆம் தேதி சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டப்படி இருக்கிறது. அதன்பிரகாரம் கொடுப்பது இல்லை. 20-ம் தேதி, 21-ஆம் தேதி களில்தான் அதுவும் போராட்டத்தின் மூலமாகத்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் சம்பளம் கொடுக்காமல் இருக்கிற முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதுபற்றி முன்னால் இருந்த அரசாங்கத் திடமும், மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடத்திலும் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதுமாதிரம் அல்ல. தொழிலாளர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் பணத்தை (பிரீமியம்) முதலாளிகளிடமே கட்டுகிறார்கள். அதை முதலாளிகள் சர்க்காரிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பது விதி. அதன்படி அவர்கள் நடப்பதில்லை. அதன் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதோடுகூட மில் தொழிலாளர்கள் ஸ்டோர்ஸ்களில் சாமான்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். மாதாமாதம் அதற்கான தொகையை முதலாளிகள் சம்பளத்திலேயே பிடித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பணத்தை மத்திய ஸ்டோர்ஸ்களில் கட்டுவதில்லை. அதனால் மத்திய ஸ்டோர்ஸ் மில் ஸ்டோர்ஸ்களுக்கு சாமான்கள் அனுப்ப மறுக்கிறார்கள். அதனால் மில் தொழிலாளர்கள் சாப்பாட்டுக்குரிய தானியங்களை மில் ஸ்டோர்ஸ்களில் வாங்க முடியாது தவிக்கிறார்கள். இந்தவிதமாக சட்டவிரோதமான செயல்களில் ஈடுபடுகிற மில் முதலாளிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏழை மக்களுக்குக் கல்வி அறிவைக் கொடுப்பது. தொண்டாமுத்தூர் பக்கத்தில் சுண்டப்பாளையம் இருக்கிறது. அங்கே பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்று பொது மக்கள் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பள்ளியை ஏற்படுத்தி அந்தப் பகுதி குழந்தைகள் கல்வி அறிவு பெற வகை செய்யவேண்டும்.

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1967 மார்ச் 29]

அடுத்தபடியாக, மேற்கு வங்க சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து இருக்கிறது. இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஜன்ம தண்டனை அடைந்த சிறைக் கைதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுவரை நல்லமுறையில் நடந்து வந்திருந்தால் அவர்களுடைய தண்டனை காலத்தைக் குறைத்து விடுதலை செய்வது என்கிற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல நம்முடைய சர்க்காரும் செய்ய முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்: சட்டமன்ற உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்களது உரையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுயநலம் என்னும் கவசத் தால் தன்னைப் போர்த்திக்கொண்டு செயல்படுகிறவர்கள் தன்னை அறியாமலேயே வாழ்க்கை இன்பங்களை தானே அனுபவிப்பதற்கு முற்படுகிறவர்கள் ஆவார்கள். அந்த முறையில் முன்னால் ஆண்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் தான் ஆளத் தகுதி உள்ளவர்கள் என்று கூறிக் கொண்டார்கள். அதன் வாயிலாக எத்தனையோ நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியும் கவனம் செலுத்தவில்லை. குறிப்பாக தர்மபுரி பகுதியில் பஞ்சப்பட்டி ஸ்கீம் இருக்கிறது. அதைக் கடந்த 20 வருட காலமாகத் தள்ளிப்போட்டு வந்தார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கே நல்ல பலனைத் தரக்கூடிய ஸ்கீம் அது. அதன்மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களைச் சாகு படிக்குக் கொண்டுவர முடியும். பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் பிழைக்க முடியும். வாழ் வழி இருக்கிறது. அதை நமது அமைச்சரவை முடித்துக் கொடுக்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தர்மபுரி பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் எந்த விதமான தொழில் வளர்ச்சியும் இல்லை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஏரிகளைச் செப்பனிடும், ஆறுகளுக்குக் கலிங்குகள் கட்டியும், கால்வாய் வசதிகளை நல்லமுறையில் அமைத்தும் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இப்படிச்செய்து அங்குள்ள விவசாய மக்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியில் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் காலேஜ் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னமும் பி. ஏ. வகுப்பு துவங்கப்படவில்லை. இவ்வாண்டாவது பி. ஏ. வகுப்பைத் துவங்கி அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு வசதி செய்து தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டிடமும் கட்டித்தரப்பட வேண்டும். பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னாலே கட்டப்பட்டது, இன்று அங்கே ஷிப்டு முறையிலே குழந்தைகள் சேர்க்கப்பட்டு படித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ரொம்ப நெருக்கடியான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டி அவர்களை நல்ல முறையிலே கல்வி பயிலச் செய்வதற்கு

1967.மார்ச் 29]

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

ஆவன செய்யும்படி நமது அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே 3 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து, அதன் மூலமாக சிறு சிறு விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரிக்கு அடுத்தாற்போல் 28 மைலுக்குள் உள்ள ஒகேனக்கல் திட்டம் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. பல வருடங்களாக அந்த மின்சாரத் திட்டம் பிரச்சனையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அதிகப்படியான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி மின்சாரத்தை தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொண்டு போக முடியும். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை வெகு விரைவிலே அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியிலே மருத்துவமனைகள் போதுமான அளவு இல்லை. அது புதிதாக ஜில்லாவாக ஆக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே பல ஆபீசர்கள் வந்து அங்கு தங்கிவிட்ட காரணத்தாலே அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினருக்கும், மற்றும் பெருவாரியான ஜனங்களுக்கும் மருத்துவ வசதி செய்துகொள்வதற்கு இடம் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக மருத்துவ மனைகளை கட்டி அங்கேயுள்ள ஏழை எளியவர்கள் போதுமான அளவுக்கு உடனே மருத்துவ வசதி பெறுவதற்கு வார்டுகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியின் சுற்றுப் புறங்களிலே பெருவாரியான நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் கைத்தொழிலை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்திலே உள்ளவர்களிலே பட்டதாரியாகவோ ஜில்லா கலெக்டராகவோ, வக்கீலாகவோ யாரும் வரவில்லை. அவர்களுக்கு அப்படி வரக்கூடிய வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லை. மேலும் அங்கேயுள்ள நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தர்மபுரியிலே ஒரு தூற்பாலை ஏற்படுத்தி அங்கேயுள்ள நெசவுத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் வாழ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியிலிருந்து சென்னைக்கும், சென்னையிலிருந்து தர்மபுரிக்கும் போய் வருவதற்கேற்ற வழியிலே ஸ்டேட் பஸ் இரண்டு விட வேண்டும். தர்மபுரி புதிதாக ஜில்லாக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே தர்மபுரி ஜனங்கள் சென்னைக்கு வந்துபோக வசதி செய்துதரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே மலைக் காடுகள், சிறு சிறு குன்றுகள் இருக்கின்றன. அது ஸ்டேட் ஃபாரஸ்ட் ஆகத்தான் இருக்கிறது. ரிசர்வ் ஃபாரஸ்டாக இல்லை. அங்கே வாழ்கின்றவர்கள்

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1967 மார்ச் 29]

தங்களுடைய விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரத்தைத் தயாரித்துக் கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். முன்பு ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் எந்தவிதமான தடங்கலும் வெள்ளாடுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது வெள்ளாடுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுப்பது இல்லை. முன்பு அப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு பட்டியிலே 20 ஆடுகள் வைத்திருந்து, அவற்றிலே 16 ஆடுகள் குட்டி போட்டால் அந்தக் குட்டிகளை விவசாயிகள் விற்று அதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டுகின்ற செலவுகளை யெல்லாம் செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியமே இல்லாமல் இருந்தது. அப்பொழுது அவர்கள் கடனாளிகள் ஆகாமல் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது சொசைடிகள் வாயிலாகத் தங்களுடைய செலவுகளுக்குக் கடன் வாங்கி அல்லல்பட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய பகுதியிலே உள்ள சிறு சிறு குன்றுகளிலே ஆடுகள் மேய்க்க நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியிலே ராமையம்பட்டி என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. மழை வரும் நேரத்திலே 10, 15 நாட்களுக்கு அங்கே குறுக்கே ஒரு ஆறு இருப்பதால் பஸ் போக்குவரத்துத் தடைபடுகிறது. ஆகவே, அதன் குறுக்கே ஒரு நல்ல பாலம் கட்டிக் கொடுக்கும்படி நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று உடரப்பட்டி என்ற இடத்திலேயும் ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றைத் தாண்டிச் செல்ல பல பஞ்சாயத்துக்களிலே வாழ்கின்றவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பஸ் போக்குவரத்தும் இல்லை. அதற்குப் பக்கத்திலே கடுந்தூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அதற்குப் பஸ் வருகிறது. ஆகவே, அந்த ஆற்றிலே பாலம் கட்டினால் அங்கே இருக்கும் பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஸ் போக்குவரத்து செய்து கொடுக்க முடியும். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தால் உடரப்பட்டிருக்கும் பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும்.

தர்மபுரியிலே உள்ள மக்கள் குடிதண்ணீருக்காகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தர்மபுரிக்கு 13-வது மைலிலே இருமத்தூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கிருந்து குடிதண்ணீர் கொண்டுவர தர்மபுரி முனிசிபாலிட்டியிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டு அந்தத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக பல கலெக்டர்கள் வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். தர்மபுரி ஜில்லா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆக இருப்பதால் அங்கே உள்ள மக்கள் குடி நீர்வசதி பெற்றுக்கொள்ள வசதி ஏற்படுத்த குழாய் மூலமாக இருமத்தூர் ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் நமது அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி ஜில்லா சேலம் ஜில்லாவோடு சேர்ந்து இருந்தபொழுது ஃபார்ஸ்ட் கிளாஸ் மாலிஸ்டிரேட் கோர்ட் ஒன்று இருந்தது. அதன் வாயிலாக சிறு சிறு கேஸ்கள், அப்பீல்கள் செய்ய வேண்டுமென்றால்

1967 மார்ச் 29]

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

அவர்கள் கொடுப்பார்கள். ஆனால், இப்பொழுது தர்மபுரி ஜில்லா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆக மாற்றப்பட்டதின் காரணமாக, இடைத் தேர்தலிலே ஜில்லா கொடுக்கிறோம், கொடுக்கிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தாலே, தர்மபுரியைத் தலைநகராக ஆக்குகிறோம் ஆக்குகிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தினாலே அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தில் ஒரு கீழ்க் கோர்ட்டையும், கிருஷ்ணகிரியில் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டையும் வைத் திருக்கிறார்கள். அதை தர்மபுரியில் வைக்கவேண்டும். அல்லது அங்கே ஒரு ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே உள்ள மக்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் செய்துதர வேண்டும். அது புதிய ஜில்லா ஆன காரணத்தாலே அவர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் பல நன்மைகளை உடனடியாகச் செய்துகொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்- தலைமை)

திரு. பி. எஸ். சந்தானம்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பேருமான் அவர்கள் உரைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்களுடைய உரையைப் பின்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பல கோணங்களிலே இருந்து பேசிக்கொண்டே வந்தார்கள். அப்படிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே தொகுதி மக்களுடைய நலன்களைப் பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்லி அவர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது வசதிகளை நல்ல முறையிலே செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களையும் நான் சொல்லப் பிரியமுடையவாக இருக்கிறேன்.

இன்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் பற்றிப் பலர் பல கோணங்களிலே பேசுவதைப்பற்றி வருத்தப்படக்கூடியவர்களும் அல்ல; வேதனைப்படக்கூடியவர்களும் அல்ல. அரிசிப் பிரச்சினை பற்றிப் பலர் பல கோணங்களிலே பேசினார்கள். ஆடுவதும் பாடுவதும் ஞானத் தங்கமே ஒரு சாண் வயிற்றுக்குத்தான் என்பது போல் மனிதனுக்கு முதன்மையானது உணவு. அந்தப் பிரச்சினையை எந்த வகையில் தீர்ப்பது என்ற முயற்சியில் இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருப்பது பெருமைக்குரியதாகும். உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எந்த வகையில் நிர்ணயம் செய்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கும் என்ற நிலையை ஆராய வேண்டும். ஏழைத் தொழிலாளிகள், ரிக்ஷா இழுப்போர், கூலி வேலை செய்பவர்கள் தினப்படி தாங்கள் சம்பாதிக்கின்ற ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டுபோய்க் கடையில் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டுமென்றால் இன்று அவர்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதில்லை. எல்லையைத் தாண்டி அரிசி போகாமல் தடுத்து விட்டு, தேவையான அளவுக்குப் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்து விட்டு தாராளமாக அரிசி மாவட்டங்களுக்குள் போகலாம் என்று செய்து விட்டால் அரிசி மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்

நண்
பகல்
12-00

[திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

[1967 மார்ச் 29]

கஷ்டமே இருக்காது. செக் போஸ்டுகளைச் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். அங்குள்ள அதிகாரிகளை, காவலாளிகளை மாதத்திற்கு இரு முறையாவது மாற்ற வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்த காவலாளிகளுக்கும் லாரிக்காரர்களுக்கும் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு 'இன்ன நேரத்தில் நான் இருப்பேன் அப்போது வா' என்று காவலாளிகள் சொல்ல கடத்தல் நடக்கிறது. ஆகவே, மாதத்திற்கு இரு முறை செக் போஸ்டில் வேலை பார்க்கின்றவர்களை மாற்ற வேண்டும். கிராமத்திலுள்ளவர்கள் பத்து படி அரிசியை விற்று பிழைத்து வந்தவர்கள் பிழைக்க முடியாமல் பெரிய பணக் காரர்கள் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளைப் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு, அரிசி கடையில் இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் ஏழை அரிசி கிடைக்காமல், மூன்று ரூபாய் கொடுக்கிறேன், அரைப்படி அரிசி கொடு என்று கேட்கின்ற அவை நிலை இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டுமென்றால் பதுக்கலை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். பிறகு உணவுக் கட்டுப்பாட்டைத் தமிழகத்தில் நீக்கிவிட வேண்டும். எல்லைக் காவலை நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டும். தற்போது குறுவை விளைவு நல்ல நிலையில் இருக்கும் காரணத்தால் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுப்பதை இன்னும் 40 நாட்களுக்குள்ளாகக் கொடுக்கலாம்.

சமீபத்தில் ஏற்பட்ட குருவனியின் காரணமாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். செங்கம் வட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 50, 60 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செங்கம் வட்டத்தில் குப்பம் என்ற கிராமத்தில் 300 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நஞ்சை நிலங்கள் ஏரிக்கரை உடைந்து பாழாகியிருக்கின்றன. எந்த நிலம் யாருடையது என்று தெரியாமல் விவசாயிகள் தனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சர்க்காரிடம் தங்களுடைய கஷ்டத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. அதை நிவர்த்திக்க வேண்டும். செங்கத்திற்கும் வாழக் கரைக்கும் செல்லுகின்ற பாதையின் நடுவே செய்பாறு ஓடுகிறது. அந்த இடத்தில் செய்யாற்றிலே ஒரு பாலத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று முன்னராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், 1957-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் 1962-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் அங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெற்றி பெற்றதுதான் என்று பொதுமக்கள் கூறுகிறார்கள். அங்கு பாலம் இல்லாமல் விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்திற்கு உரத்தை கொண்டு செல்லவோ, தானியங்களை எடுத்து வரவோ; மாணவர்கள் பள்ளிக் கூடங்களுக்குச் சென்று வரவோ மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிலே இரண்டு அடி தண்ணீர் இருந்தால் கூட போக்கு வரத்து தடை பட்டு விடுகிறது. அந்தப் பகுதியில் 150 கிராமங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. அந்தக் கிராம மக்களின் போக்கு வரத்துக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில் அந்தப் பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 மார்ச் 29]

[திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

செங்கம் தாலுகா வரண்ட பிரதேசம். அது ஜவ்வாது மலைபின் அடிவாரத்தில் இருக்கிறது. அங்கு மருத்துவ மனை நல்ல முறையில் அமையவில்லை. செங்கத்திலிருந்து * திருவண்ணாமலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் 24 மைல் வரவேண்டும். செங்கத்தைச் சுற்றி ஏறக்குறைய 300 கிராமங்களுக்கு மேல் இருப்பதால் அந்த மக்கள் பூராவும் செங்கம் மருத்துவ மனைக்குத்தான் வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு இருக்கின்ற மருத்துவ மனை போதாது; புதிதாக மருத்துவ மனை கட்ட வேண்டுமென்று செங்கத்தில் இருக்கும் மக்கள் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று வருவது என்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் மருத்துவ மனை கட்டுவதற்காக நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்காக நிலம் கூட வாங்கி ஜில்லா மருத்துவ மனை அதிகாரியிடமும், பொதுத் துறை எஞ்சினீயரிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே சர்க்கார் உடனடியாகக் கட்டடங்களைக் கட்டி மருத்துவமனையை விசாலப்படுத்தி மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சினை பற்றிப் பெருத்த அளவு பேசப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்குப் பிறகு அடுத்தபடியாக, வட ஆற்காடு மாவட்டந்தான் உற்பத்தியில் முன்னணியில் நிற்கிறது. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் எதுவும் கிடையாது. மக்கள் தங்களுடைய கடுமையான உழைப்பின் காரணமாக உணவு உற்பத்தியை அங்கே பெருக்கி வருகிறார்கள்.

அங்கு மின்சாரத்தின் உதவி கொண்டு பயிரிடுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அவர்கள் கேட்கிற அளவில் மின்சாரம் கொடுத்தால் உண்மையில் தஞ்சை மாவட்டத்தை விட உணவு உற்பத்தியை நல்லமுறையில் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற உறுதியை நான் சர்க்காருக்குச் சொல்கிறேன். செங்கம் வட்டத்தில் புதுப் பாளையம் பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் மின்சாரத்திற்காக கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எக்ரிமென்ட் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் போதுமான சாமான்கள் இல்லை என்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுப்பாளையம் பஞ்சாயத்து கிராமங்கள் வளமான பூமியை உடையது. அது உழைப்பாளிகள் நிறைந்த பகுதி. அங்கு நல்லமுறையில் மின்சார வசதி செய்யப்படுமானால் நல்லமுறையில் அங்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவே அங்கு போதிய மின்சார வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த கிராமங்கள்பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் ஜனவரி மாதத்தில் நான் தொகுதி வாரியாகப் போகும்போது பார்த்தேன், சூராவளி காரணமாக ஏற்பட்ட உடைப்புகளினால் அங்கு நடக்கக் கூட பாதை கிடையாது. ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் என்ன விதத்தில் எப்படிச் செயல்படுகிறார்களோ தெரியாது பராபரமே. ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளுக்காக ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் கொடுத்து வாங்கிய காரில்

[திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

[1967 மார்ச் 29]

அங்கு சென்றால் யாரும் வருத்தப்படுவார்கள். 50, 60 ரூபாய் வாடகை கொடுத்து தூரை எடுத்துச் சென்றால் எங்கள் முதலாளிக்கு என்ன பதில் சொல்வேன், கல்லில் ஓட்டச் சொல்கிறீர்களே என்று ட்ரைவர் கண்ணிர் விடுகிறார். ஜீப் என்றால் எங்கும் எந்த நிலையிலும் ஓட்டிச் செல்கிறார்கள். அங்குள்ள பி. டி. ஓ.வைக் கேட்டால் எந்த நிலையில் அந்தக் கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று அவர் பார்த்தே இருக்கமாட்டார். ஆகவே அந்தப் பகுதியில் நல்ல பாதைகள் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்கள் நல்ல ஆட்சி வேண்டுமென்று இத்தகைய முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆடு நனைகிறது என்று ஓநாய் அழுகிறது என்று சொல்வதுபோல் ஹரிஜனங்கள் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றுமே யில்லையே என்று மாற்றுக் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்கள். நான் உண்மையில் வருத்தப்படுகிறேன். இருபது ஆண்டுகாலமாக ஏழைகளுக்குச் சலுகைகள் செய்து தருகிறோம். சலுகைகள் செய்து தருகிறோம் என்று சொல்லி வந்தார்கள். இருபது ஆண்டுகளாக அவர்களை நம்பி வோட்டு அளித்து வந்தார்கள். ஆதித் திராவிட மக்கள் அத்தனை பேர்களும். இப்போது நாற்பது உறுப்பினர்களுக்கு மேல் ஆதித் திராவிட மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வந்திருக்கிறார்கள். திட்டம் இருந்ததே தவிர ஹரிஜன நல இலாகா மூலம் ஏட்டளவில் திட்டங்கள் இருந்தனவே தவிர உண்மையில் ஒதுக்கப்பட்ட மானியங்கள் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நேராகப் போய் சேராததன் காரணமாதான் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் ஆதித்திராவிட உறுப்பினர்கள் 40 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏழைகளின் நலனுக்காக எதுவும் செய்யவில்லை என்பதில்தான் மக்களால் வெறுக்கப்பட்டார்கள். ஏழைகளுக்கு பால் கொடுக்கிறோம், உப்புமா கிண்டிப் போடுகிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். 'CARE' என்ற ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அதனால் கொடுக்கப்பட்ட பால் பவுடர், நெய், மக்காச் சோள மா இவை ஏழை மக்களுக்கு நேர்முகமாகப் போய்ச் சேரவில்லை. அந்த அவலநிலையைப் போக்கி அவற்றை நல்லமுறையில் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பைத் தாங்கள் அளித்ததற்காக என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரை மீது நடக்கிற விவாதத்தில் ஷூளும் கட்டியைச் சார்ந்த நண்பர்களும், எதிர் வரிசையில் இருக்கும் பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர்களும் மிக உற்சாகமான முறையில், நல்ல முறையில், இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரை மீது விவாதம் நடை

1969 மார்ச் 29]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பெற்றாலும், இன்று நான் பொறுப்பேற்றிருக்கும் உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துரைத்தார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, எதிர் வரிசையில் உள்ள அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த உணவு நெருக்கடி விவகாரத்தில் கொண்டுள்ள பெருங்கவலையினால், அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணவு நெருக்கடியின் முக்கிய தன்மையும் அவசரத் தன்மையும் குறித்து இன்றையதினம் ஆளும் கட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் பெரும் முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து அது இந்தப் பயங்கரமான நெருக்கடியிலிருந்து தப்ப ஆக்கப்பூர்வமானதாக அமையும் என்று நம்புகிறேன். அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலில் தெரிவாக ஒன்று சொல்வேன் இன்றுள்ள நெருக்கடியில் அபிப்பிராயபேதங்கள் அல்லது ஆளும் கட்சியினர் மீது குற்றம் சுமத்தினார்கள் என்று ஒருகாலும் நினைக்கமாட்டேன். வேறு மாதிரி தொனி இருந்தாலும் உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிக்க வேண்டும். அதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பதில் இங்குள்ள எல்லாப் பகுதியினரிடையேயும் நல்லதொரு கருத்து நிலவுகிறது. ஆகவே இதில் நாம் வெற்றி பெறுவோம் என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம் ஆகும்.

நான் உணவு அமைச்சர் என்ற முறையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் எப்படி நிலை இருந்தது என்ற தன்மையை முதலில் விளக்க வேண்டியது என் கடமையாகும். எதிர் வரிசையில் நான் இருந்தபோது அடிக்கடி சொல்லுவதுண்டு. இந்த மாநிலத்தின் உணவு நிலைமை நாசத்தின் விளிம்பை எட்டியிருக்கிறது என்று சொன்னதாக ஞாபகம். அந்த நாசத்தின் விளிம்பைத் தொடாதிருக்கும் ரீதியில், அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான பொறுப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தி வைத்ததற்காக வருந்துகிறேன்.

இந்த அமைச்சரவை பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அந்த நாளில் சென்னை மாநகரத்தின் நிலை எப்படியிருந்தது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்தில் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். உதாரணமாக இங்கு நான் ஒன்றுக்கு விநியோகிக்கவேண்டிய அரிசி 600 டன். அவ்வளவு தேவைப் படுகிறது. நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட அந்த நாளில் 500 டன்தான் தானியக் கிடங்கில் இருந்தது. இதை ஒரு உதாரணத்திற்காகக் கூறுகிறேன். இதே காலத்தில் கடந்த ஆண்டு 12,000 டன் நம் தானியக் கிடங்குகளில் இருந்தது என்று சொன்னால் அது இந்த அவை கவனிக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். தஞ்சாவூரிலிருந்து ஒரு நாள் அரிசி வரவில்லை யென்றால் துரதிருஷ்டவசமாக செங்கல்பட்டில் உள்ள ஒரு பாலம் உடைந்து விட்டது அல்லது பாதை சரியாகவில்லை என்றால், நம் நகரம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967 மார்ச் 29]

அந்தமான் தீவு போன்ற நிலையில் பட்டினி கிடக்கிற அவல நிலையில், தானியக் கிடங்குகளை முன்னால் இருந்த ஆட்சி விட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை முழுவதும் ரேஷனில் கிடையாது. திரு. சுசேந்திரன் அவர்கள், மதுரை திரு. சங்கரப்பா அவர்கள், திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் அரிசி கொடுக்க வேண்டும், 12 அவுன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது அதிகமாக இருக்காது. ஸ்டாச்சுட்டரி ரேஷனில் ஏரியா, இன்பார்மல் ரேஷனில் ஏரியா இவற்றிற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு எட்டு அல்லது ஒன்பது லட்சம் டன் அரிசி தேவைப்படுகிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சொல்கிறேன் என்று கருதத் தேவையில்லை. சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கும் நியாயத்தை இந்த மன்றம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், உண்மை நிலையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கு சில உண்மைகளை மறைப்பதோ அல்லது ஒளிப்பதோ நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் பொறுப்பிற்கு உகந்ததாக ஆகாது என்ற வகையில் இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் யாரும், இவ்வளவு நாளும் ஆட்சி புரிந்த அரசாங்கத்தின்மீது கண்டனம் என்றோ, தாக்குதல் என்றோ கருதுவிடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். சாதாரணக் கூடமை என்ற முறையில் வுன்னர்பிள் செக்ஷனுக்குக் கொடுக்க 8 லட்சம் டன் அரிசி தேவை என்றால், 80 ஆயிரம் டன் தான் தாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுகொண்ட நேரத்தில் இருந்தது என்ற ஒன்றைச் சொன்னாலே, எவ்வளவு பயங்கரமானது, எவ்வளவு ஆபத்தானது இந்த நிலைமை என்பதை இந்த மன்றம் புரிந்துகொள்ளும் என்று கருதுகிறேன். யார் இப்படிச் செய்தார்கள் என்றால், மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வசிகரமானவர், அவர் சொல்லாற்றல் பெற்றவர், சொல் வன்மை பெற்றவர், கல்லும் கூட உருகும் கம்பிரம் கொண்டவர், அவருடைய சொல்லாற்றலினால் லட்சக்கணக்கான இளைஞர்களைத் தம்பிமார்களாகப் பெற்றிருக்கிறார் என்றெல்லாம் வர்ணித்தால், அந்த வர்ணனையினால் மட்டுமல்ல, 20 ஆண்டுகள் இடைவிடாது ஆண்ட அரசு, இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலேதான் திறமையான நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது என்று பெயர் பெற்று இருந்த இந்த அரசாங்கத்திலிருந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படி விட்டு விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இன்று பொறுப்பேற்றிருக்கிற அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு மகத்தான பொறுப்பு இருக்கிறது, அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற மன்றத்தின் ஒத்துழைப்பு எவ்வளவு வேண்டியிருக்கிறது என்பதில் இந்த வார்த்தைகளைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றும் முறையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த கலெக்டர்களின் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினார்கள். அந்த

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

விவாதத்தின் விளைவாக, இன்றைக்கு இருக்கிற அலங்கோலமான நிலையில், நாசத்தின் விளிம்பைத் தொடக்கூடிய அளவில் இருக்கிற நிலையில், திட்டவாட்டமான கொள்கையை, அவசரம் அவசரமாக, அளித்தெளித்த கோலமாக உருவாக்கினால் வருங்காலத்தில் பயங்கரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் ஆகையால், உடனடியாகச் சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

தமிழக அரசின் முழு உணவுக் கொள்கை பற்றி அடுத்த அன்டை மாநிலத் தேவைகள், அன்டை மாநில நிலைமைகள், மத்திய சர்க்காருடைய தொடர்புகள், டில்லி மாநகரத்திலே நடைபெற இருக்கிற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டுக்குப் பிறகுதான் முழு உருவம் அடையும். உணவு நிலைமை நாசத்தின் விளிம்பிற்கு சென்றுவிட்டது என்றால், ஏன் சென்றது என்று கூடக் கேட்க வருவார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கான முறையில் தீவிரமான நடவடிக்கைகள் சிலவற்றை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டதை இந்த மன்றம் ஏற்கெனவேயே அறியும். அவற்றுள் முதல் நடவடிக்கையாக நமது மாநில எல்லைப்புறங்களில் காவல் நிலையங்களைப் பலப்படுத்தியது மட்டுமல்ல, பூராவும் அடைக்கப்பட்டது என்பது இந்த மன்றத்திற்குத் தெரியும். இதன் காரணமாக தானியங்கள் வெளியே போகாமல் ஏற்படுத்தி எல்லைக்கட்டிச் சீலிங் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். இது வெற்றி பெறுமா என்று சொல்லுவதைவிட, இது முழுமையானதா என்று சொல்லுவதைவிட, இது நடைபெறுகிறதற்குத் தான் என்ன ஏற்பட்டிருக்கும் என்று கணிக்கும்போது, இந்தப் பெரும் காரியத்திற்கு இந்த மன்றம் ஒப்புதல் அளிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். நமது மாநிலத்தின் தேவை வருஷத்துக்கு 40 லட்சம் டன். அந்த 40 லட்சம் டன் அளவுக்குத்தான் இங்கே உற்பத்தி ஆகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், அதுவும் பக்கத்திலே இருக்கிற சகோதர மாநிலமான கேரள மாநிலத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வைத்துக்கொண்டால், பக்கத்தில் இருக்கிற சகோதர மாநிலமான ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து சென்னை நகருக்கு அரிசி வருவதில் உள்ள நிச்சயமற்ற தன்மையை வைத்துக்கொண்டால், இவை எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு கணக்கெடுத்ததில் வேறு நிலைமைக்குப் போக முடியாது என்று ஏற்பட்டது.

இன்றைக்குச் சிலர் சொல்லலாம், விவாதிக்கலாம். சர்க்கார் கூட இடைக்கால பட்ஜெட் போல இடைக்கால சர்க்கார், யாரோ செய்து விட்டுப்போனதற்கு, அதற்கான பரிகாரங்களைத் தேடிப் போய்க்கொண்டிருக்கிற ஒரு அமைப்பு ஆக உடனடியாகக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டி வந்தது. இப்போது சம்பா அறுவடை ஆகிறது. அதிலே இறுதிக் கட்டம் வரப்போகிறது. இந்த நேரத்திலே தானியக் களஞ்சியம் நிறைந்தாக வேண்டும். தேர்தலுக்கு முன்னால் பெரும் பெரும் நிலப் பிரபுக்கள், மிட்டா பிராசுகள் எல்லாம் தங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967 மார்ச் 29]

வேண்டும் என்ற காரணத்தினால், அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யத் தவறிய காரணத்தினால் இப்போது இப்பேர்ப்பட்ட காரியத்தைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அரசாங்கம் மற்றோரு நடவடிக்கையாக, சில தினங்களாக, உணவு தானியத்தை வைத்திருப்பது பற்றி நம்முடைய சட்டம் அமலில் இருக்கும் நேரத்தில், தங்கள் தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கிற உணவு தானியங்கள், தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கிற மார்க்கெட்டின் சர்ப்பளவை வைத்திருப்பதிலே ஏராளமான உணவுத் தானியங்கள் பதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அதையும் வெளிக்கொணர அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதையும் இந்த மாமன்றம் அறியும்.

இன்னும் இன்றைக்கு புதிய ஒரு இலாகாவாக, என்ஓபோர்ஸ் மென்ட் செல் என்ற முறையில், கமர்டியல் டாக்ஸ் இலாகாவிலிருந்து ஒரு உயர் அதிகாரியை டெபுடி கமிஷனர், சினில் சப்ளை என்று போட்டு, உருப்புச் சத்தை விவகாரங்களைக் கண்காணிக்கவும், லிகைகளைச் சமன்படுத்தவும், ஒரு இலாகா செயல்படுவதை இந்த மாமன்றம் அறியும்.

அதே போன்று இன்றைக்கு உணவு இலாகாவில் மக்களுக்குப் புதிய உற்சாகத்தையும், நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று ஒரு புதுத் தோற்றம், ஒரு புது மாறுதல் ஏற்படுத்துவதற்கெனவும், சென்னை நகரத்தில் ஒரு புதுத் தோற்றம், புது உற்சாகமும் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கடமைகளைப் புனிதக் கடமைகளாகக் கருத வேண்டும் என்ற முறையில் அதிகாரிகள் மாற்றங்கள், புது அதிகாரிகள் நியமனங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு மண்டலங்களாக, வடக்கு, தெற்கு என்று பிரிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு இருக்கிற ஸ்டோரேஜ் அதிகாரி அதிகியவர்களுக்கெல்லாம் புதிய அதிகாரிகளாகப் போடப்பட்டு, உற்சாகமாகப் பணியாற்றும் முறையில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த மாமன்றம் தெளிவாக அறியும். இந்த நடவடிக்கைகள் நிரந்தரமான நடவடிக்கைகள் என்றோ, இவைகள்தான் பரிகாரம் என்றோ நூங்கள் கருதவில்லை.

இன்றைக்கு கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற நேரத்தில் இந்த அரசைப் பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து பேசினார்கள். இதிலே ஒன்றிரண்டு திருத்தப் பிரேரணைகளைக் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் எதந்திராக் கட்டுப்பாடுச் சேர்ந்த பூங்கா நகர் உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சில முக்கியமான விவரங்களை மன்றத்தில் தெரிவித்தார்கள். அவைகளுக்கு நான் பதில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் கருத்து, இந்த கண்ட்ரோல்களை கூடாது ப்ரொக்யூர்மென்ட்டே கூடாது, இவைகளை எடுத்துவிடலாம், அப்படி எடுத்து விட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்பது. ஏற்கெனவே நான் விளக்கிக் கூறிய நிலையில் இந்த கண்ட்ரோல்களை எடுத்துவிட்டால் என்ன

1967. மார்ச் 29]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஆகும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய மாபெரும் தலைவர் அவர்களும், என் பெரு மதிப்பிற்குரியவருமான திரு. ராஜாஜி அவர்கள் 1952-ம் வருஷத்தில் வந்தவுடன் கண்ட்ரோலை எடுத்தார்கள் என்று இன்றைக்குக்கூட பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் கண்ட்ரோலை எடுக்கவில்லையா, ஏன் இன்னும் ஜில்லா விட்டு ஜில்லா போகக் கூடாது என்று சொல்லவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய வாதம். அவர்களுக்குப் பணிவோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். நாற்பது லட்சம் டன் தான் உற்பத்தியாகும் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய மார்ஜினல் சர்ப்ளசாக இருக்கும் இடத்தில், பக்கத்தில் கோளா போல பற்றாக்குறையாக இருக்கக்கூடிய மாநிலம் இருக்கும்போது இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதில் எவ்வளவு பிரதிகூலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஹான்டே அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1952-ம் வருஷத்தில், அந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பது திரு. ஹான்டே அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அதை மீண்டும் கவனப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தக் காரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிற இதே நிலைமையில் இருந்தால் இந்தக் கண்ட்ரோலை அவர்கள் எடுத்துவிட முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அப்படித் கண்ட்ரோலை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக ராஜாஜி அவர்களே இன்று சொல்வார்களேயானால், அதை உண்மையிலேயே பிரத்தியட்ச நிலைமைக்கு விரோதமான நிலை என்றுதான் நான் கொள்வேன் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். 1953-ம் வருடத்தில் கண்ட்ரோலை ராஜாஜி அவர்கள் எடுத்தார்கள் என்றால், அன்றைய நிலைமை தமிழ் நாட்டில் நல்ல உற்பத்தி, ஏராளமான விளைச்சல், அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களிலும் நல்ல 'பம்பர் கிராப்'. தமிழ் மாநிலத்திலும் நல்ல விளைச்சல், மற்ற மாநிலங்களிலும் நல்ல விளைச்சல், அது மட்டுமல்ல, உலகத்தில் எல்லா இடங்களிலும்கூட நல்ல விளைச்சல், வெளி நாடுகளிலெல்லாம் நல்ல விளைச்சல். அதுதான் முதல் காரணம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: ஆன் எ பாயிண்டு ஆபே இன்பர் மேஷன், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், அப்படியானால் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் உலகக் கொள்கையை முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கின்றார்களா என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அன்றைய தினம் இந்தியாவில் மட்டுமல்லாமல் உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் நல்ல விளைச்சல் இருந்தது. இது முதல் அம்சம் அதுமட்டுமல்ல. இரண்டாவது அம்சம், திரு. ராஜாஜி அவர்கள் கண்ட்ரோலை எடுத்த நேரத்தில் நம்முடைய தானியக் களஞ்சியத்தில் ஒரு

பித்
மசல்
12-30

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 மார்ச் 29]

ஆண்டுக்குப் போதுமான தானியத்தை நிறுத்திக்கொண்டுதான் கண்டிரோலை எடுத்தார். இன்றைக்கு நான் காண்கிற கிடங்கில் ஒரு வருஷத்திற்குத் தேவையான தானியங்கள் இருக்கவில்லை, காலிக் கிடங்குதான் இருக்கிறது. இது இரண்டாவது அம்சம். மூன்றாவது அம்சம், ராஜாஜி அவர்கள் கண்டிரோல் எடுத்த மாதம் ஜூன் மாதம். அறுவடையெல்லாம் முடிந்துவிட்டது, இப்பொழுது நாம் மார்ச்சு மாதத்தில் இருக்கிறோம். இது மூன்றாவது அம்சம். அப்பொழுது இருந்த நிலை அது. அவர் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி குறைத்துச் சொல்வதற்காகவோ அல்லது அதற்கு ஏதாவது பலவீனம் கற்பிப்பதற்காகவோ நான் முற்படவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் அறுவடை முடிந்துவிட்டது. அப்பொழுது ஜூன் மாதத்தில் கண்டிரோலை எடுத்தார்கள். தானியக் களஞ்சியம் நிறைந்திருந்தது. அன்டை மாநிலங்களில் சிக்கல் இல்லை. இந்த மாமன்றத்தில் நான் புள்ளி விவரங்களைச் சமர்ப்பிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். வரிசையாக நான்கு வருஷங்களுக்குத் தானியங்கள் உபரியாக இருந்தன. உலகம் முழுவதும் உபரியாக இருந்தது. அந்தக் கட்டத்தில் அவர்கள் கண்டிரோலை எடுத்தார்கள். அதைப்பற்றிக் குறை சொல்வதற்காக நான் இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை. திரு. அசோக் மேதா அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டியினர் கூட இந்த நிலைமையையெல்லாம் மிகத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள், உலகத்தில் எவ்வளவு தானியம் விளைந்தது என்றெல்லாம் விளக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகத்தை பொறுத்த வரையில் நிலைமையை எடுத்தால், முற்றிலும் முரணான வட துருவம், தென் துருவம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இங்கே விளைச்சல் இல்லை. அன்டை மாநிலங்களிலும் வேறு மாநிலியான நிலை. இப்பொழுது மார்ச்சு மாதத்தில் இருக்கிறோம். ஆகவே, இப்பொழுது கண்டிரோலை எடுப்பது சரிதான் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தென் உணவு மண்டலத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டினுடைய விளைவுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பக்கத்திலே கோள் மாநிலத்தில் உள்ள உணவு நிலை, அந்திரா மாநிலத்திலிருந்து அரிசி வருவதில் சரியான நிச்சயமற்ற நிலை இவைகளை வைத்துக்கொண்டு, தென் மண்டலம் சரியாக அமையுமா என்பதை நாம் யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தென் மண்டல ஏற்பாட்டை ஒத்துக் கொள்வதில்லை என்பதை மிகத் திட்டவாத்தமாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, திரு. ஹாண்டே அவர்கள், அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் சொன்னதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கருத்துக்களின்

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடிப்படையில் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சரியான விமரிசனம் அல்ல. திரு. ராஜாஜி அவர்களிடத்தில் பயிற்சி பேற்ற திரு. ஹாண்டே அவர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இப்படி விமரிசனம் செய்வது சரியானதல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்குகின்றது என்றால், ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையின் அடிப்படையில், 20 வருடங்களாக இந்தியத் திருநாட்டிலே ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் 3½ கோடி மக்களிடம் நம்பிக்கை பெற்றிருக்கிறது. அவர்களுடைய நம்பிக்கை மட்டுமல்ல, நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியினுடைய நம்பிக்கையையும் பெற்று இங்கு வந்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் அப்படிச் சொன்னார்கள். உடனே இவர்கள் அப்படியே எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொல்வது சரியான வாதம். அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரை உறுப்பினர் திரு. சங்கரைய்யா அவர்களும், மற்றும் சில நண்பர்களும் மூன்று ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்தக் கொள்முதலில்லுந்து விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். மூன்று ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். கொள்கை அளவில் உண்மையிலே விதிவிலக்கு மட்டுமல்ல, ப்ரொக்யூர்மெண்டு கூட இருக்கவே கூடாது என்றாலும், ஒரு தவிர்க்க முடியாத அத்தியாவசியமான நிலைமையில் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கை. மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க முடியாதா என்பதற்கு அங்கத்தினர்களுடைய உரிய ஆலோசனைகளை இங்கு பல உறுப்பினர்களும், சகோதரி ஜானகி அம்மாள் போன்றவர்களும் எடுத்துரைத்தார்கள். மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள லாண்டு ஹோல்டிங்ஸ் பற்றிய மொத்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், மொத்தத்தில் 20 லட்சம் ஹோல்டிங்ஸ்தான் இருக்கின்றன. அதில் 3 ஏக்கரவுக்கும் குறைவாக உள்ள நில உரிமையாளர்கள் 15 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 20 லட்சம் லாண்டு ஹோல்டிங்ஸில் 15 லட்சம் 3 ஏக்கரவுக்குள் வந்துவிடுகின்றன என்ற நிலைமையில் 3 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களை நாம் விட்டுவிடுவோம் என்று சொன்னால், அந்த நிலைமையை நாம் ஒப்புக்கொள்வோமானால் 75 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்கின்ற காரியத்திலிருந்து நாம் விதிவிலக்கு அளிக்கிறோம் என்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். ஒரு பக்கம் அரசாங்கத்தினுடைய ஆசை 5 ஏக்கர் வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்பதுதான். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட ப்ரொக்யூர்மெண்டே செய்யவேண்டாம் என்று தான் ஆசை. ஆனால், அதையும் செய்துகொண்டு, விதிவிலக்கையும் செய்துவிட்டால், இன்னொரு பக்கம் உறுப்பினர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 மார்ச் 29]

திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபடி 12 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டால், அதையும் செய்ய முடியாத நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை, நியாயமான வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகமான அக்கறையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு ஏக்கர வரையில் உள்ள நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது என்ற ஒரு முடிவை இந்த அரசாங்கம் ஏற்கனவே எடுத்து, அடுத்த பசுலியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இன்றைய தினம் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், உணவு அமைச்சகம் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவான நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்தப் பசுலியிலிருந்தே விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறது.

The Government have decided to exempt from procurement, all holdings with one acre and below.

இந்தப் பசுலியிலிருந்தே இன்னும் கொள்முதல் ஆகாத இடங்களில் ஒரு ஏக்கருக்குக் கீழ் கொள்முதல் செய்யவேண்டாம் என்ற தாக்கீதை உணவு அமைச்சகம் எல்லா கலெக்டர்களுக்கும் பிறப்பித்திருக்கிறது என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி உறுப்பினர்கள் கொள்முதலைப்பற்றிப் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். தூத்துக்குடி உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்களும்—கருத்து மாறுபாடு இல்லாமல் எல்லா கட்சிபைச் சேர்ந்தவர்களும் இதில் அக்கறை காட்டினார்கள்—கொடைக்கானல் ஆங்கத்தினர் மேதா அவர்களும், இராமேசுவரம் உறுப்பினர் அவர்களும் முனைவுகூட்டத்திற்கும் தூத்துக்குடிக்கும் மத்தியில் இருக்கும் காவல் நிலையத்தை எடுத்துவிடவேண்டும், அம்மாதிரி அமைப்பு கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்ததில் அதை எடுப்பது, அங்கே செயல்படுகிற கொள்முதலுக்கு இடையூறு அமையும் என்று தெரியவருகிறது. தூத்துக்குடி தேவையை சரிக்கட்டுவதற்கு இன்னும் அதிகமாக அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறோம் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்வதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டது--கொடுமைப் படுத்தப்படுகிறார்கள், போலீஸ்காரர்கள் புகுத்துவிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த மன்றம் நம்பிக்கையும், ஒத்துழைப்பும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொள்முதல் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது கூடப் பிரச்சினை அல்ல. இன்றைக்கு 2½ கோடி மக்களைப் பசியால் சாகவிடுவதா, அல்லது அவர்களுக்கு ஏதாவது உண்பதற்குக் கொடுப்பதா.

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்பதுதான் பிரச்சினை. மேலும், இன்றைக்கு வேறு மாநிலங்களில் நெருக்கடி நிலை இருக்கிறது. பிகாரைப் பார்க்கிறோம். கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு கோள முதல் அமைச்சர் திரு. நம்பூதிரிபாடு அவர்கள் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். உணவு நிலைமையைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டார்கள். நான்கு நாட்களுக்கு முன்னர் பிகார் மாநிலத்து உணவுக் காரியதரிசி என்னிடம் இரண்டு மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எதற்காக வந்தார்கள்? பிகார் மாநிலத்தில் கடுமையான பஞ்சம், வாய்க்கால்கள் வறண்டு கிடக்கின்றன, வயல்கள் வெடித்துக் கிடக்கின்றன, மாடு கன்றுகள் சாகின்றன—ஒரு கோரமான நிலை—அடுத்த போகத்திற்கு விதை தெல் இல்லை, ஏதாவது நாம் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்கத்தான் வந்தார்கள். இந்த நிலையில் நாம் 4 மூட்டைகள் எடுக்கலாமா, 2 மூட்டைகள் எடுக்கலாமா, நம்முடைய உரிமைகளை பாதிக்கப்பட்டதா என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டு மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று, 3½ கோடி மக்களுக்கு விமோசனம் அளித்து, அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்து கொடுத்து நல் வாழ்வு அளிக்கிறோம் என்றால், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கம் செய்கின்ற காரியங்களில், காரியங்களில் ஈடுபடுவதிலே தவறுகள் இருக்குமானால், அதை எடுத்துக் கூறினால், அந்தத் தவறுகளை இந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் மூடி மறைக்காது, ஒரு நாளும் அதை நியாயப்படுத்துவதற்காக முயற்சிக்காது. ஆனால், ஒன்றே ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த கால அரசாங்கம் சென்ற முறை மார்ச்சு மாதம் 6-ந் தேதிக்கு முன்பு இருந்த நிலையில் இப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யத் தவறியதன் காரணமாக இன்றைக்கு அந்த முயற்சியிலே இப்பொழுது பதவியேற்றிருக்கும் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டியது அவசியமாயிற்று.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசாமி கவுண்டர் அவர்கள் ஒரு யோசனையை எடுத்து உரைத்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் தமிழகத்தில் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சிப்படுகிறேன். “நீங்கள் வந்து நான்கு நாட்களே ஆனாலும், ஏன் இன்னும் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை?” என்று கேட்கிறார்கள். “என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? எடுக்கப்பட்டது? ஒன்றையும் காணோமே” என்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத்தான், கண்டிப்பாக எல்லையை அடைத்திருக்கிறோம்; பதுக்கலிலிருந்து தானியங்களைக் கொண்டு வருகிறோம்; வியாபாரிகளைக் கண்காணிப்பது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலெக்டர்களுக்கெல்லாம், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தாக்கீது பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்; விலைவாசிகள் உயராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967-மார்ச் 29]

என்றும், யாராவது சமூகத் துரோகிகள், சமூக விரோத சக்திகள் இருந்தால், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும்! இந்த மாமன்றத்திற்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு: ஆர்டர் போட்டு விட்டால் குறைந்து விடுமா?) விலைகள் இறங்குமுகமாகத்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய புள்ளி விவர இலாகா தயாரித்திருக்கும் புள்ளிவிவரப்படி ஏறக்குறைய காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இண்டக்ஸ் 699-லிருந்து 694-க்குக் குறைந்திருக்கிறது. அதோடு இன்னொன்றையும் இந்த மாமன்றத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அரிசி விலை மாத்திரமல்ல, மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் குறைந்திருக்கின்றன. துணைத்தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் சில விவரங்களை இந்த அவைமுன் வைக்க முற்படுகிறேன். அதிகலிருந்து பார்த்தால் பல உணவு தானியங்களின் விலை இறங்குமுகமாக இருக்கிறது என்பதைப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

‘Statement showing the average retail prices of food articles adopted for the cost of living index of the Madras City, Coimbatore and Madurai’

தமிழ்நாடு புள்ளிவிவர இலாகா ஆராய்ச்சியை வைத்து இக் கணக்குகள் தயாரிக்கச் செய்தேன். அதிலிருந்து இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் விலைவாசிகளின் நிலைமையைக் கண்டுகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த விவரங்களைத் தங்கள் அனுமதியின் பேரில் மன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன். கறிகாய் (வெஜிடபிள்) விலை 7-1-1967-ல் 91 பைசா பர் கிலோவாக இருந்தது, இன்றைக்கு (15-3-1967) 63 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது. இது சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கும் விலை. 7-1-67-ல் 91 பைசாவாக இருந்தது, இன்றைக்கு 63 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் கவனிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு). அது தாய்மார்களைக் கேட்டால் சொல்லுவார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து அமைச்சர் அந்தக் கடை எங்கிருக்கிறது என்று சொன்னால், அங்கே நாங்கள் வாங்கிக் கொள்ளலாம். (சிரிப்பு.) அப்படி விற்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆர்டர் போட்டுவிட்டால் விலை குறையும் என்றால், அப்படிச் செய்யலாமே.

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 7-1-1967-ல் இருந்த விலைக்கும் இன்றைக்கு இருக்கும் விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறிப்பிட்டேன். விலை குறைவதில் ஏன் கனம் வினாயகத் திற்குக் கோபம் வருகிறது என்று தெரியவில்லை (பலத்த சிரிப்பு). விலை குறையக் கூடாது என்று நினைக்கிறாரோ என்னவோ. அவர்களுக்குத் தெரியாவிட்டால், வீட்டில் தாய்மார்களைக் கேட்டால் தெரியும்; கேட்டு நாளைக்கு வந்து அவர்கள் சொல்லட்டும்.

1967, மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடுத்து, மீன் (ஃபிஷ்) 7-1-1967-ல் 40 பைசாவாக இருந்தது, இப்பொழுது 39 பைசாவாக குறைந்து கிட்டத்தட்ட சமநிலையில் இருக்கிறது. அடுத்து, தேங்காய் (கோகநட்) 45 பைசாவிலிருந்து, 43 பைசாவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. அடுத்து, மிளகாய் (சில்லீஸ்) கோயம்புத்தூரிலே ரூ. 4.50-க்கு விற்பது, இப்பொழுது ரூ. 3.75-க்கு இறங்கியிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் ரூ. 6.46 ஆக இருந்தது, ரூ. 4.25 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. இறங்குமுகமாகத்தான் இருக்கிறது. தனியா (கொரியாண்டர்) சென்னை நகரத்தில் ரூ. 2.95-க்கு விற்பது இன்றைக்கு இறங்குமுகமாக இருக்கிறது. நான் சொல்வதெல்லாம், 7-1-1967-ல் இருந்ததை முதலில் சொல்லி, 18-3-1967-ல் இருப்பதைப் பிறகு சொல்லி ஒத்துப் பார்க்க விரும்புகிறேன். கோகனட் ஆயில் ஒரு கிலோ ரூ. 5.29-லிருந்து, ரூ. 4.95-க்குக் குறைந்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் (ஜிஞ்ஜிவி ஆயில்) சென்னை நகரத்தில், 20 பைசா ஏறியிருக்கிறது. ரூ. 473-லிருந்து 4.95-க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. உருளைக்கிழங்கு (பொட்டோ) கிலோ ரூ. 1.26-லிருந்து 87 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது. பின்ஸ் கிலோ ரூ. 1.14-லிருந்து 75 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது. வேண்டைக்காய் (லேமல் ஃபிங்கர்) கிலோ ரூ. 1.20-லிருந்து 64 பைசாவாகக் குறைந்திருக்கிறது. (திரு. வினாயகம்: இதெல்லாம் அழகலாக இருக்கும்.) அடுத்து, வெங்காயம் (ஆனியன்) 85 பைசாவிலிருந்து 52 பைசாவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கும்போது, நம் மாநிலத்தில் உணவுப் பொருள்களின் விலை இறங்குமுகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவற்றை நிரந்தரமாகவாவது இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கும். அரிசி விலையைக் குறைக்க, இன்னும் மற்ற விலைவாசிகளைக் குறைக்க, சமூக விரோத சக்திகளைக் கண்டுபிடித்து அடக்க, என்னென்ன முறைகளைக் கையாளுகிறோம் என்பதையும் எடுத்துக் குறிப்பிட்டேன். (குறுக்கீடு) கனம் வினாயகம் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள். வாதம் செய்வதற்காக வாதம் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு சந்தோஷம் ஏற்படாவிட்டாலும், நல்ல வகையில் இவை செய்யப்படும் என்று தமிழ் மக்கள் பெரும் நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசிகளைக் குறைக்க, கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்று திருத்தப் பிரேரணையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் பல திட்டங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், சமூக விரோத சக்திகளைக் கடும் தண்டனைக்கு உள்ளாக்குவோம். தானியங்களுக்கு கடன் கொடுக்க, வீன் மாதங்களில் நிரம்ப ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு, மக்கள் பற்றாக்குறை மாதங்களில் கஷ்டப்படும் போது, கடன் வசதி செய்து கொடுக்க பாங்குகளைக் கட்டுப்படுத்தலாமா என்ற காரியத்திலும் தீவிரமான சித்தனை செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. மணிலா • எண்ணெய் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நேற்றைக்குக் கூட கனம் முதல் அமைச்சர் ஒரு விருந்தில் கலந்து கொள்ளும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாநிலத்திலிருந்து வட நாட்டிற்குப் போகும் மணிலா எண்ணெய்ப்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 மார்ச் 29]

போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாமா, ஏதாவது கட்டுப்பாடு விதிக்கலாமா என்று தீவிர ஆலோசனையில் இருக்கிறது. அதே மாதிரி உர விநியோகத்திலும், சரியான கொள்கை ஏற்பட காரியங்கள் நன்றாகச் செய்ய முன்வந்தால் விவசாய உற்பத்தி பெருகி, விலைவாசிகள் குறைந்து, நல்வாழ்வுக்கு இடம் தரப்படும் என்று அந்த வகையில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. இங்கே கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய பல கருத்துக்களைக் குறித்தெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்கொண்டு பதில் சொல்லுவதற்கு இப்போது நேரம் இல்லாத காரணத்தால், பொதுவாக, சற்று வேகமாகவே, சிலவற்றிற்கு மட்டும் என்னுடைய பதிலைக் கூற விரும்புகிறேன்.

“கரும்பு போன்றவற்றைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள்” என்றெல்லாம் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பயிர்களைச் சாகுபடி செய்யும்போது, அதன் பேரில் ஏதாவது சர்ச்சாஜ் விதிக்கலாமா அல்லது வேறு நடவடிக்கைகள் ஏதாவது எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்ற நிலைமை கூட இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் அம்சத்தில், போதிய நெல் அரைவை ஆலைகள் இல்லாதததான் ஒரு தடங்கலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. திருவாரூரில் கட்டுறவுத் துறையில் ஒரு பெரிய அரிசி ஆலை செயல்படுகிறது. அந்த ஆலையின் அரைவையை நம்பித்தான் சென்னை நகரத்தின் அரிசி விநியோகமே இருக்கிறது என்றால், எதோ நான் பெருமைக்காகவோ அல்லது முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதாகவோ சொல்வதாக ஆகாது. அந்த அளவிற்கு இன்றைக்குப் புதிய புதிய நவீன அரிசி ஆலைகள் பலவற்றை நம்முடைய பொதுத் துறையிலும், கட்டுறவுத் துறையிலும், நிறுவனவதற்கான காரியங்களை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகும் நெல்லின் மூன்றிலொரு பகுதியை நாம் அரிசியாக்கவேண்டுமென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா அரிசி மில்களிலும் வருஷம் பூராவும் அரைத்தால்தான் முடியும் என்ற நிலையில், அரிசி மில்கள் போதாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நமக்கு நவீன அரிசி ஆலைகள் பல இன்றைக்குத் தேவைப்படுகின்றன. இன்றைக்குக்குமே அரிசி மில்கள் நமக்குப் போதாது. இன்றைய நிலையை நாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும்போது, எதிர் காலத்தில் நாம் மிக அதிகமாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்தக் கருத்திலேதான் இந்த அரசாங்கம் விலைவாசிப் பிரச்சினையிலும் அம்ந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தின் எல்லைகளை அரிசிப் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக அடைத்த நேரத்தில், அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது போன்று, கோபாவேசத்துடன், “ஏன் போய்ப் பிடிக்கிறீர்கள்?

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இதனால், என்ன வந்தது?" என்பது போன்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். புதூர் கிராமம் என்ற இடத்தில் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள், நடவடிக்கைகள் குறித்து இங்கே சிலர் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். மேல் அவையில் ஒரு கவன ஈர்ப்புப் பிரச்சினைக்கு அறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால், அதற்கான பதிலை இங்கே சொல்லவேண்டாம் என்று நான் கருதுகிறேன். விவில் அதாரிடி ஸைத் தாண்டி, போலீஸ் அத்துமீறிப் பிரவேசிக்கவில்லை என்ற வாக்குறுதியை மட்டும் இந்த மன்றத்திற்கு நான் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கண்ட்ரோல் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், கண்ட்ரோல் என்பது ஒரு கருவி தான். இட் ஈஸ் எ மீன்ஸ், அவ்வளவுதான். இந்த அரசாங்கம் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் சோறு போடவேண்டும் என்கிற மகத்தான பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியதை ஒரு தவிர்க்க முடியாத கடமையாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சோஷலிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் இப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் இல்லை. அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள். இந்த விவாதத்திலே அவர்கள் கலந்து கொண்டு ஆற்றிய உரையானது மிகத் தலைசிறந்த ஒரு உரையாக அமைந்திருந்தது. இந்த நாட்டிலுள்ள மூன்றரைக் கோடி மக்களுடைய இதய ஒலியைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாய மக்களுடைய கோரிக்கைகள் என்ன என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்து, இந்த அரசாங்கத்திற்கு உண்மையிலேயே நல்ல ஆதரவு தருகிற ஒரு ஆக்க பூர்வமான சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார்கள். அவர்களை நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பல வருஷங்களாகப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசிய நேரத்தில், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல லட்சக்கணக்கான விவசாய மக்களே இந்த மன்றத்தில் வந்து அவர்களுடைய இதயத்தைத் திறந்து காட்டுவது போல, மதிப்பிற்குரிய சோஷலிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் திரு. நல்லசிவம் அவர்களுடைய உரை அமைந்திருந்தது. அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் பல அரிய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் வந்திருந்தாலும், பெரும் பெரும் பணக்காரர்களுக்குத்தான் அவை பெரும்பாலும் பயன்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, சமூகாயத்தின் அடித்தட்டிலே இருக்கிறவர்களுக்கு அவ்வளவாகப் பயன்படவில்லை என்றெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவையெல்லாம் நம்முடைய கவனத்திற்கு உரியனவாகும்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 மார்ச் 29]

அரிசிப் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக, வெறும் எல்லைகளை அடைத்தால் மட்டும் போதாது. ப்ளாக்-மார்க்கெட்டிங், ஹோர்டிங் இவைகளுக்கான ஆரம்ப ஸ்தலங்கள், ஊற்று இடங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன, இத்தகைய தவறான காரியங்கள் எங்கெங்கே துவங்குவதற்குரிய இடங்களாக அமைந்திருக்கின்றன என்று கண்டுபிடித்து, உற்பத்தி நிலையங்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற பெரு முயற்சியிலேதான் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை ஏதோ அவர்கள் வேண்டுமென்றே போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டுபோக வேண்டும், அல்லது வேறு காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல. நேற்று முன்தினம் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் இது சம்பந்தமான விஷயம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதைக் கனம் உறுப்பினர்கள் அறிந்திருக்கலாம். பிடிக்கப்பட்ட தானியங்களுக்குக் கண்ட்ரோல் சேட்டில் விலை கொடுத்துவிட்டால் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை வந்ததையும் கனம் உறுப்பினர்கள் அறிந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு 'பாடி ரெக்விஸிஷனிங் ஆர்டர்' இருந்தாலும், இந்த நிலைமையைத் தளர்த்தமாட்டோம் என்று சொன்னாலும், சர்க்காருடைய நோக்கம், ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய வேண்டும் என்பதே தவிர, யாரையும் துன்புறுத்த வேண்டும், தவறான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் தான் இப்பொழுது நாம் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் ஒரு படி அதிகமாகக்கூடச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய கனம் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சார்ந்தவர்கள் கட்சியானது அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்த போது பிறப்பிக்கப்பட்ட அந்தப் 'பாடி ரெக்விஸிஷனிங் ஆர்டர்' இன்பாடி, 40 க்விண்டால் அல்லது 25 க்விண்டால் அரிசி வைத்திருந்தால் கூட, அதில் ஒரு தானிய மணியைக்கூட விடாமல், எல்லாத் தானியத்தையும், எந்த நேரத்திலும், சர்க்காருடைய விலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையை முந்திய அரசாங்கமே ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, யாரையோ துன்புறுத்தவேண்டும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்பது, இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல. கொள்முதல் செய்யும்போது, அதற்குரிய கண்ட்ரோல் விலையைக் கொடுக்கலாம் என்று ஹைகோர்ட்டுக்கு இந்த அரசாங்கம் சொல்லியது.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ப்ராஸிக்யூஷன் பண்ணி, வழக்குத் தொடர வேண்டும் என்பது இந்த சர்க்காரின் நோக்கம் அல்ல.

The intention is that if all the measures on the part of the Civil Supplies officials fail and where the people are unwilling to disclose the stocks, the police will help. There is no intention to launch prosecution automatically in cases of non-declaration of goods.

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வேண்டுமென்றே ப்ராஸிக்யூஷன் செய்யவேண்டும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் விருப்பம் அல்ல.

Even for stocks requisitioned, the value for the quantities collected will be paid at procurement prices.

இதை இரண்டாவது கட்டக் கொள்கையாக இந்த அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய மிராச்தார்கள் கூட என்னிடத்தில் வந்து, கொள்முதலுக்குப் பெரிய அமோகமான ஆதரவு தருவதாகவும், கொள்முதலுக்குத் தாங்கள் கொடுக்க முன்வருவதாகவும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் திட்டத்திற்கு நல்ல ஆதரவு பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் பலகை ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் டன் தானியங்கள் கொள்முதல் செய்திருக்கிற அளவிற்குப் பெருமையை பெற்றிருக்கிறார்கள். அது மேலும் வளரக்கூடும் என்று இன்றைக்குப் பல நில உரிமையாளர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பயம் இருக்கலாம், தாங்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடுவோமோ என்று. இதைக்குறித்து நான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூடப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குச் சட்டபூர்வமான அதிகாரம் இருந்தாலும் கூட, நம் முடைய பிரதான நோக்கத்தை அமல்படுத்தும் வகையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள் குறிப்பிட்டு, பதினேந்து நாள் அல்லது இருபது நாள் என்று ஏதோ ஒரு நாள் குறிப்பிட்டு, அதற்குள், மிராச்தார்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கும் தானியத்தைச் சமுதாயத்திற்குத் தந்துவிடக் கூடிய வகையில், சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் அறிவிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மிராச்தார்கள் ஏன் தங்களுடைய கடமையிலிருந்து தவறவேண்டும், அவர்களும் சமுதாயத்திற்கான கடமையைக் குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் செய்து விடவேண்டும் என்று அதற்கான ஒரு நாளை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்ற மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியை இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்தக் காரியத்தில் இன்றைக்குப் பெரும் கடமை எதிர்க்கட்சியினருக்கும் இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் 'கொள்முதலுக்கு நான் கொடுக்க வேண்டியதையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டேன்' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட படி, அவர்கள் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு உணவு வழங்க வேண்டும் என்ற பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்தத் தருணத்தில், கொள்முதலைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு மக்கள் இயக்கம் நடத்த வேண்டும், மக்களுக்கு நல்ல உணவுப் பொருட்களை விநியோகிக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967 மார்ச் 29]

வேண்டும், நல்ல அரிசி கிடைக்கவேண்டும் என்பதிலே எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. கருத் திருமன் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பான செயலைத் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளவர்களும் மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களும் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை அவர்களும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், கொள்முதல் திட்டத்தில் பொது மக்களுடைய நிவசமான பங்கு இருக்கவேண்டும் என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒன்றை நான் தெரிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். தேவையான அளவிற்கு மட்டுமே ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யும் திட்டத்தை அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளும். தேவையில்லை என்று அரசாங்கம் கருதினால், தேவைக்கு அதிகமாக, ஒரு விநாடி கூட இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளாது. இப்பொழுது இருக்கும் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா, தாலுக்காவிற்குத் தாலுக்கா போக்குவரத்தில் தடை என்றெல்லாம் இருப்பது எப்போதுமே இருக்கப் போகிறது என்று யாரும் கருதிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. தேவைக்கு மேற்பட்டு ஒரு விநாடி கூட இது வைத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களே உதகையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்ட வகையிலேயே, கொள்முதல் திட்டமானது ஒரு நிமிஷம் கூட, தேவைக்கு அதிகமாக நீடிக்காது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவேன். ஆகவே, பதுக்கி வைத்திருக்கும் உணவுப் பொருள்களை வெளிக் கொணரவே இந்தத் திட்டம் அமல் செய்யப்படுகிறதே தவிர, இதையே ஒரு சாக்காக வைத்துக்கொண்டு நிரந்தரமாக இந்த அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ளும் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு ஏக்கருக்குக் கீழ் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று அறிவித்திருக்கும் அதே நேரத்தில் 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடத்திலிருந்து 'மார்க்கெட்டிங் சர்பிளஸ்' அவ்வளவையும், மாவட்ட கலெக்டர்கள் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற தாக்கீதை நேற்றைய தினம் உணவு அமைச்சரகம் பிறப்பித்திருக்கிறது.

The Government have also decided to permit free movement of rice not exceeding 10 Madras measures or less at a time from any place to any place in order to meet the bona fide requirements of the consumers. However, if such movement is found to take place in an organised and systematic manner, such movement should be checked.

மேலும், 10 மெட்ராஸ் மெஷர்ஸ் அளவுக்குக் கட்டுப்பாடின்றி அரிசியை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்றும் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு எடுத்துக்கொண்டு செல்வது மக்களுடைய அத்தியாவசியமான தேவைக்காக இருக்க வேண்டுமேயல்லாது, லாப நோக்கத்தோடு வர்த்தக நோக்கத்தோடு கொண்டு

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

செல்ல முயற்சி செய்கின்றவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இந்த முயற்சிக்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஆதரவு அளித்தார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி, போடப்போகிறோம் என்ற வாக்குறுதியை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டிக்கான பட்டியலைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் எல்லோரும் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில்தான் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அதோடு மாவட்ட அளவிலும் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தலாம் என்று உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'ப்ரக்ஞர்மெண்டு', மக்களுக்கு விநியோகம் ஆகியவற்றைச் செய்யும்போது மக்களோடு தொடர்புகொண்டு எல்லாக் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்புடன் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் உணவுக் கொள்கையைப்பற்றி இந்தச் சர்க்கார் தீவிரமாக ஆராய்ந்து வருகிறது. அந்தக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டவுடன் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற பிரச்சினை தீர்க்கப்படும். ஏழைகளுடைய உயிரோடு விளையாடாமல், அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பெரும் புனிதமான காரியத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The avowed policy of the present Government is to supply rice to the people at one rupee per measure. It is proposed to ask the First Member of the Board of Revenue to undertake at once a study of the above problem and submit an urgent report with his findings and proposals in one month's time.

ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் திட்டவட்டமான கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக, முதல் கட்டமாக, அதற்கான சாத்தியக்கூறுகளையும், வழிவகைகளையும் ஆராய்ந்து ஒரு மாதத்திற்குள் ஒரு அறிக்கை தயாரித்து அளிக்கும்படி ரெவின்யூ போர்டு முதல் மெம்பரை இந்த அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

This Government is committed to the policy of bringing down the price of essential commodities. It is proposed to request the Second Member of the Board of Revenue to undertake at once an urgent study of the above pressing problem and submit his findings and proposals within one month's time.

அவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய உரையை முடிப்பதற்கு இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உரை முடியும் வரையில் இந்தக் கூட்டம் நீடிப்பதற்கு இந்தப் பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

[1967 மார்ச் 29]

திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியன் : கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த சபை மதியம் 3½ மணிக்குத் துவங்கும் என்பதற்குப் பதிலாக மூன்று மணி என்று வைத்துக்கொள்ளலாமா?

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றிப் பின்னர் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன், அமைச்சர் அவர்கள் 10 படி அரிசி. (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நான் எழுந்தவுடனே நீங்கள் அருள்கூர்ந்து உட்கார்ந்துவிட வேண்டும். பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் என்று எதுவும் கிடையாது. பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் தான் உண்டு. தகவல் கேட்பதற்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்பினால், அதைக் கேள்விகளாக அனுப்பலாம். இன்னொரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது யாரும் இடைமறிக்கக்கூடாது நீங்கள் யாராவது னினக்கம் கேட்கத் தேவைப்பட்டால், பேசும் உறுப்பினர் உட்கார்ந்த பிறகு எழுந்து கேட்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து உரையாற்றுவார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான விரிவான ஒரு அறிக்கையை நமக்கு ஒரு மாதத்திற்குள் தயாரித்துக் கொடுக்க ரெவின்யூ போர்டின் இரண்டாவது உறுப்பினர் அவர்கள் தனி அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

It is proposed to ask the Third Member of the Board of Revenue to evolve proposals for converting the single crop lands in the State into double crop lands. He will be asked to submit proposals in one month's time.

ரெவின்யூ போர்டின் மூன்றாவது உறுப்பினர் ஒரு போக நிலங்களையெல்லாம் இரண்டு போக நிலங்களாக ஆக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தயாரித்து ஒரு மாதத்திற்குள் சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

கனம் பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ப்ரொக்யூர்மெண்டோ, கண்ட்ரோல்களோ, நிரந்தரமான பரிகாரம் அல்ல. தற்காலிக பரிகாரந்தான். உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதையே அடித்தளமாகக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற கருத்துக்களை மேலோட்டமான சில அடையாளங்களுடன் இந்த மன்றத்தில் நான் குறிப்பிட்டு, என் உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் உணவுக் கொள்கை பற்றி குறிப்பிட்ட 3 கட்ட நடவடிக்கையாகிய உற்பத்திப் பெருக்கம், பதுக்கலைத் தவிர்த்தல், விநியோகத்தை

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஒழுங்குபடுத்தல் ஆகியவற்றில், பின்பற்றிய ஏற்பாடுகள் தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்கனவே தமிழகம் எங்கும் விளைந்து அறுவடையாகிவரும் உணவுப் பொருள்கள் நல்ல முறையிலும், நிலையிலும் பொதுமக்களின் கரங்களுக்குச் சென்று சேர வேண்டும் என்ற இதயபூர்வமான அக்கறையுடன் இந்த அரசு செயல்படுகிறது தமிழக மக்களின் உடனடி உணவுத் தேவைகளை இது ஓரளவுக்கு ஈடு செய்யும் என்றாலும், இந்த முறையை மட்டுமே நம்பி வாழும் நிலையில் இந்த நாட்டு மக்களை நெடுநாட்கள் வைத் திருக்க இந்த ஆட்சி விரும்பவில்லை. எனவேதான், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலாவதாகக் குறிப்பிட்ட “உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம்” என்ற கட்டத்தை நாம் வெகு தீவிரமாக ஆராய்ந்து அமல்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த “உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம்” ஒன்றே தமிழகத்தை வளம் நிறைந்த பாதையில் செலுத்தவல்லது. உணவுத் துறையில் தமிழ் நாடு தன்னிறைவு பெற்றால்தான் மற்ற ஆக்கத் துறைகளில் அது முழுமையாக ஈடுபாடு கொண்டு முன்னேற இயலும். எனவே, இந்த (1) “உடனடித் திட்டங்கள்” (2) “குறுகிய காலத் திட்டங்கள்” (3) “நீண்டகாலத் திட்டங்கள்” ஆகிய மூன்று வகையான ஏற்பாடுகளின் மூலமாகவும் உணவு உற்பத்தியை விரிவுபடுத்தத் தீர்மானித்துள்ளது என்ற செய்தியை இந்த மாமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்து கொள்கிறேன்.

இவற்றுள், முதலாவது ஏற்பாடாகிய ‘உடனடித் திட்டங்களின்’ கீழ் இந்த 1967-68 நடப்பு ஆண்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வழிவகைகள் செயல்படுத்தப்படும். தங்கள் நிலங்களில் தொடர்ந்து உணவுப் பொருள்களையே பயிரிட்டு வரும் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு சிறப்புச் சலுகைகள் வழங்கப்படும். பரம்பரை பரம்பரையாக உணவுப் பொருள்களையே பயிரிட்டு வந்த விளை நிலங்களில் புகையிலை, பருத்தி போன்ற வர்த்தகப் பயிர்களை விளைவிக்கும் முயற்சிகள் சர்சார்ஜ் போன்ற ஏற்பாடுகளால், கணிசமான அளவுக்குக் குறைக்கலாமா என்பது பரிசீலனையில் உள்ளது. உணவுப் பொருள் விளைநிலங்களுக்குத் தேவையான விவசாயக் கருவிகளும், மின்சார பம்புசெட் வசதிகளும் உடனடியாக வழங்க ஏற்பாடுகள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. மகசூலை அதிகரிப்பதற்கென உர விநியோகம் துரிதப்படுத்தப்படும். பயிர் தொழிலின் பல்வேறு பருவங்களில் தேவைப்படும் நீர்ப்பாசன வசதிகளை உரிய முறையில் அளித்து உதவுவது இந்த ஆட்சியின் முக்கிய குறிக் கோள்களில் ஒன்றாக அமையும். விளைந்த பயிர்கள் பூச்சி, புழு, கிருமிகளாலும் எலி முதலியவைகளாலும் சேதம் அடையாமல் இருக்கத் தேவையான ஏற்பாடுகளையும் இந்த அரசாங்கம் தீவிரப்படுத்தும். உணவு உற்பத்திக்கு வேண்டிய நல்ல விரிய விதைகளை விநியோகிப்பதும் இந்த உடனடித் திட்டத்தின் கீழ்வரும்.

இரண்டாவது ஏற்பாடாகிய குறுகிய காலத் திட்டங்களின் கீழ் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளில் பல்வகை ஆரம்பிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும். விதைப் பண்ணைகள் அதிகரித்தல், மாதிரி விவசாயப் பண்ணைகளை முக்கிய இடங்களில் அமைத்தல்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 மார்ச் 29]

இயந்திர விவசாய முறைகளை ஊக்குவித்தல், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முழுப் பயனையும் உணவு உற்பத்தியாளர்கள் நேரடியாகவும், உடனடியாகவும் பெறும்படி செய்தல், விவசாயக் கிணறுகளை அதிகப்படுத்தல்—ஆழப்படுத்தல், வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகள் நிறுவுதல், சிறுபாசனக் குளங்களையும் ஏரிகளையும் நீர்நிலைகளையும் சீர்படுத்தல், தூர் எடுத்தல், மேய்ச்சல் நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்தல், கால்நடைப் பண்ணைகளையும், கோழிப் பண்ணைகளையும் ஊக்குவித்தல், மீன் வளத் துறையின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளைக் கணிசமான அளவுக்கு விரிவுபடுத்தல், பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், காய்கறி கிழங்குத் தோட்டங்களையும் பழத் தோட்டங்களையும் பல மடங்கு விரிவு படுத்தல் முதலியனவும், இது போன்ற பிற பலவும் இந்த இரண்டாவது திட்டமாகிய “குறுகிய காலத் திட்டத்தின்” கீழ் இடம் பெறும்.

இனி, மூன்றாவதாகிய “நீண்ட காலத் திட்ட”-த்தின் கீழ், ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டு அளவில் பலன் தாத்தக்க பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும். சிறப்பாக தமிழகத்தின் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் பரப்புள்ள ஒரு போக நிலங்களில், குறைந்தது இரு போகமாவது பயிர் செய்ய பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விருப்பப்படி தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நிலக்கிழார்கள் வந்து சந்தித்தார்கள். ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக ஆக்குவதுபற்றி ஒரு அறிக்கை அளிக்குமாறு கூறியிருந்தேன். அதற்கேற்ப இன்றைக்கு காலையில் தஞ்சை கலெக்டர் ஒரு அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார். கள் குறுவைச் சாகுபடி 2 லட்சம் ஏக்கரில்தான் நடந்தது. வருகிற பருவத்தில் மூன்று லட்சம் ஏக்கரில் புதிதாக சம்பா சாகுபடியாக இருக்கிறது. இதன் மூலம் மூன்று லட்சம் டன் உணவு தானியம் உபரியாகக் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு இந்த மாமன்றத்தில் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாறு சிங்கள கிராப் நிலங்களையெல்லாம் டபிள் கிராப் நிலங்களாக மாற்றுவதற்கு நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 12-ம் தேதியன்று தண்ணீர் விட்டால் மூன்று லட்சம் டன்களை உபரியாக தஞ்சையிலே விளைவித்துக் காட்ட முடியும். அவர்கள் 12-ம் தேதியன்று தண்ணீர் விட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்தி 3 லட்சம் ஏக்கரில் இரண்டாம் போகம் சாகுபடிக்கான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசன வசதிகளும், உட வசதிகளுக்கும், விதை வசதிகளுக்கும் நிவிர ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும். மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் ஒத்துழைப்போடும் அந்தத் திட்டம் செம்மையாக நிறைவேற்றப்படும்.

1967 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இதே போல் இப்பொழுது தரிசாக கிடக்கும் மேட்டு நிலங்களில் குறைந்த பட்சம் ஒரு போகமாவது பயிர் செய்ய வழிமுறைகள் பல் உடனே வகுக்கப்படும். அதற்குத் தேவையான கிணறுகளை ஆங்காங்கே வெட்டுவதற்கும் உடனடி ஏற்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். கடலில் கலந்து விணாகும் ஆற்று நீரை முடிந்த இடங்களிலெல்லாம் உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும். தஞ்சை போன்ற டெல்டாப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் கீழ்மட்ட நீரை வெளிக் கொணர்ந்து உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். மலைச் சாரல்களிலும், மேடுபள்ளமான காட்டுப் பகுதிகளிலும் புல்டோசர் போன்ற இயந்திரங்களைக்கொண்டு சமன் செய்து உணவுப் பயிர் களும், காய், கனி, கிழங்குகளும் பயிரிட வழிவகை செய்யப்படும். மக்களின் அன்றாட உணவுப் பழக்க வழக்கங்களை இன்றைய நிலையின் தேவைகளுக்கேற்ப, முடிந்த அளவிற்கு மாற்றியமைப்பதற்கு விஞ்ஞான விற்பனர்களின் ஆராய்ச்சியும்; விளம்பர அறையினரின் துணையும் விரும்பி வரவேற்கப்படும். நாட்டினரின் தினசரி உணவில் காணப்படும் பற்றாக்குறைகளை ஈடுசெய்ய மருத்துவ, ரசாயன அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்புடன் “Synthetic food” “Multi-vitamin Pills” போன்ற புது முயற்சிகள் ஆராயப்படும்.

எப்படி உணவுக் கொள்முதல், பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, பங்கீடு, விநியோகம், பதுக்கலைத் தவிர்த்தல், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கு ‘சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர்’ என்ற உயர் மட்ட அதிகாரியை அமர்த்திச் செயல்படுத்தி வருகிறோமோ, அதே போல மேற்குறித்த “உடனடி உணவு உற்பத்தித் திட்டம்”, “குறுகிய கால உணவு உற்பத்தித் திட்டம்”, “நீண்ட கால உணவு உற்பத்தித் திட்டம்”, ஆகிய மும்முனைச் செயல் திட்டத்திற்கு “Commissioner for Intensified Food Production” என்ற ஒரு உயர் மட்ட அதிகாரியை அமர்த்தி உடனே செயல்படுத்தப்படிக் கேட்டுக் கொள்ள இந்த அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது.

இந்த நல்லதொரு முயற்சிக்கு—பசியையும், பஞ்சத்தையும் போக்கிட முயலும் இந்த உள்ளத் தூய்மையான ஏற்பாட்டுக்கு—உணவு உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க விழையும் இந்த செயற்குறிப்பு சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு இந்த மாண்புமிகு சபையின் எல்லா வரிசைகளிலிருந்தும் ஏகோபித்த நல்லாழ்த்தும், ஒருமனதான ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும் என்ற பெருநம்பிக்கையுடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்தைப் பற்றி விளக்கம் ஏதேனும் கோரினால் ஒரு கேள்வியாகக் கேட்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. வியையகம் அவர்களுக்கு ஒரு கேள்வி கேட்க அனுமதி கொடுக்கிறேன்.

திரு. கே. வியையகம் : அமைச்சர் அவர்களுடைய உணவுக் கொள்கையை மனப் பூர்வமாக வரவேற்கக்கூடிய நேரத்தில், ஒரே சந்தேகங்களை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1967 மார்ச் 29]

கொள்முதல் என்ற பெயரில் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற உணவுப் பொருள்களை எடுத்துச் சென்று சரிவரக் கணக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவைகள் எல்லாம் கான்பிஸ்கேட் செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. வழக்குகள் போடப்பட்டன. கான்பிஸ்கேட் செய்யாமல் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் சேரவேண்டிய பணத்தைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏற்கனவே கோர்ட்டில் பெண்டிங்காக இருந்த வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. திருமழிசையில் சில வழக்குகள் அவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை பிராசிக்யூஷன் செய்வதில்லை. கலெக்டர் அவர்கள் அனுமதியோடு அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கான புதிய சட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நாளைக்கு பேசும்போது கூறுவார்கள். அவர்களுடைய இறுதி முடிவையின் போது குறிப்பிடுவார்கள். அந்தப் பெரும் காரியத்திற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொள்முதலுக்காக ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தது போல் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து இந்தப் பெரும் காரியத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்தையொட்டி விளக்கம் கோரும் வகையில் ஒரு கேள்வி கேட்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்குகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 10 படி அரிசியை எந்த இடத்திலிருந்து எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டு போகலாம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு மாவட்டத்தை விட்டு இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுதான் நோக்கம்.

The Government have decided to permit free movement of rice not exceeding 10 Madras Measures or less at a time from any place to any place.

சாப்பிடுகிறவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு இது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதையே லாப நோக்கத்தோடு செய்தால் கண்காணிக்கப்படும்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்தையொட்டி விளக்கம் கோரும் வகையில் ஒரு கேள்வி கேட்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. எஸ். ஆகிமூலம் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்குகிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆகிமூலம் : கொள்முதல் விஷயத்தில் ரொம்பக் கடுமையாக இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கங்கை கொண்டான் பகுதியில் இருக்கும் ஒரு பெரிய நிலச்சுவான்தாருக்கு

1967 மார்ச் 29] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

1,000 மூட்டைக்கு டிமாண்ட் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. 300 மூட்டையை அவர் ஏற்கனவே அளந்து விட்டார். மேற்கொண்டு அளந்து கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று ரெவினியூ அதிகாரிகள் வந்து “நீங்கள் சரியாகக் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை; உங்களிடம் இருக்கிற தானியத்தை கான்பிஸ்கேட் பண்ணுகிறோம்” என்று சொல்லி கோடவுனைப் பூட்டிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஏதாவது விளக்கம் கேளுங்கள். Let the hon. Member Please put the question.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இந்த மாதிரி கெடுபிடிகள் இல்லாமல் இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படுமா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி அறிவிப்பார்கள். 300, 500 மூட்டைகள் வைத்திருக்கின்றவர்கள் சீக்கிரமாக அவர்களாகவே கொடுத்துவிட வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் அவர்களும் அவர்களுடைய பங்கை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே ஏதாவது தெரிந்தால் அதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : நமது பேரவையின் விதிகளின்படி—

“When, for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.”

என்று இருக்கிறது. ஆகவே விளக்கம் கேட்பதற்கு ஒரு கேள்வியை அனுமதிக்கலாம்; ஆனால் அதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உரையாற்றத் தொடங்கக்கூடாது.

திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். கன்சல்டேடிங் கமிட்டியை உணவு விஷயமாக அமைக்கப் போவதாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை மீண்டும் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி லோக்கல் பர்சேஸ் பண்ணுவதற்கு போது ஜனக் கமிட்டியொன்று போட்டு, அவர்கள் சொல்கின்ற யோசனைகளையும் அந்த அதிகாரிகள் கேட்டு நடந்தால் அது நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே, அது மாதிரிச் செய்வதற்கு கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கன்சல்டேடிங் கமிட்டி மாநில மட்டத்தில் அமையும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உணவுக் குழுக்கள் அமைக்கலாம் என்ற விஷயம் சர்க்காரின் தீவிரமான பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[1967 மார்ச் 29]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : சார், பற்றுக்குறை ஜில்லாக் களில் ரேஷன் முறை அமல் நடத்தப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உணவு தானியம் இனிமேல் நியாயவிலைக் கடைகளின் மூலம் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்கிறதா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசாங்கத்தினுடைய உடனடியான திட்டம் முதல் கட்டமான ஸ்டாச்சுடரி ரேஷனிங், இன்ஸ்பார்மல் ரேஷனிங் இவற்றையொட்டி தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதோடு எங்கெங்கே பற்றுக்குறை ஏற்படுகிறதோ அதையெல்லாம் அவசரத் தன்மையுடன் உணர்ந்து அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்த மாதிரியான உடனடி நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் மேற்கொண்டு வருகிறது.

திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர் : உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 10 படி அரிசி தாலுகாவைவிட்டு செல்லலாம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஒரு விளக்கம் தேவை. அப்படி எடுத்துச் செல்லுகிறவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்காகவோ அல்லது லாபத்தைக் கருதியோ எடுத்துப் போகலாம். லாபத்தைக் கருதி எடுத்துப்போவதை செக்போஸ்ட்டுகள் வைத்து சோதனை செய்கிறார்கள். நான் பத்துப் படி அரிசி சொந்த உபயோகத்திற்காக எடுத்துப்போகிறேன் என்றால் அதைக்கூட போலீஸ் அதிகாரிகள் சோதனை செய்யக்கூடிய தொந்திரவு ஏற்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படும் . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருள்கூர்ந்து ஒரு கேள்வியாகக் கேட்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர் : பத்துப்படி விஷயத்தில் ஜில்லாவைவிட்டு ஜில்லா கொண்டுபோகும்பொழுது எந்த விதமான தொந்திரவும் இல்லாமல் இருக்கும்படி அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏற்கனவே தொந்தரவு ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து சில வியாபாரிகள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்காக முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை கனம் உறுப்பினர் தெளிவாகத் தெரிந்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஏற்படுகின்றபொழுது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : காலை நிகழ்ச்சிகள் இதுதான் முடிவடைகின்றன. மாலை 3 மணியளவில் இன்று மீண்டும் இந்தப் பேரவை கூடும். மேல் அவை (லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில்) மாலையில் கூடுவதால் அதற்கு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் போக நேரிட்டாலும், அமைச்சர்களில் ஒருவராவது இந்தப் பேரவையில் அமர்ந்து இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1967 மார்ச் 29] [மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்]

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 3-00 மணி வரை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(இடைவேளைக்குப் பின்—பிற்பகல் 3-00.)

6. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(இ) மாற்றுத் தலைவர்கள் நியமனம்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: முதலிலே ஓர் அறிவிப்பு. இப்பேரவையின் 6-வது விதிக்கிணங்க கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை இப்பேரவையின் முதல் கூட்டத் தொடரின் மாற்றுத் தலைவர்களாக (Panel of Chairman) நான் நியமிக்கிறேன்.

- (1) திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி.
- (2) திரு. எம். எஸ். மணி.
- (3) திரு. தோ. மு. நல்லசாமி.
- (4) திரு. கரு. சீமைச்சாமி.
- (5) திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீதான விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: அவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் களில் ஒருவர்கூட சபையில் இல்லையே.

7. கவர்னர் பேருரையின்மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

MR. SPEAKER: Now I call upon the hon. Member, Dr. Habibulla Baig to make his speech.

DR. HABIBULLA BAIG: Mr. Speaker, Sir, while supporting the Motion of Thanks moved on the floor of this House, I want to point out that His Excellency the Governor, in his Address, has praised the public servants who have conducted the General Elections, for their 'commendable sense of detachment and impartiality'. But I have to draw the attention of the House to the fact that there was a lot of harassment of the Muslim and the D.M.K. Party workers as well the voters in the various districts of the State. For instance, in Lalpat in the South Arcot district, the Muslims were very much harassed and they were taken to the police stations, beaten and put to a lot of inconvenience. Also, cases were filed against them under the Indian Penal Code and the Criminal Procedure Code. Even on the day of the elections, the Muslims who wanted to exercise their franchise were beaten with lathis, simply because they declared openly their support to the D.M.K. candidate in Lalpat. This only shows that the public servants have not conducted the elections with a sense of detachment and impartiality.

[Dr. Habibulla Baig]

[1967 மார்ச் 29]

That apart, in my constituency, I had to give protection to the D.M.K. workers for three successive nights in my house. The police wanted to arrest them and so they took shelter in my house. That shows that the elections were not conducted in an impartial manner but were definitely conducted in a partial manner.

The Governor, in his speech, has mentioned about the rising prices of essential commodities and stated that the State Government have no control over the rising prices and that it is in the hands of the Central Government. The rise in prices is due to the very abnormal increase in the price of rice consequent on lesser production. As a result of it, the distribution of rice has been made very difficult and we in this State are facing a food crisis.

So far as food production is concerned, the Hon. Minister for Food has stated that there are only 40 lakh tonnes of food-grains available this year. That shows that we are deficit in foodgrains. As per the statistics given with regard to the food production under the First, Second and Third Five-Year Plans, in the year 1949-50 the area under rice cultivation was 47.69 lakh acres and under millets and other foodgrains 48.54 lakh acres. Rice produced in that year was 17.91 lakh tonnes and millets and other foodgrains 12.56 lakh tonnes. So, the total production of foodgrains in the year before the production of the First Plan, was 30.41 lakh tonnes. But in the year 1955-56 the area under rice cultivation has gone up to 54.56 lakh acres and the millets and other foodgrains to 50.28 lakh acres. The total production of foodgrains has increased to 44.22 lakh tonnes. That shows that in the course of the five years, the production has increased by 14 lakh tonnes. In the same way in the year 1960-61 the area under rice and millets has gone up by more than 10 lakh acres and production has increased to 52.03 lakh tonnes. That only shows that in every five years the area under cultivation is increasing and the production also is increasing. Now, we have been told that we are having deficit in the production of foodgrains and this is attributed to the proportionate increase in population. Even as per statistics given for the year 1964-65 there has been increased production. Now, it has been stated that the production of rice has been 40 lakh tonnes and the millets, etc., twenty lakh tonnes. If 18 ounces of foodgrains, are to be given for a person, that will not be sufficient. So we must have an increased production of 10 lakh tonnes every five years. Also to meet contingencies (like natural hazards, we must have another 10 lakh tonnes of food grains so instead of 60 lakh tonnes, we must have 80 lakh tonnes of foodgrains. So, unless and until production is increased, we cannot cope up with the supply of foodgrains to all the people in our State. Under these circumstances, control is very essential and between the producer and the consumer, there must be some agency to procure foodgrains and supply them to the consumer. So, the Government have to act as an agency to procure rice and supply it to the consumers though the rice is not in surplus. Without procurement, I think we will not be able to supply food to all the people.

1967 மார்ச் 29]

[Dr. Habibulla Baig]

So, I appreciate the policy adopted by this Government. Again, the Hon Minister for Food has stated that there are certain districts which are surplus in foodgrains and certain other districts which are deficit in foodgrains. So, the inter-District and inter-State control must be there and we cannot remove it. Apart from that, production must be increased. For that the existing irrigation projects should be improved. Also, certain medium and minor irrigation schemes should be implemented. As regards minor irrigation in particular, the total area irrigated by tanks is 38 lakh acres and one-fourth of the land is irrigated by the wells. There are about 35,000 tanks and 9½ lakh wells in our State.

All the tanks are not properly maintained. If they are properly maintained, agriculture will be well-off and production will increase.

As far as wells are concerned all the 9½ lakh wells are not fitted with motors. If each well is fitted with a motor it can irrigate five acres of land. Under the First and Second Five-Year Plans only 7 lakhs of wells are fitted with pump-sets. If the other wells also are fitted with pump-sets, the area under cultivation will increase.

Supply of fertilisers is very very essential and the farmers are not getting fertilisers in time and in adequate quantity. Poor landlords are not getting fertilisers because of political pressures. As some of the hon. Members have mentioned some quantity of fertilisers is utilised for fermenting and for alcoholic purposes. This sort of thing must be stopped totally. More quantities of fertilisers must be supplied in time. There are letters from various districts complaining that the position about the supply of fertilisers is very very difficult. First, the farmers have to go to the village headman and get a permit, then go to the panchayat office and get a permit, and then go to the godown and produce the permit. By the time they go to the godown, the godown keeper says that the stock is exhausted. The stock goes into the black-market. This malpractice must be stopped. Farmers have become scientific minded and they have understood the importance of chemical fertilisers. We have to depend upon the Centre for fertilisers. We are not getting the required quantity. We must make alternative arrangements to get fertilizers and supply them to the farmers in time.

Apart from the supply of fertilisers, we must see that small landholders get credit for meeting cultivation expenses in time. They are poor and are always deficit in Finance. There are Cooperative societies and banks. Unfortunately because of their lesser influence, they are not able to get credit from them. Naturally they have to borrow from the bigger landlord, who is a monopolistic person in that village. When they borrow, say two hundred rupees, they not only execute a bond for two hundred

[Dr. Habibulla Baig]

[1967 மார்ச் 29]

rupees but also undertake to give another two hundred rupees worth of paddy at the time of the harvest. The landholder collects not only the two hundred rupees given to the small farmers but also paddy worth two hundred rupees. Poor farmers are suffering because they are not getting credit facilities at the time of cultivation.

There is also the suffering due to the land lease system. Poor landholders who do not own land, go to the big landholders and get their land on lease. There are no written lease conditions. A rich landlord will not lease out his land on a written lease document, because he wants to safeguard his own interest. The tenant does not know whether land is going to be with him for five years or ten years. So he does not take any interest in making the soil richer by the application of manure and cultivating the land. He simply throws some seeds and is satisfied with whatever yield he gets. He attends to cultivation in a half-hearted manner. So we must safeguard the interest of the tenant also.

By taking all these steps, I think production can be increased and we can reach the production target of 70 lakh tonnes. Sixty lakh tonnes will be sufficient for consumption on the basis of population figures and the remainder will be available for purposes of seed and for meeting situations arising out of drought or other natural causes.

In his Address the Governor has failed to mention about provision of drinking or protected water-supply. More essential than food is water. Not only the City but also the rural areas are not getting sufficient drinking water. As far as the City is concerned, the supply should be thirty gallons per head per day. Unfortunately the Corporation is supplying only thirteen gallons. The City is expanding day by day and the population is growing, and supply of drinking water is a very important matter. Provision of supply of drinking water in rural areas also is very very important. The Government must supply adequate water by tapping subsoil water, by installing boring pumps and by utilising the water in the wells.

The Governor has failed to mention about minorities. Unfortunately Muslims, Christians and other minorities have to face a lot of difficulties at the time of college admissions. There must be some reservation of seats for minorities. Otherwise it will be very very difficult for us to secure admission.

As far as the services are concerned some reservation must be there for the minorities so that they may also come up to the level of the other communities, and there should not be any discrimination.

I belong to a constituency where more commercial people are living. Business people are complaining that there is multi-point tax as far as the commercial tax is concerned. On account of

[1967 மார்ச் 29]

[Dr. Habibulla Baig]

multi-point tax, businessmen have to maintain a number of account books and receipt books. A tax of one per cent becomes a tax of two or three per cent depending upon the number of hands through which the goods pass. In order to avoid keeping accounts, they avoid issuing receipts. By this the Government are also losing revenue which they are entitled to get. By avoiding the keeping of accounts, they are cheating the public and also the Government. The multi-point tax raises a one per cent tax to four or five per cent on account of the levy at every stage of the transaction. This is a nuisance not only to the business people. The consumer also has to pay more tax because of multi-point tax from the factory stage to the stage of reaching the consumer.

So, instead of having a multi-point tax, it is better to have a single point tax just like the Central Excise tax. Instead of one per cent, it may even be three per cent. So, I request that this aspect of the matter should be taken into consideration by the Government. Of Course, the Government should see that there is no loss to the exchequer and at the same time, they should also see that there is no inconvenience to the business community as well as the consumers. In this connection, I wish to point out that the land tax is proposed to be reduced and the same concession could be extended to the business people also. Really it is not a concession but it is only a sort of convenience provided to them in preparing accounts and other things. With these words, I support the Motion of Thanks to the Governor and also thank you, Mr. Speaker, for the opportunity given to me to speak on it.

* திரு. அ. பாலகப்ரமணியன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கவர்னர் உரையை வரவேற்கும் முறையில் இங்கே நிர்க்கிறேன். நான் விரும்பும் எல்லா விஷயங்களும் இதிலே இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக அல்ல. அப்படி நினைத்தால் என்னிடம் எதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று அர்த்தமாகும். மாறாக, திருப்பத்தின் அறிகுறிகள் இந்த உரையிலே இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான்.

(மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

குறிப்பாக, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்ற மிக முக்கியமான விஷயத்தை இந்த கவர்னர் உரை வற்புறுத்தியிருக்கிறது. இதை மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தேசிய இயக்கத்தின் வரலாற்றை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்களோ என்று எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. 1935-ம் வருஷத்தில் வெள்ளையன் ஒரு அரசியல் சட்டத்தை நம் மீது திணித்த காலத்தில், நாடு முழுவதும் ஒரு தேசிய இயக்கம் நடந்த காலத்தில், முழு அதிகாரங்கள் கொண்ட மாநில அரசுகளின் சமஷ்டி அரசாங்கம் என்ற தரக மந்திரத்தைத் தமிழ் நாடு முழுவதும் பரப்பிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கும்போது அந்த அம்சத்தையும் முழு

[திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்]

[1967 மார்ச் 29]

மனதோடு அவர்கள் ஆதரித்திருந்தால் தேசிய இயக்கத்தின் தன்மையோடு இருக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள முடியும். அப்படி இல்லாதது வருந்தத் தக்கது.

இந்த உரையிலே குறிப்பிடாதவைகளைப் பொறுத்த வரையில் கொள்கைகளை வகுக்க மேலும் அவகாசம் வேண்டும். அதைக் கூட புரிந்துகொள்ளாமல் யாரும் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்க வில்லை. அப்படிக் கொள்கைகளை வகுக்கும்போது சில ஆலோசனைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைவுபடுத்துகிறேன். பாஞ்சாலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அமைச்சரவை நான்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்து இருப்பதாக எனக்குத் தகவல். ஒன்று, ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆஃபீஸ்களை நீக்கிவிட்டார்கள்; இரண்டாவது, ஐந்து ஏக்கர் அளவுள்ள நிலம் உள்ளவர்களுக்கு நிலவரியைத் தள்ளிவிட்டார்கள்; மூன்றாவது, அபிவிருத்தி வரியை முற்றிலும் நீக்கி விட்டார்கள்; நான்காவது, விற்பனை வரியை ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்ற ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இந்த நான்கு அம்சங்களும் நமது புது ஆட்சியின் கவனத்தில் இருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் தேர்தலில் ஜனநாயகம் பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் நிலவிய தேர்தல் ஜனநாயக முறைக்குப் பாராட்டுக் கூறும் நிலையில் நான் இல்லை. இந்த ஆட்சி தேர்தலில் மாறியிருக்கிறது என்றால், அது இந்த ஜனநாயகத்தின் சிறப்பு அல்ல. அது ஜனங்களின் ஆவேசம்; ஜனங்களின் ஆத்திரம்; 20 ஆண்டுகளாக ஆட்சி செய்து வந்த காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்த்து நடந்த போர். அந்த ஆட்சியை மாற்றுவதற்கு உகந்த முறையில் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கக் கூடிய கட்சியும், மற்ற எதிர்க்கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து தொகுதி உடன்பாடு செய்து கொண்டதன் பலகை இன்றைக்கு ஆட்சி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இது ஜனநாயகத்தின் சிறப்பு என்று இதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயில்லை.

இன்று நாம் கூடியிருக்கும் நேரத்தில், உணவுக் கொள்கை மிக முக்கியமாக கவனத்தில் இருப்பது நியாயம் தான். அதைப் பற்றி இன்று காலை மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். ஒரு ஏக்கருக்கு முற்றிலும் விதி விலக்கு—வரவேற்கிறேன். அதை மூன்று ஏக்கர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்ற கருத்து எங்களுக்கு இன்னும் உண்டு. கோளத்தைப் போல பற்றாக்குறை மாநிலத்தில்கூட இரண்டு ஏக்கர்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களிடம் உபரியையெல்லாம், மார்க்கெட்டின் ஸர்ப்ளஸ்ஸையெல்லாம், கொள்முதல் செய்வது சரியான கொள்கை. அதைத் தீர்மானிக்கும்போது நியாயமான செலவுக்கு இவ்வளவு என்று கறாராக நிர்ணயம் செய்துவிட வேண்டும். அப்படி கறாராக நிர்ணயம் செய்யாவிட்டால், அதற்கு உள்ளே புகுந்து விளையாட இடம் அளித்துவிடும். செலவுக்கு இவ்வளவு என்பதைக் கறாராகத் தீர்மானித்துவிட வேண்டும். போக்கு

1967 மார்ச் 29] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்]

வரத்தில் இருக்கும் பல்வேறு தடைகளை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நீக்குகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது. பொது ஜனக் கண்காணிப்பு கமிட்டி அமைத்து, அவர்களுடைய ஒத்துழைப் போடு நடத்தினால் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவி செய்வதற்கு இருக்கும்; அதோடு அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வராமல் காப்பாற்றிக்கொள்ள பெரும் உதவியாக இருக்கும்.

இது போக, அவர் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் ஒரு விஷயம் தெளிவாக இல்லை. டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்ன ஏற்பாடு? அங்கே குடும்பக் கார்டும் இல்லை, ரேஷனும் இல்லை, நியாய விலைக் கடைகளும் இல்லை. இவைகளுக்கு வழி என்ன? 10 படி அரிசியை சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துப் போகலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வழி என்ன? அறிக்கையில் தெளிவு இல்லை. அங்கும் நியாய விலைக் கடைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டும் அல்லது மாற்று ஏற்பாடு வேண்டும். அதற்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும். இதற்கு உரம் முக்கியம், விதைகள் முக்கியம், தண்ணீர் முக்கியம், இவைகள் எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் உழவன் முக்கியம். உழவனுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வேலை முக்கியமானது. தரிசு நிலங்களை அவசர கவனத்தோடு பங்கிட்டுக்கொடுக்கும் வேலையில் முதலில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கும் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை இறுதியாகக் கொள்ளலாகாது. அதனுடைய விளைவுகளை இறுதியாகக் கொள்ளலாகாது. 1956-57-க்குப் பிற்பாடு ஏற்பட்ட பட்டா பிரிவினைகளை அங்கீகரிக்கலாகாது. அவைகளையெல்லாம் புனராலோசனை செய்யவேண்டும். பதினைந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் உச்ச வரம்பு இருக்கக்கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் நாமும் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அளவில் திருத்தி, 15 ஏக்கர் என்பது ஒரு தனி நபருக்கு அல்ல, ஒரு குடும்பத்திற்கு—அதிலே குறிப்பிட்டுள்ள 13 விதி விலக்குகளின் கீழ் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை மூடி மறைத்திருப்பதைச் சரியாக்கி, உழுபவனுக்கு நிலம் அளிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்தால், மற்ற எல்லாக் காரியங்களைக் காட்டிலும் அடிப்படைக் காரியமாக அமைந்து, உணவு உற்பத்திக் காரியத்திற்கு உறுதுணை செய்யும் கிராமப் புறங்களில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட இது அடிப்படையான வேலை என்று கருதுகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அதைச் சுலபமாகத் தீர்த்துவிட முடியும் என்று நான் குறிப்பிடவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளராமல் இருக்கும் வேலையை முதலில் செய்யவேண்டும். முதலில் ஆட்டோமேஷன், அதற்கான கருவிகள் தமிழகத்தில் புகுத்தப்பட மாட்டாது என்று ஒரு அறிக்கை விடுவது நல்லது. கைத்தறியில் விசைத்தறியைப் புகுத்துவதை அறவே தடுக்கவேண்டும். தோல் பதனிடுதல், வறுகடலைத் தொழில் போன்ற தொழில்களில் விசையைப் புகுத்துவது கூடாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது மத்திய சர்க்கார்

[திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்] [1967 மார்ச் 29]

உருவாக்கும் கொள்கையிலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒரு அம்சம். மத்திய சர்க்கார் முதலாளித்துவ கொள்கையை 20 ஆண்டுகளாக உருவாக்கி வருகிறது. விலைவாசி உயர்வும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் பிரிக்க முடியாதது. முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக எக்ஸைஸ் டியூட்டி போடுவதன் மூலமாக விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்படுகிறது. பண வீக்கக் கொள்கை கையாளப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளால் விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்பட்டு, பாமர மக்கள் உறிஞ்சப்பட்டு முதலாளிகளால் பணம் சேர்க்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட கொள்கை காரணமாக விலைவாசி ஏற்றம் முற்றிலும் தவிர்க்க முடியாதது. ஓரளவுக்கு மாநில ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சில காரியங்கள் செய்யலாம். அதே போல வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையில், முதலாளிகள் வளர மேலும் மேலும் புதிய யந்திரங்களைப் புகுத்துவார்கள், ஆட்குறைப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். அந்தக் கொள்கையை மாற்றி, மத்திய சர்க்கார் அதை உணர்ந்து வேலையைச் செய்தால்தான் இந்தத் திசையில் கணிசமான முன்னேற்றம் காண முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கைத்தறித் தொழில் மிக சிக்கலில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிய எல்லா அம்சங்களிலும் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் இரண்டு விஷயங்களைப் பொருத்தமட்டிற்கூற ஆசைப்படுகிறேன். 1962-ம் வருஷத்தில் எக்ஸைஸ் டியூட்டி நூலுக்கு இருந்தது. அன்று பேலுக்கு ரூ. 5, இன்று ரூ. 96. நூலுக்கு மட்டும் எக்ஸைஸ் டியூட்டி ரூ. 96. இதை மாற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் கோரவேண்டும். இன்னொன்று, நூல் விலைக்கு 'வாலண்டரி பிரைஸ் கண்டிரோல்' இருப்பதாக ஒரு மோசடி நாட்டிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மில் முதலாளிகள் நூல் விலையை நிர்ணயம் செய்வார்கள், கட்டுப்படுத்துவார்கள் அவர்கள் ஏஜெண்டுகளுக்கு தருகிறார்கள். இந்த ஏஜெண்டுகள் முதலாளிகளின் இந்தப் பை. அவர்கள் ஹோல்ஸேலர்களுக்குத் தருகிறார்கள். ஹோல்ஸேலர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கணக்கு வைத்தும் கணக்கு வைக்காமலும் பல விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டும். இது மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது. இந்தப் போக்கு கூடாது. ஹோல்ஸேலர்களும், ஏஜெண்டுகளும் கூடாது. மில் முதலாளிகளுக்கும், தறியாளர்களுக்கும் இடையே சர்க்கார் வைக்கும் மார்க்கெடிங் டெப்போ இந்த வேலையைச் செய்தால் கணிசமான அளவுக்கு விலையைக் குறைப்பதற்கும், தறிகளுக்கு நூல் கிடைப்பதற்கும் உத்தரவாதம் ஏற்படும். அதிகச் செலவு இல்லாமல் மாநில சர்க்கார் உத்தரவிட்டுச் செய்யக்கூடிய ஒரு காரியம் இது என்பதை புதிய ஆட்சியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

விசைத் தறியை புகுத்தலாகாது என்று ஏற்கனவே குறிப்பிட முருக்கிறேன். அதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, மில்கனியெல்லாம் மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதிலே ஒரு முக்கியமான விஷயம் சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஃப்ரீ டிரேட் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பருத்தியில் நாட்டில் இன்று ஃப்ரீ டிரேட் இருந்துகொண்டிருக்க

1967 மார்ச் 20] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்]

கிறது. பெயர் அளவுக்கு ஒரு ஸீலிங் விலை, அந்த விலைக்கு பருத்தி கிடைப்பதில்லை. நிச்சயமாக மத்திய சர்க்காரும் அந்த விலைக்கு வாங்கத் தயாராக இல்லை. மகாராஷ்டிரத்தில் பெரிய பருத்தி வியாபாரிகள் பருத்தியையெல்லாம் கொள்முதல் செய்துவைத்துக் கொண்டு கொள்ளை விலை கேட்கிறார்கள். பருத்தி கிடைக்கவில்லை. நூற்பு மில்களை தமிழ் நாட்டில் மூட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலம் பருத்தியை மத்திய சர்க்கார் கொள்முதல் செய்து மில்களுக்கு அலாட் செய்தால்தான், தங்குதடையின்றி மில்களுக்கு பருத்தி கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும், அதை வைத்துக்கொண்டு அவைகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட முடியும். பருத்தியில் ஃப்ரி ட்ரேடிங் தான். ஆனால் நடப்பது என்ன? நாட்டில் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் நூற்பு மில்கள். பஞ்சாலைகள் அனைத்தும் வேலை செய்ய முடியாத அளவுக்கு கஷ்டப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை அங்கு இருக்கக்கூடிய வர்த்தகர்களால் செய்யப்படுகிறது என்பது இன்றைக்கு நமது அனுபவம். அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் சட்டென்று தலையிட்டு வெளி நாட்டு பருத்தியையும், உள் நாட்டு பருத்தியையும் ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் கொள்முதல் செய்து மில்களுக்கு அலாட் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால்தான் நிம்மதியான நிலை ஏற்படும்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சி இண்டஸ்ட்ரியல் போலீஸ் போர்ஸ் என்று தொழிற்சாலைகளில் போலீஸை வைத்து, தொழிலாளர்களை பிரிட்டுவதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டை உத்தேசித்திருந்தார்கள், தீர்மானித்திருந்தார்கள். அந்த உத்தேசத்தின் பிரகாரம் இன்றைக்கு அந்த வேலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக புதிய ஆட்சி தடுத்துவிட வேண்டும்.

மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்காக 1961-ம் வருடத்தில் டெல்லியில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் இன்று வரை இந்த ராஜ்யத்தில் அமல் ஆகவில்லை. 1962 மார்ச் மாதத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருந்தும், இங்கு ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியாளர்கள் அதை அமல்படுத்தாமல் வைத்திருந்தார்கள். 1966-ம் வருஷத்தில் விதிகளை வகுத்தார்கள். இன்றைக்கும் அதிகாரிகள் நியமிக்கப் படவில்லை. ஒரே ஒரு இன்ஸ்பெக்டருக்குத்தான் அதிகாரம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதற்கான சட்டம் இருக்கிறது, விதிகள் 1966-ல் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், மோட்டார் தொழிலாளர்கள் அனுசூலத்தைப் பெறமுடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நாம் திருத்தவேண்டும்.

இது கவிர ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டது. ஆட்சிமாதிரியிருக்கிறது. ஆனால் நிர்வாகம் பழைய நிர்வாகம்தான். அது மாறவில்லை. மேலிருந்து கீழே

[திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்] [1967 மார்ச் 29]

இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் அமைப்பு அப்படியேதான் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது அதன் வேலைகள் நாம் விரும்பியபடி நடக்கவில்லை. திருந்த ஊழியர்களுக்கு கொஞ்சம் காலம் பிடிக்கும். உதாரணமாக எனக்குத் தெரியும்—20, 25, 30 வருஷங்களாக தண்டத் தீர்வை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பட்டா கொடுப்பதில்லை. கொடைக்கானல் பகுதியில் 200, 300 ஏக்கராக்களுக்கு பட்டாக்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்படி வசதிபடைத்தவர்கள் விஷயத்திலே வளைந்து கொடுத்துக் கொண்டு போகக் கூடிய நிர்வாகம், ஏழை எளியவர்களை வாட்டி வதைக்கும் நிர்வாகம் அப்படியே தான் இருக்கிறது. அதே பயிற்சி, அதே பழக்கம், அதே வேலை முறை, அது அப்படியேதான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட நிலைமையில் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களின் முழு ஒத்துழைப்பையும் பெற்று இந்த ஆட்சி போடக் கூடிய திட்டங்களை செய்மையாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அதைச் செய்பவோன்றும் என்றால், முக்கியமான இரண்டு விஷயங்களில் இந்தப் புதிய ஆட்சி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று, இந்த பெர்சனல் பைல் என்ற சிஸ்டத்தை தொலைத்துவிடவேண்டும். என்.ஜி.ஓ.-க்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும்படியான இந்த கார்பிடன்ஷியல் ரிப்போர்ட், பெர்ஸனல் பைல்களை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். புதிய அமைச்சரவை பதவி ஏற்பதற்கு முன்னால், முதல் மந்திரி அவர்கள் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்ட அன்று மாலை ஊழியர்கள் கூட்டத்தில் பேசினார்கள். 'நான் அண்ணன், நீங்கள் தம்பிமார்கள், நான் குடும்பத் தலைவன், நீங்கள் குடும்பம்' என்று அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய ஊழியர்களுடைய பெர்சனல் பைல்களை, அந்த சிஸ்டத்தை உடனே நீக்கிவிடவேண்டும். நம்பிக்கையோடு அவர்களிடத்தில் வேலைகளை ஒப்படைக்கவேண்டும். தவறு இருந்தால் தட்டிக் கேட்போம், கூப்பிட்டுக் கண்டிப்போம். பல் இளித்து வரல் பிடிக்கக்கூடிய கூட்டத்தைத் தயார் செய்யக் கூடிய, காக்காய் பிடிக்கும் கூட்டத்தை வளர்க்கக்கூடிய இந்தப் பெர்சனல் பைல் சிஸ்டம் போகவேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள ஊழியர்களை நம்பாத காலத்தில் ஏற்படுத்திய இந்த சிஸ்டம் நமக்குத் தேவையில்லை. இதை 20 ஆண்டுகளாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறை இன்று கைவிடப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் லட்சக்கணக்கான என்.ஜி.ஓ.-க்களின் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பு இந்த ஆட்சிக்குக் கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக, 'விஜிலன்ஸ், ஆன்டிகரெப்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்' இன்று போலீஸ் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் ஊழியர்கள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு, போலீசார் அவர்களை மிரட்டுவதற்கு, அச்சுறுத்துவதற்கு இது ஏதுவாக இருக்கிறது. இடம் அளிக்கும். ரெயில்வே டிப்பார்ட்மெண்டுக்குள்ளேயே 'விஜிலன்ஸ்' இருக்கிறது. ஜுட்ஷியரிக்குள்ளேயே அந்த டிப்பார்ட்மெண்டு விஜிலன்ஸ் இருக்கிறது. அதைப் போலவே சர்க்கார்

1967 மார்ச் 29] [திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்]

இலாகாவிற்குள்ளேயே, அந்த டிபார்ட்மெண்டிற்குள்ளேயே விஜிலன்ஸ் ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக அதை போலீசாரிடம் ஒப்படைத்திருப்பதால், யாராவது இரண்டு பேர்கள் எதையாவது எடுத்துக்கொண்டு புகார் செய்துவிட்டால், அத்துனை ஊழியர்களையும் மிரட்டி, அநியாயமாக பழிவாங்கக்கூடிய வேலைக்கு இது இடம் அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதிலே துரிதமான கவனத்தை புதிய ஆட்சி செலுத்தவேண்டும். இதை மாற்றிவிட வேண்டும். அந்த இலாகாவிற்குள்ளேயே விஜிலன்ஸ் ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். விஜிலன்ஸ் ஏற்பாடு வேண்டும் என்பதில் இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் இருப்பதற்கு இடமில்லை. ஆனால் போலீசார் சிவில் ஊழியர்களின்மீது அதிகாரம் செலுத்தக்கூடிய, மிரட்டக் கூடிய, ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடிய நிலை அனுமதிக்கப் பட்டால், அதனால் ஆபத்தான விளைவுகள் ஏற்படக் கூடிய நிலைகள் இருக்கின்றன. மேலும் லஞ்ச லாவண்யம் புகுவதற்கு, வளர்வதற்கு அது உதவி அளிக்கிறது.

ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியாளர் அவர்கள் போட்ட சட்ட விதிகளையே அமுலாக்காத சில நிலைமைகளை நாம் பார்க்கிறோம். சர்க்கார் ஊழியர்கள் விஷயத்தில், குறிப்பாக 200 ரூபாய்க்கு குறைவாக சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஊழியர்கள்மீது புகார் இருந்தால் அந்தப் புகார்களை ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு அனுப்பக்கூடாது என்று விதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தாலும், அந்த விதிகளை மீறி ரூ. 200 அடிப்படைச் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள்மீது புகார்கள் வந்து, அந்தப் புகார்கள் ட்ரிப்ப்யூனலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாறாக, ரூ. 250, 300 சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள்மீது புகார்கள் வந்தால், அந்தப் புகார்கள் ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போகத் தான் வேண்டும் என்று ஏற்கனவே விதி இருக்கிறது. ஆனால் அது அப்படிப் போகாமல், கலெக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, சமாளித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஏற்பாடுகள், தகவல்கள், விவரங்கள் இருக்கின்றன. இதுபோன்ற அநியாயங்களை நீக்கி, பெர்ஸனல் பைல்களை நீக்கி, விஜிலன்ஸில் போலீஸ் தலையிடாமல், அந்த இலாகாவிற்குள்ளேயே விஜிலன்ஸ் ஏற்பாடுகள் இருந்தால், பெரிய அளவுக்கு சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய முழுமையான ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பை ஆட்சி பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த ஆட்சிக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விவாதத்தில் வந்த பல்வேறு கேள்விகளுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொருத்தமான பதிலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவது அவசியம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையை கொஞ்சம் விரைவாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும், அதற்கு அதிக காலதாமதம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வது நல்லது. ஒருபுறத்தில் ஊழியர்களுக்கு நியாயப்படி கொடுக்க வேண்டும், * நிலவரியை குறைக்க வேண்டும், 5 ஏக்கருக்குக் கீழே நிலவரியை ரத்து செய்யும் மாநிலங்கள் இருந்தாலும், நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்றவாறு அதை

[திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன்] [1967 மார்ச் 29]

ரத்து செய்யக்கூடிய ஏற்பாட்டில் புகவேண்டும். கீழே சலுகைகள், வருவாய்கள் குறைவு. அதை மாற்றுவதற்கு வருவாய்களைத் தேடுவதில் புகும்பொழுது, கட்டாயம் தமிழ் நாட்டில் முதன் முதலில் செய்யவேண்டிய வேலை பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கவேண்டும். இதுபோக, அதிகச் செலவு இல்லாமல் செய்யக்கூடிய சில காரியங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் காரியங்களிலெல்லாம் அவசியமாகவும், துரிதமாகவும் கவனம் செலுத்தினால் நல்லது. ஊர்வலம் நடத்த வேண்டும் என்றால், பொதுக் கூட்டம் நடத்தவேண்டுமென்றால் பெர்மிஷன், லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும். அதற்கு ரூ. 3 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். கேரளத்தில் அப்படியில்லை. இங்கு எதற்காக? 10 மணிக்குமேல் கூட்டம் நடத்தக் கூடாது, எதற்காக? 10 மணிக்குமேல் கூட்டம் நடத்தினால் என்ன குடிமுழுக்கிப் போய்விடும்? இரண்டு கட்சிகள் ஒரே இடத்தில் கூட்டம் போடக்கூடாது, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மட்டும் செய்து கொள்ளவேண்டும். போலீசார்கள் தொழிலாளர்கள் தகராறில் தலையிடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். அதைப்பற்றி கருவான கொள்கையை புகுத்திவிட வேண்டும், பிரகடனப்படுத்திவிட வேண்டும். இப்படிச் செலவில்லாமல் செய்யக்கூடிய காரியங்களை இந்த சர்க்கார் விரைவில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த அமைச்சரவையை வரவேற்று, அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கும் வேலைகள் வெற்றி பெறவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் கூறினார்கள், hasten slowly என்பதுதான் என்னுடைய கொள்கை” என்று. அது நல்ல கொள்கை. அதிலே நான் ‘ஹேஸன்’ என்பதைக் கோடிட விரும்புகிறேன். அதோடு, hasten slowly, but do haste என்று சொல்லி, உங்களுக்கு ஆலோசனைகள் கூறி, துணையாக இருக்கவே நாங்கள் இருக்கிறோம், இடறிவிழ்ச் செய்வதற்கு அல்ல, தோழமையோடு இருக்கிறோம், உதவியாக இருக்கிறோம். ஆகவே, இடறிவிழ்ச் செய்ய வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு யோசனைகளைக் கூறும், உடனடியாக பாமர மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய நான்கு ஐந்து காரியங்களாவது நடைபெற வேண்டும் என்கிற நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்லும் யோசனை என்று கருதி, இவற்றை அவசரமாகக் கவனித்து இந்த சர்க்கார் ஆவன செய்யும் என்கிற நம்பிக்கையோடு என் கருத்துக்களைக் கூறிக் கொண்டு, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அமருகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கேரளாவில் பெர்சனல் லைசென்ஸ் எடுத்து விட்டார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. பாலசுப்ரமணியன் : என்னிடம் தகவல் இல்லை.

* திரு. ந. வீராசாமி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற முன் வருகிறேன். தேர்தல் அமைதியாக நடந்தது என்று பொதுவான

1967 மார்ச் 29]

[திரு. ந. வீராசாமி]

கருத்து சொல்லப்பட்டு இருந்தாலும், நான் சார்ந்திருக்கும் ஆர்க்காடு தொகுதியிலும், இன்னும் சோளிங்கபுரம், பரங்கிமலை போன்ற மற்ற தொகுதிகளிலும் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்போமானால், நாம் வேதனைப்படும் நிலையில்தான் இருக்கிறது. குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பல அரிசி மில்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் கையில் இருப்பதால், ரைஸ் மில்காரர்களில் சிலர் பொது மக்கள் நெல் அரைக்கச் செல்லும்போது, அதை அரைத்துக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். பரங்கிமலையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே தேர்தலுக்குப் பிறகு ஒரு படுகொலை நடந்திருக்கிறது. பால் வாக்கம் என்கிற கிராமத்தில் கத்திக் குத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இவற்றின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, அதிகாரிகள், வெகு நாட்களாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பழக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பதால், புதிய ஆட்சிக்குப் பிறகும் கூட தங்களைச் சரிசெய்து கொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் தாங்கள் இருக்கும் நிலையை உணர்ந்து, கட்சி சார்பில் லாமல் நடக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, மறினால் அத்தகைய வர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதற்காக கவர்னர் உரையைப் பாராட்டும் அதே நேரத்தில், ஒரு பயங்கரமான திட்டத்தை முன்னாள் காங்கிரஸ் அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் தீட்டியிருப்பதாக செய்திகள் இடைத்திருக்கின்றன. அதாவது இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆட்சிக்கு கெட்ட பெயர் உண்டாக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில், ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் பார்ப்போம் என்கிற பிரச்சினையில் ஈடுபட்டு, குறிப்பாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பெரிய பெரிய காங்கிரஸ்காரர்கள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், நெல் பயிர் செய்வதை விட்டுவிட்டு வேறு பயிர் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இருப்பதாகச் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. அது உண்மையாக இருக்குமானால், இந்த சட்டமன்றத்தின் மூலம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே காங்கிரஸ்காரர்கள் காரைக்குடி மாநாட்டிலே ஒரு முடிவு எடுத்த தீர்மானத்தை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் தாங்கள் செய்யும் பயிரை மாற்றினால், அப்படிச் சொல்லும்போது, நெல் பயிரை விட்டு கரும்பு முதலிய பயிரை பயிரிட்டாலோ அல்லது வேறு பணப்பயிரை பயிரிட்டாலோ அல்லது நிலங்களை தரிசாகப் போட்டாலோ, அத்தகைய விவசாயிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் முடிவு எடுத்தார்கள். அதற்கு இணங்க அதற்காகவென்று ஒரு தனிச் சட்டமே கொண்டுவரப்போவதாகவும் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை அமுல்படுத்த முற்பட்டாலொழிய இன்றைக்கு இருக்கும் உணவுப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அதிகமாக நெல் பயிரிடலாம். நெல்லைத் தனியே வேறு தானியங்களைப்

[திரு. ந. வீராசாமி]

[1967 மார்ச் 29]

பயிர் செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தாலொழிய விவசாயிகள் பண்ப்பயிர்தான் பயிர் செய்வார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்து, இன்றையதினம், நான் ஒரு முக்கியமான கருத்தினை இந்த சட்டமன்றத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் வெளியிட்ட பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் அதில் 760 லட்சம் துண்டு விழுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி ஏற்படும் துண்டுகளைச் சரிக்கட்ட நிர்வாகத்தில் இருக்கும் பல ஊழல்களைப் போக்க வேண்டும்.

(மதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி தலைமை.)

அரசாங்கத்தின் ஒரு ஆணைப்படி, 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வெளியிட்ட எம். எஸ். 4095 என்று இலக்கமிட்ட அரசாங்க உத்தரவு ஒன்று விவசாய இலாகாவிலிருந்து வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவு என்னவென்றால், மீன் இலாகாவில், நிர்வாகத்திற்கு உதவி செய்யும் வகையில் ஒரு போர்டு நியமித்தார்கள். அந்த போர்டு மெம்பர்கள், மீனவர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும், மீன்பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அன்று இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் ஆட்சி செய்தபோது, தேர்தல் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தபோது அந்தக் குழுவினரே மீனவர் அல்லாதவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, கிருஷ்ணபாய் அம்மையார் என்பவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கு என்ன வேலை? அவர் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் இல்லை. ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறவர். இன்னொரு உறுப்பினர் மாரப்பன் மணியக்காரர் என்பவர்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கிருஷ்ணபாய் அம்மையார் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்தான்.

திரு. ந. வீராசாமி: அமைச்சரவர்கள் கிருஷ்ணபாய் அம்மையார் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும், ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, அந்த மணியக்காரர் என்பவர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். கன்னியாகுமரிக் கமிட்டியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அடுத்து மகமது அபுபக்கர் என்பவர் சிலோனில் வியாபாரம் செய்பவர். அவரும் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறார். கோவிந்த நாடார் என்பவர் மீனவ சமுதாயம் சம்பந்தப்பட்டவர் இல்லை என்பதற்காக, 'நாடார்' என்பதை 'நாட்டார்' என்று மாற்றி, அந்தக் குழுவில் போட்டிருக்கிறார்கள். செபாஸ்டியன் லீபெர்னாண்டோ என்கிற ஒருவரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஹோட்டல் வியாபாரி. இப்படிப்பட்டவர்களைப் போட்டு, உண்மையான பலன் மீனவ சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, மீனவ சமுதாயத்திற்கு வலைகள் பின்ன என்று நைலான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். வாங்கப்பட்ட நைலானில் ரூ. 3 லட்சம் பெறுமானம் உள்ளது கடைசியில் உபயோகமில்லாமல்

1967 மார்ச் 29]

[திரு. ந. விராசாமி]

போய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட புயல் காரணமாக, இராமேஸ்வரம் புயலில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க 28 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால் அந்த 28 லட்ச ரூபாயும் நேராக புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களோடுதான் நான் பேசுகிறேன். அந்த 28 லட்ச ரூபாயையும் நியாயமான முறையில் விநியோகம் செய்யாததால், அத்தகைய தவறுகள் செய்த அதிகாரிகள் யார் யார், ஏன் விநியோகிக்கப்படவில்லை என்பதற்கான காரண, காரிய விளக்கங்கள் கொடுக்க ஒரு விசாரணைக் குழுவை அமைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பணத்தை விநியோகித்தவர்கள், 13 லட்சம் ரூபாய் மட்டும் கொடுத்து விட்டு, மீதம் 15 லட்சம் விநியோகிக்காமல் சில அதிகாரிகள் தங்களுடைய சொந்தப் பணமாக உபயோகித்திருக்கிறார்கள் என்கிற செய்தியும் கிடைத்திருக்கிறது. அதுபற்றி அக்கௌன்டன்ட்ஜெனரல் கூட அப்ஜக்ஷன் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரசீது அனுப்பியபோது, ரூ. 18 ஆயிரத்திற்கு பொய் ரசீது என்று அவர் கேட்டதற்கு இதுவரையில் அந்த இலாகாவில் இருந்து எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. இப்படி பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. பல இலாகாக்களில் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும் ஊழல்களைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதேபோல, இன்றையதினம் பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுகிறது, துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லும்போது, பலவிதமான துறைகளில் வரிப் பணம் வசூலிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது, **கீழ்ப்பண** வரி இலாக்காவின் கீழ், 'ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ்' என்ற அடிப்படையில் ரூ. 5,38,13,000 இன்னும் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படி வசூலிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன, இத்தகைய சேல்ஸ் டாக்ஸ் யார் யார் கொடுக்கவில்லை என்பதையெல்லாம் அறிந்து அவர்களிடத்திலிருந்து இத்தகைய வரிப் பணத்தையெல்லாம் வசூலிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

உணவு இலாகாவில் ஏறக்குறைய ரூ. 7,20,000 செலவழித்து உருளைக் கிழங்கு வாங்குவதாகச் சொல்லி, கடைரியில் ரூ. 6,56,000 நஷ்டம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நஷ்டங்களெல்லாம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பல இலாகாக்களில் அதிகமான பொருட்களை வாங்கி வைப்பதன் மூலம் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் பாழாகிறது, அநியாயமாக வட்டி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, மின்சார இலாக்காவில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருட்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. நான்கு ஆண்டுகளுக்குத் தேவையான பொருட்களை முன்கூட்டியே வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செயல்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ந. விராசாமி]

[1967 மார்ச் 29]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தும் நான் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இன்னும் பல கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதிகள் கிடையாது. கலவை, ஆர்க்காடு ஆகிய இடங்களில் ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் கிடையாது. குறிப்பாக, திமிரி, விளாப்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மின்சார இலாக்காவைப்பற்றி நான் பேசுவதற்கு அதிக உரிமை இருந்தாலும், அந்த இலாக்காவின் பொருள் வருகின்ற நோத்தில் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, அந்த இலாக்காவில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு, யாரிடத்தில் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ளுவது என்று தெரியாத நிலையில் யாரும் கேட்பாரற்ற நிலையில் அந்த இலாக்கா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இலாக்காவில் பணி புரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு நல்ல தொரு எதிர்காலத்தை அமைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், “நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டும், உங்களிடத்திலிருந்து மக்கள் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள்” என்று இந்த ஆட்சியினருக்குச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி மட்டும் ஒரே ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வாக்குறுதிகளை எல்லோருமே கொடுத்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களும் சில வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தார்கள். காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள பாங்குகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்குவதாகச் சொன்னார்கள். தப்பித் தவறி, இன்றையதினம் பாங்குகளைத் தேசியமயமாக்குகின்ற அந்த அதிகாரம் பெற்ற மத்திய அரசு காங்கிரஸ் கட்சியால்தான் நிறுவப் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி நடத்தும் மத்திய அரசினர் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, “நாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிவிட்டோம், இனிமேல் பாங்குகள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்படும்” என்று செய்துவிட்டு இங்கே வந்து, எங்களைப் பார்த்து “நீங்கள் உங்களுடைய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுங்கள்” என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே நாங்கள் பாராட்ட முடியும். அது மட்டுமல்ல. “அரிசி மூன்று படி எங்கே? எங்கே?” என்று கேட்கிறார்கள். அத்தகைய வாக்குறுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1947-ஆம் ஆண்டு நாம் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால், காலஞ்சென்ற நேரு அவர்கள் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் மாநாட்டில் பேசுகிற நேரத்தில் --கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தோழர்களுக்குக்கூடத் தெரியும், “நீங்களெல்லாம் இந்த அளவிற்குப் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறீர்களே; நாடு

1967-மார்ச் 29]

[திரு. ந. வீராசாமி]

சுதந்திரம் அடைந்தால், எங்கள் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் என்ன என்ன செய்வோம் தெரியுமா? ” என்று கேட்டு பலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்த அந்தத் தோழர்கள்—மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள்—சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு, ஆகஸ்டு 15ந் தேதிக்குப் பிறகு, அக்டோபர் மாதம், அவர்கள் நேராக நேரு பிராணை அடைந்து, அவரைச் சந்தித்து, “ஐயா! நீங்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் எங்களுக்கு வாக்குறுதிகள் அளித்தீர்களே, நினைவிட்கு வருகின்றனவா? ” என்று கேட்டு, “ஒருகால் வாக்குறுதிகள் நினைவிற்கு வரவில்லையானால், இப்பொழுது நினைவுபடுத்துகிறோம் ” என்று “இதுதான் நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதிகள் ” என்ற விளக்கமாகச் சொன்னபோது, “ஓகோ, அதைச் சொல்லுகிறீர்களா? நான் அப்பொழுது சொன்னது வேறு; அப்பொழுது நான் இருந்த நிலை வேறு ” என்று நேரு அவர்கள் அவர்களிடம் சொன்னார்கள். “At that time I was an agitator, but at present I am an administrator ” என்று சொன்னார்கள். “நான் இப்பொழுது நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவன் ; முன்பு போராடிய நேரத்தில் உங்களுக்காக அப்படிவாதாடினேன்; இப்பொழுது நிர்வாகத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் உடனடியாக எதையும் செய்ய முடியாது ” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடனே, அரசாங்க ஊழியர்கள் அவர்களை அணுகி, “நீங்கள் இப்படி இப்படி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டும் ” என்று கேட்கவில்லை. இவர்கள் கேட்பதற்கு முன்னாலேயே, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முந்திக்கொண்டு, அரசாங்க ஊழியர்களைச் சந்தித்து, “உங்களுடைய பிரச்சினைகள் எனக்குத் தெரியும் ; தீர்க்க வேண்டிய முறையில் தீர்ப்பேன் ; ஒத்துழையுங்கள் ” என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிச்சயம் நிறைவேற்றும். அதே நேரத்தில், ஏற்கனவே முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லிவந்த பிரச்சினை, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கின்ற அடிப்படைச் சம்பள பிரச்சினை தீர்க்கப்படும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த ஆட்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கூறி, இந்த விவாதத்தில் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த மதிப் பிற்குரிய சட்டமன்றத் தற்காலிகத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி, விடை பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மேன்மை தங்கிய சட்டமன்றத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுகிற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக உணவுப் பிரச்சினையைக் கூடத் தீர்க்க முடியாமல் இந்த நாட்டில் ஆட்சியைச் செலுத்திவிட்டுச் சென்ற காங்கிரஸ் கட்சியானது, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இன்னும் முப்பது தினங்கள் கூட ஆகாத நிலையில், இந்த

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1967 மார்ச் 29]

ஆட்சியினர் இங்கே பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கவில்லையே என்று காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். பல பிரச்சினைகளை சென்ற கால ஆட்சியினர் தீர்த்து வைக்காததன் காரணமாகத்தான் மக்கள் ஆட்சியிலே ஒரு புதிய மூற்றத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். நமது கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, மக்களின் உண்மையான பல குறைகளை நீக்குவதற்கான கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தப் புதிய அமைச்சரவை ஆட்சியில் அமர்ந்துள்ளது. ஆனால், இன்று எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களால் இருபது ஆண்டுகளில் செய்து முடிக்க முடியாததை, இந்த ஆட்சி மூப்பது தினங்களுக்குள் செய்து முடிக்கவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குத் தங்கள் மூலம் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது இதுதான். அண்ணாவின் மந்திரிசபையானது முன்பு கொடுத்து வாக்குறுதிகளை வலிவோடும் பொலிவோடும் செய்து முடிப்பார்கள் என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த உண்மையை மன்றத்திலே வீற்றிருக்கிற நாம் அனைவரும் நன்றாக உணர்ந்து, புதிய அரசுக்கு ஒத்துழைப்பை நல்ல முறையில் தரவேண்டியது நம்முடைய நீங்காத கடமை என்பதையும் அனைவரும் உணர வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தாலும், தேவைக்கேற்ற அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகாததால் நாட்டு மக்கள் பட்ட கஷ்டத்தை கடந்த காலத்தில் நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்கள் சரியாக உணரவில்லை. நமது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பண்டங்களை சரியாகப் பங்கிட்டு வழங்குவதிலும், விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், நெருக்கடிகளைத் தளர்த்துவதிலும் இந்த சர்க்கார் எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் என்று நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல உறுதியினை கவர்னர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வாழ்வுக்கிறேன்.

உணவுக் கொள்முதல் திட்டத்திலிருந்து தவறி, நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி ஏற்றத்தையும் கட்டுப்படுத்தாமல், குறிப்பாக விவசாயிகளை முன்னாலே ஆண்டு வந்தவர்கள் கெடுபிடி செய்துவந்தார்கள். பெரு நிலக்கிழார்களுக்குச் சில சலுகைகளைக் கொடுத்து, சிறு நிலக்கிழார்களைக் கெடுபிடிசெய்து வகுலித்ததன் காரணமாக, உணவுப் பொருள்கள் குறிப்பிட்ட அளவிற்குக் கிடைக்காத நிலையில் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அந்த அடிப்படைத் திட்டங்களையெல்லாம் தகர்க்கின்ற முறையில், கவர்னர் அவர்கள் அரசாங்கம் கொள்முதல் திட்டத்தைக் கெடுபிடியோடு செயல்படுத்தாது என்ற உத்தரவாதத்தையும் தந்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், நான் குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவனாக நான் இருக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகளுடைய நிலைமையை நான் நன்கு அறிவேன். இங்கே பல நண்பர்கள் உணவுப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினையைக் குறித்துத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். உணவு

1967 மார்ச் 29]

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்றும் பேசினார்கள். அதே எண்ணத்தையும் கருத்தையும் கொண்டவனாக நான் இருந்தாலும், சிலவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கோயம்புத்தூர் பகுதியிலும், மற்ற மற்ற மாவட்டங்களிலும் பருத்தி, புகையிலை, கரும்பு போன்றவற்றைப் பயிரிடுகிறார்கள் அப்படிப் பயிரிடுகிற நேரத்தில், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதிலே ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து ரூ. 1,200, ரூ. 1,300 வரைக்கும் கூட வருமானம் வருகிறது. ஆனால், ஒரு விவசாயி முறையாக, தீவிர விவசாயத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நெல்சாகுபடி செய்தாலும், அவனுக்கு ஏற்படுகிற நிகர வருமானம் கிட்டத்தட்ட 300 ரூபாய்தான். அதை விட இன்னும் தீவிரமாகச் சாகுபடி செய்ய முடிந்தால், 350 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு ஏக்கரில் பெற முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறபோது, நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த விலையையும், இன்றுள்ள விலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஏழு அல்லது எட்டு ரூபாய்தான் இன்றைக்குச் சர்க்காரிலே அதிகப்படியான விலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்வோம். இப்படி ஒரு சிறு அளவிற்கே விவசாயி உற்பத்தி செய்கிற நெல்லின் விலை உயர்ந்திருக்கும்போது, அதை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயி ஒருவன், தன்னுடைய குடும்பத்திற்குத் தேவைப்படுகிற துணி மணிகளை வாங்கும்போது, அவற்றின் விலை அதிகரித்திருக்கிறது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான மணவெட்டி போன்ற விவசாயக் கருவிகளை வாங்குவதற்குச் சென்றால், அதன் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, விவசாயி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லுக்கு விலையை அதிகமாகக் கொடுத்தால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறபோது, ரூபாய்க்கு மூன்று படி போடுங்கள், ரூபாய்க்கு ஒரு படி போடுங்கள் என்ற கோரிக்கையையும், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற நெல்லுக்கு நிர்ணயித்திருக்கும் விலையையும் கருத்தில் கொண்டு, செயல்பட வேண்டும். இதையெல்லாம் நான் குறிப்பிடும்போது, அரிசி விலையைக் கூட்டவேண்டும் என்று நான் வாதாடுவதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. சிலோன் போன்ற நாடுகளில் அங்குள்ள அரசாங்கங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையைக் கொடுத்து தானியங்களை வாங்கி, மக்களுக்கு குறைந்த விலையில்—மக்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையில் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதன் காரணமாக உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. அது போன்ற நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்தியை நல்லமுறையில் பெருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

4-00
பிற்பகல்

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில், குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். உணவுப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இன்றைக்கு அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளை நான்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1967 மார்ச் 29]

வரவேற்கிறேன். ரேஷனுக்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பகுதிகளின் மக்களுக்காக 9 லட்சம் டன் அரிசி தேவைப்படுகிறது, அந்த அளவுக்கு கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிலையில் அரசாங்கம் உறுதியாக இருப்பதாக இன்று காலை நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கூறினார்கள். மக்களுக்கு நாம் உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ரேஷன் திட்டத்திற்குள்ளே அகப்படாத பகுதியிலுள்ள மக்களின் நிலைகளையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ரேஷன் அமலில் இல்லாத பகுதிகளில் ஏழை விவசாய மக்கள், கூலி வேலை செய்பவர்கள் இன்றையதினம் ஒரு படி அரிசி மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய தர்ப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே உள்ள உழைக்கக்கூடிய, சாதாரண நிலையிலே இருக்கக்கூடிய, சமூகத்தின் அடித்தளத்திலே பன்னெடுங்காலமாக உணவு இல்லையே என்று வாடும் மக்களையும் நாம் விட்டுவிட முடியாது. அதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். கள்ளக்கடத்தல், பதுக்கல் போன்ற நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் வரவேற்கத் தக்கவையென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில நேரங்களில் நிரபராதிகள் கஷ்டப்பட நேரிடுகிறது. நாம் இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பியிராமல், சர்வகட்சி கமிட்டிகளை, கிராமங்கள்தோறும், நாடு முழுவதிலும் அமைக்க வேண்டும். தொண்டர் இயக்கம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். அந்த வெகுஜன இயக்கமானது, பதுக்கல், கள்ளக்கடத்தல், கொள்ளை லாபம் போன்ற கொடுமையான நடவடிக்கைகளிலிருந்து மக்கள் விடுபடுவதற்கு உதவியளிக்க வேண்டும். முன்பு ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பிய தால்தான் இந்த நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்காததால்தான் அவர்கள் முயற்சியின் பலன் தெரியாமல் போய்விட்டது. மக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் தான் நிர்வாகத்தை நன்றாக நடத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், அதேசமயத்தில் சமூகநல விரோதச் சக்திகளையும் ஒழிக்க முடியும். சர்வ கட்சி தொண்டர் இயக்கத்தையும் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நமது அரசாங்கமானது இந்தத் திட்டத்தை ஒரு அவசரகாலத் திட்டமாக—யுத்தகாலத் திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு வேகமான முறையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும். அல்லும் பகலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதே நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலே 13 லட்சம் ஏக்கரில் நன்செய் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அதிலே பெரும்பாலான பகுதிகளில் ஒரு போகம்தான் பயிரிடப்படுகிறது. இரண்டு போகம் என்று சொல்வது வேறும் எட்டளவில்தான் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு போக நிலத்தை இரண்டு போக நிலமாக மாற்றுவது என்பதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு குறுவை சாகுபடி செய்கிறோம். இந்தக் குறுவை சாகுபடி மேட்டு நிலங்களில்தான் செய்யப்படுகிறது. பள்ள இடங்களில் இதற்கு வடிகால் வசதி

1967 மார்ச் 29] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

செவ்வனே செய்து தரப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்வ கட்சித் தொண்டர்கள் இயக்கம் இருக்குமானால் கூர்ந்து கவனித்து அவ்வப்பொழுது கவனம் செலுத்தும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும் நாம் பாசனக் கால்வாய்களை நல்லமுறையிலே செப்பனிட வேண்டும். நிலம் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் இருந்தால் மிகவும் கம்பாக்கடாக இருக்கும். குறுவைச் சாகுபடி புரட்டாசி, ஐப்பசி மாதங்களில் நடைபெறுகிறது. அந்தக் நெல்லை அறுத்து சேர்த்து வைக்க களம் வசதி கிடையாது. தை மாதத்தில் சம்பா அறுவடைக் காலம். அப்போது களவசதியில்லாத காரணத்தினால் நெல்லை வயலிலே போட்டு வைப்பதால் நிறைய நெல் பாழாகிறது. மேலும் நெல்லைக் கொண்டுவர சரியான பாதை வசதிகள் கிடையாது. அதற்காக அப்போச் ரோடுகள் போட வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இப்போது ஏ.டி.ட்டி., 27 என்ற புதுரக நெல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நெல்லைத்தான் பயிரிட உதவ வேண்டும். இரண்டாவது போகம் பயிரிடுவதற்கு 15 நாட்களுக்கு முந்தி நாற்று நட்டாக வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும் கிணறுகள், பம்பு செட்டுகள் இவைகளையெல்லாம் அமைத்துத் தரவேண்டும். பட்டுக் கோட்டையிலும், அறந்தாங்கியிலும், மன்றார்குடியிலும் கீழே ஊற்றுக் கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. கிணறுகள் தோண்டி வதற்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு 20 அடி, 25 அடிகள் தோண்டினாலும் தண்ணீர் கிடையாது. அம்மாதிரியான இடங்களில் ஊற்றுப் போர் பண்ண வேண்டும்.

மேலும் நன்செய் நிலங்கள் எல்லாம் பல இடங்களில் சிதறுண்ட நிலையில் இருக்கின்றன. ஒருவருக்கு பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் ஒரே இடத்தில் இருப்பதில்லை. பல இடங்களில் இருப்பதால் அந்தந்த இடங்களில் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு கிணறு வெட்டப்படுகிறது. இதற்கு இரண்டாயிரம், மூன்று ஆயிரம் ரூபாய் என்று செலவாகிறது. அப்படியில்லாமல் நம்முடைய பணம் சமூகத்திற்காக, சமூகத்திலுள்ள எல்லா மக்களின் நன்மைக்காக செலவிடப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பத்து ஏக்கருக்கு ஒரு 'கம்ப்யூனிடி வெல்' என்று ஏற்படுத்தி, அதற்கு பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் என்று செலவு செய்தால் நல்ல பயன் ஏற்படும். இந்த கம்ப்யூனிடி வெல்லில் ஒரு பம்பு செட் போட்டால் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதிகள் ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். துண்டு துண்டு நிலங்களாக இருப்பதனால் விளைச்சல் கம்மிப்படுகிறது. இதுவரை இருந்த சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. இதே சட்ட மன்றத்தில் ஒரு சட்டம் கூடச் செய்ததாக அறிகிறேன். ஆனால் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. மக்களிடத்திலே இதுபற்றிய நல்ல கருத்தை ஏற்படுத்தி பரஸ்பரம் அவர்களே நிலத்தை மாற்றிக் கொண்டு ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒன்று சேர்க்க முன்வரவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1967 மார்ச் 29]

சிதறுண்டு கிடக்கிற ஒரு ஏக்கராவில் உற்பத்தியாவதைவிட, ஒரே இடத்தில் சேர்ந்தாற்போல இருக்கிற ஒரு ஏக்கராவில் அதிகம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். சாகுபடிச் செலவும் குறையும். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சிதறுண்ட நிலத்தை ஒன்று சேர்க்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை நம் சர்க்காரும் ஆராயவேண்டும். எத்தனை ஏக்கருக்குக் கீழ் துண்டாடக்கூடாது என்று அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் அறிய வேண்டும்.

அடுத்து, எங்களுடைய பகுதியில் லி.எம்.பி. கனூவில் ஜூன் 12-ஆம் தேதி வாக்கில் தண்ணீர் விட்டால் வயல்களுக்குப் போய்ச் சேர ஒரு மாதம் ஆகிறது. காரணம் வாய்க்கால்கள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. சரியான முறையில் மதகுகள் இல்லை. டெம்பாரி பைப்புகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சர்க்கார் அவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்த்திருத்தியாக வேண்டும். ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படுகிறது. அப்புறம் அவற்றை யாரும் பராமரிப்பதில்லை. அதன் காரணமாக சரியான முறையில் சாகுபடி செய்வதில்லை. அப்படியின்றி ஏரிகளைச் செப்பனிடுவதோடுகூட, அவற்றை இன்றை பராமரித்து வரவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்து, அந்த ஏரிகளில் உள்ள தண்ணீரைத் கொண்டு கோடைச் சாகுபடிக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். ஆற்றில் நீர் வரும்போது ஏரிகளை நிரப்பி வைத்துக்கொண்டால் அதைக் கோடைச் சாகுபடிக்கே உபயோகப்படுத்தலாம் என்பதாக கோடைச் சாகுபடியை தாம் செய்தாக வேண்டும். இப்போது கோடைச் சாகுபடி என்று செய்வதில்லை. பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கிப் பகுதியில் கோடைப் பாசனம் கிடையாது. அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, இன்றைக்கு ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. நிலம் இல்லாதவர்களிடத்தில் தரிசு கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தைச் செப்பனிடவே முடியாது, நிலம் உள்ளவர்களிடத்திலேயே அதை அந்த விவசாயி விற்றுப் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் இதற்காக என்று நிலப்படையையே அமைக்கவேண்டும். அந்த நிலப் படையிடத்தில் நவீன விவசாய இயந்திரங்களை எல்லாம் கொடுத்து நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா தரிசு நிலங்களையும் செப்பனிட்டு விவசாயத்திற்குத் தேவையான கிணறுகள், பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் வைத்து—நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளிடத்திலே கொடுத்தால் உடனடியாக சாகுபடி செய்ய முன்வருவார்கள். அதனால் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கிற பிரச்சினையும், உணவு உற்பத்திப் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன்மூலம் வேலை வாய்ப்பு பெருகும். நாட்டு மக்களின் செல்வ நிலை உயரும் என்று சொல்லி, பேச அனுமதி அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சதர்: தலைவர் அவர்களே, கௌரவம் மிக்க கவர்னர் அவர்களது உரையில் மீது எதிர்க்கட்சியாக விளங்குகிற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நான் சில கருத்

1967 மார்ச் 29] [திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சதர்]

துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கவர்னர்கள் ஆற்றிய உரைகள் போலத்தால் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கவர்னர் ஆற்றிய உரை இருக்கிறது. காரணம் அநேகமாக காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைக்கும் வேறுபாடு இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை ஜனநாயக சோஷலிசம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விஞ்ஞான சோஷலிசம் என்கிறார்கள். இப்படி கொள்கை ஒற்றுமை இருப்பதனால்தான் கவர்னர் உரையில் வேறுபாட்டைக் காண முடியவில்லை. ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டில் நல்ல முறையில் வளர்த்து வந்திருப்பது காங்கிரஸ் கட்சிதான். ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சியாக—காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையில் இருந்து மாறுபட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாற்றுக்கட்சியாக ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்துள்ளது பாராட்டத் தக்கதாகும். கூட்டணி ஒத்துழைப்புடன் அது பெருமையோடு பதவிக்கு வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றுவிட்டது என்பதனால் வீழ்ச்சியுற்றதாக நினைக்க வேண்டாம். தோல்வியே வெற்றியின் அடிப்படை. இன்று தோற்றவர்கள் நாளை வெற்றி பெற்று வரமுடியும். அதுதான் ஜனநாயகம். எங்களுடைய தோல்விக்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து—மக்களுக்கு முழு மூச்சுடன் சேவை செய்வதையே நாங்கள் லட்சியமாகக் கொண்டுள்ளோம். இந்த நான்காவது பொதுத்தேர்தலில் மக்களின் ஆதரவைப்பெற நாங்கள் தவறி விட்டோம். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இருந்தும் வெற்றி பெற்ற கட்சிக்கு 39 சதவிகிதம் வாக்கு கிடைத்தது என்றால், தோல்வியுற்ற காங்கிரஸ் கட்சிக்கு 41 சதவிகிதம் கிடைத்திருக்கிறது. இதிலிருந்தே காங்கிரஸ் தோற்றுவிடவில்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். மக்களுக்கு சேவை செய்யவே நாங்கள் முழுமூச்சாக கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். நல்ல ஆட்சிக்கு நாங்கள் ஒத்துழைப்புத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கடந்த இரண்டாண்டுகளாக வறட்சியால் ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சத்தைச் சமாளிக்க தம்மைப் போன்ற தமிழர் ஒருவர் டெல்லியிலே உணவு மந்திரியாக இருந்து மிகவும் சிரமத்துடன் போராடி சமாளித்து வந்திருக்கிறார் என்றால், அதைக்கண்டு தமிழர்களாகிய நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். அது தமிழ்நாடே பெருமை அடையத்தக்கது. உணவுப் பிரச்சினை அவ்வளவு சங்கடமானது. ஆகையால் இந்த அரசாங்கம் அப்பிரச்சினையில் தன்னுடைய முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி, கொள்முதல் விநியோகம், சாகுபடி ஆகிய துறைகளில் நீவிர முறையில் செயல்படுவது என்பது பாராட்டத்தக்கது. இதிலே பெருங் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தியைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லும் பொழுது நீர்ப்பாசனங்களை, சிறிய நீர்ப்பாசனங்களை, பெரு நீர்ப்பாசனங்களை நல்ல முறையிலே செப்பலிட்டு, வேளா வேளைக்கு அவர்கள் பயிர் செய்வதற்கு தண்ணீர் கொடுக்கச் செய்ய நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியிலே ராமநதி, கடனா நதி என்ற இரண்டு நதிகளில் அணைக்கட்டு வேலைகளும்

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சதர்] [1967 மார்ச் 29]

பட்ஜெட்டிலே சேர்க்கப்பட்டு அவைகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்றுவிட்டது. இரண்டு அணைக்கட்டுகளையும் கட்டி விட்டால் திருநெல்வேலி பாவட்டத்தில் 6,000 ஏக்கர் மேலாக நிலம் நல்ல முறையில் விளைவை அளிக்கும். ஆகையினால் இந்த இரண்டு வேலைகளிலே அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியில் நாம் விவசாயியினுடைய நிலைமையையும் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயி உற்பத்தி செய்வதற்கு, விஞ்ஞான ரீதியில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய நல்ல விதைகள், பூச்சி மருந்துகள், மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சளகரியங்கள் எல்லாம் நாம் செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் கொள்முதல் செய்யும்பொழுது நல்ல முறையிலே கொள்முதல் செய்வதற்கு வழியாக விவசாயியே முன்வந்து கொடுப்பதற்கான ரீதியிலே மிக சுகமாக, நோவு இல்லாமல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியாகிய அம்பாசமுத்திரத்தில் 71 மைனர் இனம்களும், 6 மேஜர் இனம்களும் சக்கரரால் விளம்பாப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 6 மேஜர் இனம்களில் உள்ள விவசாயிகள், நமக்கு நல்ல காலம் வந்துவிட்டது என்று சந்தோஷப்பட்டு விவசாயத்திலே கண்ணுங்கருத்துமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மிகவும் செல்வாக்கும், செல்வமும் உள்ள காரணத்தினாலே ஹைகோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட் என்று ரிட் போட்டிருக்கிறார்கள். இனம்தார் விவசாயிகளுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். செவந்திபுரம், கோடனங்குளம் போன்ற இடங்களிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகள் விவசாயிகளுடைய பாட்ட நெல்லை அரசாங்கத்திற்கு வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது ரிட் போடப்பட்டிருப்பதினாலே நெல்லை யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. ஆகையினால் விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களைக் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பங்கீடு பற்றி நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகச் செய்தால் தான் மக்களுக்கு உணவு நிச்சயமாகக் கொடுக்கலாம். விக்கிரமசிங்கபுரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அரிசி போதுமான அளவு கிடைப்பது இல்லை. அங்கே ஹார்வி மில் தொழிலாளர் கூட்டுறவு சொசைட்டி நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகின்றன. முனிசிபாலிட்டியிலே ஒரு தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ரேஷனேரிட அங்கே ஹார்வி மில்லிலே வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளிக்கு குறைவான ரேஷன்தான் கிடைத்து வருகிறது. இங்கே 8 அவுன்ஸ், ஆனால் அங்கே 7 அவுன்ஸ்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே விக்கிரம சிங்கபுரத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், முனிசிபாலிட்டியிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குக் குறை யாமல் ரேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, உணவுப் பங்கிட்டிலே எந்த ஸ்டோர் ஆகட்டும், நல்ல முறையிலே பங்கீடு செய்வது

1967 மார்ச் 29] [திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சதர்]

இல்லை. அங்கே நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே உணவுப் பங்கிடு செய்யாமல் போனால் அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். ஸ்டாச்சுட்டரி ரேஷனிங் முறை மூலம் கொடுப்பது மரத்திரம் பெரிதல்ல, கிராமங்களிலே உள்ள மக்களுக்கும் உணவு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்கேயுள்ளவர்கள் ஆதரிப்பார்கள். கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் உணவு பெறுவதற்கு ரேஷன் என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும் வேறு முறையில் உணவு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் (திரு. ஏ.வி. பி. ஆசைத்தம்பி): அடுத்து, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்

THIRU GOMATHISANKARA DIKSHIDAR: Sir, I will finish my speech in one or two minutes. அதோடு குடும்பக்கட்டுப்பாடுத் திட்டம், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மேல் நிலை இவற்றைப்பற்றி யெல்லாம் இந்தக் கவர்னர் உரையில் எடுத்துக்காட்டாது போனாலும் அவற்றைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட், அதோடு திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ரயில் பாதை இவற்றை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வந்தனம்

* திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, [கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது, உரையை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல இருக்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியை மாற்றிய பொதுமக்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். புதிய ஆட்சியையும் அமைச்சரவையையும் நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்] கவர்னர் பெருமான் உரையிலே எலக்ஷன் சுமுகமாக நடந்ததாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் என்னை எதிர்த்து நின்ற காங்கிரஸ்காரருக்கு அனுசூலமாகப் போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் லஞ்சம் கொடுப்பதற்கு உடந்தையாக இருந்தார். அது மட்டுமல்ல, அங்கே லஞ்சம் கொடுக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காக இருந்த மாணவர்களையெல்லாம் அடித்து, அடித்து தூரத்திவிட்டு, வார்டுகளிலே காங்கிரஸ் அபேட்சகர் பணம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். தேவகோட்டை நகரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்து ஓர்க்கர்களையும், சுதந்திரக் கட்சி ஓர்க்கர்களையும் அவர் அடித்து அடித்து துன்புறுத்தி விரட்டிவிட்டு, லஞ்சம் கொடுப்பதற்கு உடந்தையாக இருந்தார். தேர்தல் முடிந்த இரவு, முப்பையூர் என்ற கிராமத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களாலே ஏவப்பட்ட ஆட்களால் எனது ஆதரவாளர்கள் வெட்டப்பட்டு, வேல்கம்பால் குத்தப்பட்டு தொந்தரவு செய்யப்பட்டு, அதனாலே 13 பேர்களை காயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆஸ்பிடலில் பல நாள் இருந்தார்கள். இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும்பொழுது தேர்தல் சட்டப்படி, நியாயமாக நடந்ததாக நாம் சொல்ல முடியாது. ஆகவே தேர்தல் ஒழுங்காக நடந்தது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்வதற்கு

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1967 மார்ச் 29]

இல்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியை மக்கள் ஒரேயடியாக மாற்றிவிட்டார்கள். நாட்டிலே இருந்த விலை உயர்வு, எல்லாப் பண்டங்களின் விலை உயர்வும் அரசாங்கம் நிர்வாகத்திலே தலையிட்டதும் அந்த ஆட்சி மாற்றப்பட்டதற்குக் காரணம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அதே நேரத்திலே மக்கள் மாற்று ஆட்சியிலே விலைவாசிகள் குறையும், ஜனங்களுக்கு சுபிட்சம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் ஓட்டளித்து இருக்கிறார்கள். ஆட்சி மாறியதும் விலை படிப்படியாகக் குறைந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கொள்முதல் கெடுபிடிக்கேற்ப விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இந்தமாதிரி கொள்முதல் கெடுபிடி ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக விலை குறையாது. விலை ஏறிக்கொண்டேதான் போகும். விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்றால், கண்ட்ரோல் ரத்து செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் விலை குறைவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்திலே எப்பொழுதாவது தானியத்தின் விலை குறைந்ததாக நாம் சரித்திரத்திலே பார்க்க முடியாது. கண்ட்ரோல் என்றாலே விலை ஏறிவிடும். கண்ட்ரோல் எப்பொழுது வரும் என்றே பார்த்துக்கொண்டு இருப்பார்கள். பதுக்கல்காரர்களால் மக்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விலை இறங்கும் என்று எதிர்பார்த்த மக்கள் விலை உயர்வைப் பார்த்து நம்மை எல்லாம் திட்டிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்களே தவிர, நல்லமுறையிலே வாழ்த்தவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். விலை குறையாவிட்டால் தேர்தல் காலத்தில் நாம் சொன்ன வாக்குறுதிகளை நாம் நிறைவேற்றாமல் போய்விடுவோம். விலையைக் குறைக்கிறோம் என்று நாம் வாக்குறுதி கொடுத்தோம். அந்த மக்களுக்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை, மிகவும் தயக்கமாக இருக்கிறது.

சென்னையிலே நிலைமைகள் ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றாலும் கூட, கிராமங்களில் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் அசெம்பிளியில் இருந்து என்னுடைய தொகுதிக்குப் போய்விட்டு மறுபடியும் திரும்பி வந்தேன். தேர்தல் முடிவின் போது மக்கள் இருந்த நிலைக்கும் இப்போது உள்ள நிலைக்கும் பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த மக்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்பதே புரியவில்லை. எப்படியும் இந்த விலைவாசிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அமைச்சரவை முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால் கண்ட்ரோல் இருக்கக்கூடாது; லைசென்ஸ் இருக்கக்கூடாது; கோட்டா இருக்கக்கூடாது; ப்ரொக்யூர்மென்ட் இருக்கக்கூடாது. இதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் விலையேற்றத்தைக் குறைப்பதற்குத் தட்டுப்படவில்லை. ஆகவே, இவற்றை அவசியமாக உடனே கவனித்து விலையேற்றத்தைத் தடுத்து நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிச்சயமாக விலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது மாற்று யோசனை இருந்தால் அதைச் சொல்லுங்கள். இல்லையென்றால் நாங்கள் சொல்லுகின்றபடி கண்ட்ரோலையாவது

1967 மார்ச் 29] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

ரத்து செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தான் நாம் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றிய வர்களாவோம் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திடம் வேறு ஏதாவது திட்டம் இருந்தால் இந்த உரைக்குப் பதில் சொல்லும்போது நிச்சயமாக அதைப் பற்றிக் கூற வேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் எல்லாம் அமைதியாக இருப்பார்கள். கண்ட்ரோலைத் தளர்த்தி இருந்தால், இப்போது எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி அரிசியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வழி இல்லாமல் போயிருக்கும். இப்போது அந்தப் பக்கத்தில் இருந்து அரிசி, அரிசி என்று பேசிக் கொண்டே யிருக்கிறார்கள். இருபது வருஷமாக இந்த அரிசியைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர்கள் இந்த 20 நாள்லே அரிசியைப் பற்றிக் கவலைப் படத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒரு வீட்டில் திருடன் புகுந்து திருடிக் கொண்டு ஓடும்போது வீட்டுக்காரர்கள் அவனைத் தூரத்தி் திருடனைப் பிடியுங்கள் என்று கூறிக் கொண்டு பின்னால் ஓடும்போது, அந்தத் திருடனும் 'திருடனைப் பிடியுங்கள்' என்று கூறிக் கொண்டே போவதைப் போலத்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் பதுக்கல்காரர்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பதுக்கல்காரர்களைப் பிடிப்பதிலே திராவிட மன்னேற்றக் கழகம் மிகவும் அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே விவசாயியும் பிடிபடுகிறான். விவசாயி பதுக்கல் காரனா என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 'விவசாயியைப் பதுக்கல்காரன் விஸ்டில் சேர்த்து விட்டால் விவசாயம் எப்படி நல்ல முறையில் நடக்கும்? விவசாயிகளுக்கு எப்படி நமது ஆட்சி மீது நம்பிக்கை ஏற்பட முடியும்? காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கூட விவசாயி மீது இவ்வளவு கர்ண கடுமையாக பதுக்கல் வேட்டையாடாமல் இருந்தார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் பதுக்கல் வேட்டையாடி மக்களுக்கு ஏதேனும் கொடுக்க முடியுமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல ஆதரவைக் கொடுக்க வேண்டும். அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதை ஆதரிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் நல்ல முறையில் விவசாயம் நடக்காது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றப் பொருள்களுக்கெல்லாம் உற்பத்தியாளர்கள் விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருளுக்கு மட்டும் அரசாங்கம் விலையை நிர்ணயிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இது விவசாயிகளுடைய தூதருஷ்டம் என்றுதான் நினைக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மற்றப் பொருள்களின் விலை இறங்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான எல்லா பொருள்களுக்கும் அரசாங்கம் விலை வைப்பதாக இருந்தால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருளுக்கும் அரசாங்கம் விலை வைப்பது நியாயம். விவசாயி மற்ற எல்லாப் பொருள்களையும் பிளாக் மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1967 மார்ச் 29]

விவசாயி கதி என்ன என்பதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லாப் பொருள்களுக்குமே கண்ட்ரோலை நீக்கி விட்டால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும்.

விவசாயி வாங்கக்கூடிய மாடு இன்று என்ன விலை விற்கப்படுகிறது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். அன்று 100 ரூபாய்க்கு வாங்கிய மாட்டின் விலை இன்று 1,500 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டும். அந்த மாட்டுக்குத் தேவையான தனிடு என்ன விலை? விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்கள் எல்லாம் அரிசி வற்ற விலையைப் போல் ஐந்து மடங்கு ஏறியிருக்கிறது. பின்னாக்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டை விலை ஏறியிருக்கிறது; விவசாயி உரத்தை பிளாக் மார்க்கட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பிளாக் மார்க்கட்டில் உரம் வாங்கிப் போடுவது என்றால் விவசாயி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறான்? இவற்றுக்கெல்லாம் சரியான பரிகாரம் காணப்படவில்லை. உணவுப் பஞ்சத்தை அரசாங்கமோ, அதிகாரிகளோ மட்டும் தீர்க்க முடியாது. விவசாயிகள் நினைத்தால்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க முடியும். விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரித்தால்தான் முடியும். விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு உருப்படியான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு முதற்கண் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல் நல்ல முறையில் நடந்தது என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். குறிப்பிட்டிருந்தது மட்டுமல்லாமல் பாராட்டும் தெரிவித்தார்கள். பாராட்டுக் குரியவர் நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் என்று திருத்தமாகச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தப் பொதுத் தேர்தலின்போது எந்த அளவுக்கு ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். செவலப்பேரை என்ற கிராமத்தில் தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கக் கூடிய ஒரு தலைவரைக்கூட கடத்திச் செல்லக் கூடிய கட்டத்தில் தேர்தல் வேலை செய்தார்கள். என்னுடைய மேல்மலையனார் தொகுதியில் காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு அராஜகமாக நடந்து கொடுமைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குச் செய்தார்கள். எந்த அளவுக்குப் போலீஸ்காரர்களை விட்டு மிரட்டி வாக்குகளைச் சேகரிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு மிரட்டினார்கள். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வேளத்தி கிராமத்தில் எல். பவுன் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர், உ. கடை வைத்திருந்ததை தாசில்தார் மூலமாக அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்து தொல்லை கொடுத்

1967 மார்ச் 29] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தொல்லைகளை எல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பார்த்து, 'லட்சியம் எல்லாம் எங்கே போயிற்று?' என்று கேலி கிண்டலாகப் பேசுகிறார்கள். 18-3-1967 அன்று பேசக் கூடிய ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர், 'மூன்று படி அரிசி எங்கே?' என்று கேலி பேசும் முறையில் கிண்டல் செய்தார்கள்.

அதற்கு மிக அழகாகப் பேசக் கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பதில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் இங்கிருக்கும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமோ அந்த அளவிற்குத் தந்தால் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உணவுப் பிரச்சினை, விலைவாசிக் கொடுமை இவற்றை அகற்றும் நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுமட்டுமல்ல, என் தொகுதியில் பல கிராமங்களில் சாலை வசதியோ, மின்சார வசதியோ சரியான முறையில் இங்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, என் தொகுதியில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பல கிராமங்களில் உள்ள ஏரிகள் உடைந்து விட்டன. அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு, சம்பா அறுவடை கூட செய்ய முடியாத ஒரு கொடுமை ஏற்பட்டு விட்டது. என் தொகுதியில் உள்ள சில குக்கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் உரம், விவசாயக் கருவிகள் இவை கொசைட்டி மூலம் நல்ல முறையில் வழங்கப்படாததால் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நம் அரசு அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் மேல்மலையனூர் ஏரி, 20,000 ஏக்கர் பாசனம் செய்வதற்கு உதவுவதாகும். ஆனால் அது சரியானபடி மராமத்து செய்யப்படாததால் அதில் தண்ணீர் அதிகமாக தேங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. அதே போன்று அண்ணமங்கலம் ஏரி, சக்திமங்கலம் ஏரி, கணக்கம் குப்பம் ஏரி போன்ற ஏரிகள் நன்கு மராமத்து செய்யப்படாது, நன்கு செப்பனிடப்படாத நிலையில் இருப்பதால் அவை விவசாயத் திற்குப் பயன்பட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையும் மாற்றியமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. அ. பொ. அரசு: தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் பெரு மகிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது ஏறத்தாழ ஒரு வார காலமாக விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பெருமதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் ஒரு சிலர் கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்தும், ஒரு சிலர் கவர்னர் பெருமான் உரையில் சாரம் எதுவும் இல்லை என்றும், பொதுவாக இங்கு விளக்கிப் பேசியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், பெருமதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் உரையில் நல்ல பல அம்சங்கள் இணைக்கப்பட்டு இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நல்ல அம்சங்களை, நல்ல திட்டங்களை வரவேற்கும் அளவிற்கு கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில்

[திரு. அ. பொ. அரசு] [1967 மார்ச் 29]

இது வரவேற்கப்படவேண்டிய உரை. அதில் பல திட்டங்களை விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். வரவேற்கத்தக்க உரை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லிக்கொள்வேன், முன்னால் இருந்த அரசு உழவுத் தொழிலுக்கு உரிய இடம் அளிக் காத காரணத்தினாலும், தொழில்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதில் அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருந்தார்களே தவிர, நம் பெருமதிப்பிற்குரிய 'பாரதி' அவர்கள் கூறியதுபோல் 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்று கூறியிருந்தபோதிலும், உழவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காததுபற்றி பெருமதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூட பன்னிப் பன்னிப் பேசியிருக்கிறார்கள். உழவுத் தொழிலுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால்தான் இன்று நாட்டில் பற்றாக்குறையும், உணவுப் பிரச்சனையில் அக்கறை காட்டவேண்டிய ஒரு அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உழவர் திருநாளை பெரு நாளாக கொண்டாட வேண்டும் என்று நமக்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் அதை கொள்கையாக எடுத்துக்கொண்டிருந்த போதிலும், விவசாயத்திற்கு உரிய இடம் தரப்படாத காரணத்தினால் தான் இன்றையதினம் உணவுப் பிரச்சனைபற்றி தீவிரமாக 'அலசிப் பேசவேண்டிய அவசியத்திற்கு' ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். முன்பு இருந்த அரசு எந்த அளவிற்கு தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, விவசாயம் பற்றி போதிய அக்கறை செலுத்தவில்லை. நிலங்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை. அந்த நிலங்களை எல்லாம் தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்று சென்னையை அடுத்துள்ள கிண்டி, அம்பத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் 4,000 ஏக்கருக்கு மேலாக உள்ள நிலங்களை எடுத்து தொழில் வளத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று, சிறு சிறு தொழில் கூடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலங்கள் ஏறத்தாழ மூன்று போகும் விளையக்கூடிய நல்ல நிலங்களாகும். அதைப் பார்க்கும்போது தெரியவரும், முன்பிருந்த சர்க்கார் விவசாயத்தில் அக்கறை செலுத்தாது தனியார் துறை தொழில்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து உழவர்களின் பெருமையைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்பது. பாடி கிராமம் போன்ற ஏரிப் பகுதிகளை எல்லாம் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் காரணமாக தனியார் துறைக்காக எடுத்துக் கொண்டு, அங்குள்ள 1,500 ஏக்கர் நிலங்களை ஒரு தனியார் கம்பனிக்கு, கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பனிக்காரர் தங்கள் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு வேண்டிய இடத்தை வைத்துக் கொண்டு எஞ்சிய நிலத்தை அதிகப்படியான விலைக்கு மற்றவர்களுக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்களே தவிர, உழவுத் தொழிலுக்காக அந்த நிலம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆக, அவை தொழிற்சாலைக்காகவும் பயன்படுத்தப்படாமல், உழவிற்கும் பயன்படுத்தப்படாமல் போயிருக்கின்றன. அதன் விளைவாக விளைச்சல் நிலங்கள் பல கோணங்களில் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு விளைச்சலைக் குறைக்கிற

1967 மார்ச் 29]

[திரு. அ. பொ. அரசு]

தன்மையை முந்திய அரசு ஏற்படுத்திவிட்டது. ஒன்று செய்ய திருக்கவேண்டும், ஆனால் அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். தரிசு நிலங்கள், சாகுபடிக்கு உதவாத நிலங்கள் அலமாரிக்காடு என்ற இடத்தில் இருக்கிறது. ஏகப்பட்ட நிலங்கள் அப்படி சும்மா இருக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளன. அந்நிலங்களை தொழிற்சாலைகள் கட்டுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அது வரவேற்கத்தக்க திட்டமாக இருந்திருக்கும். அடுத்து, ஏரிப் பகுதிகள் சரியான முறையில் பராமரிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படாத அளவில் என் தொகுதியில் ரெட் ஏரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் தூர் வாரப்பட்டு இருபது, இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று ஊர் மக்கள் கூறுகிறார்கள். இந்தத் தவறு காரணமாகவும், விவசாயத் துறையில் அக்கறை செலுத்தாத காரணத்தினாலும் உழவர் உற்சாகம் பெறமுடியாத சூழ்நிலையில் அன்றைய அரசு நடந்துகொண்டதால்தான் இன்று ஓரளவு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் உரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்களில் இடர்ப்பாடுகளில் நாம் நாட்டம் செலுத்தினாலொழிய வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குரிய நமது திட்ட வேலைகள் முழு வெற்றியைத் தர மாட்டா. தற்போதைய நில வரரசு சட்டத்தில் உள்ள பொத்தல்களை அடைத்து, பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள், நடைமுறையில் நிலையான வார உரிமை பெறுவதற்கு உறுதியான வகை செய்யும் பொருட்டு அரசாங்கம் அச்சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்யும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருந்தம்கூட, பெரிய அம்சங்கள் எதுவும் இல்லை என்று பெருமதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள்.

தலைவர் அவர்கள் மணி அடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். வரவேற்கத்தக்க பல அம்சங்கள் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இருக்கின்றன. வேறு சந்தர்ப்பம் வரும்போது பேசிக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் செய்யப்பட வேண்டிய சில பல மராமத்து வேலைகள் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துச் செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒன்றை மட்டும் என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. நம் நாடு புனித நாடு என்று சொல்கிறார்கள். கற்புக்குப் பெயர் போன நாடு, கற்புக்கரசிகள் வாழ்ந்த நாடு, மங்கையர்க்கரசிகள் வாழ்ந்த நாடு என்றெல்லாம் பேசி பேசி பூரித்துப்போன முந்திய அரசு ஒரு விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள். சினிமாக் கொட்டகைகளில் விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள். விபசாரம் செய்வது சட்டப்படி குற்றம். ஆகவே விபசாரம் செய்பவர்களும், அவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பவர்களும், விபசாரத்தைத் தூண்டி விடுகிறவர்களும் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படுவார்கள்—போலீஸ் கமிஷனர் என்று விளம்பரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில், முன்பு இருந்த அரசு எந்த அளவுக்குப் பக்குவப்பட்டவர்கள் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கக்கூடிய தன்மை பெற்றிருந்தார்களா என்பதையும் பற்றி ஐயுறுகிறேன். காரணம், நாட்டின் கற்பை அடகு வைக்கும் அளவுக்கு கற்பை விலைபேசும் அளவுக்கு, மாற்றார் பார்த்து நகைக்கும் அளவுக்கு,

[திரு. அ. பொ. அரசு] [1967 மார்ச் 29]

நமது பெண்டிர் கற்பை அம்பலப்படுத்துவதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்து, வேதனையோடு தெரிவித்து, இனிமேலாவது நம் அரசு அப்படிப்பட்ட விளம்பரங்களை போலீஸ் இலாகாவின் போட்டாமல் இருக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமோ அவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்து விடை பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. துரைராஜ்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது அதை வரவேற்கும் முறையில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதி கொடுத்ததற்கு நன்றி. குறுகிய காலத்தில் என் பேச்சை முடிக்க வேண்டியிருப்பதால் சுருக்கமாக நிகழ்த்த ஆசைப்படுகிறேன்.

நடந்த தேர்தலில்—

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு ஏற்ப தமிழக மக்கள், ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஆளத் தகுதி அற்றவர்கள், ஆளத் தகுதியான ஒரே கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்று தீர்மானித்து, தமிழகத்தின் ஆட்சியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கையில் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இதை நாம் வரவேற்க வேண்டும், இதைப்பற்றிப் பெருமைப்பட வேண்டும்.

மேலும், நம் கவர்னர் உரையில் உணவு உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதைப்பற்றிப் பாராட்ட வேண்டும். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிற நேரத்தில் நெல்லை மாவட்டத்தில், சங்கரன்கோவில் பகுதியில் கிரியாறுத் திட்டம் என்ற திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டு ஆரம்ப வேலைகளை நடத்தி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அந்தத் திட்டம் முடிக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து நாளடைவில் கைவிட்டு விட்டார்கள். அந்த கிரியாறுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி தாலுகாக்களில் ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்பட்டு ஏராளமான நெல் உற்பத்தியாகும். இந்தக் கிரியாறுத் திட்டத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாவது முடித்துத் தர, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மலையடிப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு கண்மாய் இருக்கிறது. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் நல்ல நிலையில் இருந்தது. இப்போது தூர்ந்துபோன நிலையில் இருக்கிறது. அதையும் பற்றி முன்பு இருந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும், அந்த நிலங்களைச் சர்வே செய்து அதை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தக் கண்மாயையும் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 18 மாத காலமாக சங்கரன்கோவில் நகரத்தில் தோஞ்சலி மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வேலை செய்யக் கூடிய 500 தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத நிலையில் தங்கள் மனைவிமார்களின் தாலியைக்கூட விற்று,

1967 மார்ச் 29]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

மேலும் விற்பதற்குக் கூட எதுவும் இல்லாது தொல்லைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கமூன்று இதில் நிவிர கவனம் செலுத்தி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் சங்கரன்கோவில் தொகுதி, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறேன். ஹரிஜன கிருஸ்தவர்களுக்கும், சாதாரண ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆசிரியர் பிரச்சினை. நான் ஒரு ஆரம்ப ஆசிரியர் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையிலே இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் எந்த வகுப்பில் கற்றுக் கொடுத்தாலும், செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். பல இடங்களில் அவர்கள் ஹையர் கிரேட் சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும், உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும் தொழில் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள் மாதம் 30 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விலைவாசி ஏற்றக் காலத்தில் அவர்கள் அதைக் கொண்டு எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்று கவனத்தில் கொண்டு குறைந்தது மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறுவதற்குள்ள வாய்ப்பு மாத்திரம் எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல கருத்துக்களைப் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ளலாம் என்று கருதி, ஒரு சில குறிப்புகளை மட்டும் கூறுவதற்கு நான் முன் வந்திருக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை, ஒரு கொள்கையைக் கொண்ட காங்கிரஸ் அரசு ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகள் இந்த நாட்டில் ஆட்சியை நடத்தியபின், மாற்றுக் கொள்கையைக் கொண்ட தி.மு.க. அரசு அமைந்த வேளையில் முதன் முதலாக ஆற்றிய உரை. ஆகவே, மக்கள் இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாகக் கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் உரையில் புதிய அரசின் கொள்கைகள் என்ன, புரட்சிகரமாக நடத்தப்பட இருக்கிற அவர்கள் திட்டங்கள் யாவை என்பனவற்றையெல்லாம் புதிய அரசு கூறும் என்று எண்ணிஞர்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக, பொதுமக்கள் இன்று எமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையில் புதிய அரசின் திட்டங்கள், கொள்கைகள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. நான் இதனை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், இன்று ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கிற தி.மு.க. கட்சி, அன்று ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1967 மார்ச் 29]

கள், திட்டங்கள் பலவற்றை வன்மையாக எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தது. உணவுக் கொள்கையை எடுத்துக்கொண்டாலும், மொழிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டாலும், தி. மு. கழகம் காங்கிரஸ் அரசை வன்மையாக கண்டித்துக் கொண்டிருந்தது.

நான் மொழிக் கொள்கையை எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது மும்மொழிக் கொள்கையைக் கைக் கொண்டிருந்தது. இன்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார் இந்த அரசு மும்மொழிக் கொள்கையைக் கைக்கொண்டிருக்கிறது என்று. ஆனால், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு இடங்களில் கூறியிருக்கிறார்கள், நமது மாணவர்கள் இரண்டு மொழிகளைக் கற்றுக்கொண்டால் போதும், ஆங்கிலமும் தமிழும் போதும் என்று. இந்த விஷயம் இங்கு விவாதத்திற்கு வந்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், கல்வி அமைச்சர் கூறியது தவறாக இருக்கலாம் என்று. இங்கே பேசிய தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த விருதுநகர் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பல்கைக்கூட இந்த மாநிலத்தில் எங்கும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறினார்கள். இந்தக் கொள்கையில்தான் இந்த மாநில மாணவர்கள் தி.மு.க.-வை ஆதரிக்கிறார்கள். அந்த இரு மொழிக் கொள்கையைத்தான் தி.மு. கழகம் கைக்கொண்டிருப்பதாக எண்ணித்தான் மாணவர்கள் தி.மு.க. கட்சிக்குக் கழிந்த தேர்தலில் ஆதரவு கொடுத்தார்கள் என்று அன்றார் கூறினார்கள். ஆகையால் நமது அரசு மொழிப் பிரச்சனையில் கொண்டிருக்கும் கருத்து என்ன என்று கூற வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. நான் இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள், வாலிபர்கள் இன்று ஆங்கிலமும் தமிழும் படித்து வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருப்பதை அரசு அறியும். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் கடமையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்க வேண்டிய பொறுப்பும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆங்கிலமும் தமிழும் மட்டும் கற்றுக்கொண்டால், அவர்களுக்கு எங்கே வேலை வாய்ப்பு வாங்கிக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சிந்திக்க வேண்டும். நமது மாநிலத்தில் படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற வாலிபர்கள் ஏராளம் இருக்கின்றனர். இதைப்பற்றி அரசு ஆலோசிக்கவேண்டும். ஆங்கிலம் படித்திருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இந்த அரசு இங்கிலாந்து தேசத்தில் வேலை வாங்கிக் கொடுக்கப் போகிறதா? அல்லது மற்ற மாநில அரசுகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்து அங்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கப்போகிறதா என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழும், ஆங்கிலமும் மட்டும் நமது மாணவர்கள் படித்தால் மற்ற மாநிலங்களில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இராது. ஆனால் இந்தியையும் நமது மாணவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால், இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியிலும் சென்று பிழைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, இந்த மொழிப் பிரச்சனையானது மிக முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. வருங்கால சந்ததிகள் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய பிரச்சினையில் நமது அரசு திட்டவாட்டமாகக் கூற வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. ஆகவே

1967 மார்ச் 29]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஒரு வேளை கவர்னர் உரையில் விட்டுவிடப்பட்டிருந்தாலும், முதலமைச்சரோ, அல்லது அவை முதல்வராகிய கல்வி அமைச்சரோ திட்டவாத்தமாக விவாதத்திற்குப் பதில் கூறும் போது கூறுவார் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அதில் ஒரு அம்சமாகிய கொள்முதலைப்பற்றி மாத்திரம் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கொள்முதலைப்பற்றி பேசும் பொழுது, பல அங்கத்தினர்களும் ஆங்காங்கு அதிகாரிகளால் மக்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற புகாரை எழுப்பிறார்கள். நாம் அறிவோம், சில நாட்களுக்கு முன்பு திருச்சியில்கூட பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. நமது மாநிலத்திலுள்ள 3½ கோடி மக்களுக்கும் உணவு கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. இன்றைய தினம் விவசாயி அனுபவிக்கின்ற துன்பங்களுக்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு விவசாயி என்றால் பால் கறக்கின்ற பசு போல என்று நான் நினைக்கிறேன். பசுவினுடைய மடுவில் பண் இருக்கும்பொழுது பசு பால் கறக்கவிடாமல் கறவல்காரனின் கைகளைத் தட்டிவிடும். இது சாதாரணமாக நடப்பது. அப்படிச் செய்தால் பால் கறப்பதற்குத் தடங்கலாக பசு நிற்கிறது என்று நினைப்பதற்கில்லை. பசு தனக்கு ஏற்படுகின்ற வேதனையின் காரணமாகத்தான் அந்த மாதிரிப் பால் கறப்பவனுக்கு இடையூறு செய்கிறது. என்பதை நாம் அறிவோம். மடுவிலே எண்ணெய் தேய்த்து, பிறகு பசுவைத் தட்டிக் கொடுத்தால், அதனுடைய வேதனை தீர்ந்ததும், பால் கறக்க அனுமதிக்கும். அது போல்தான் விவசாயிகளும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற உணவுப் பொருள்கள் அத்துணையும் மக்களுக்காகத்தான் என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது இருக்கிற சட்டங்களின் கீழ்க் கிடைக்கும் அவர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு மாத்திரம் அரசாங்கம் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற மற்றப் பொருள்களுக்கு விலை அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நெருக்கடி இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் மனம் வேதனைப்படுகிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று உணவுக் கொள்கையைப்பற்றி கூறும்போது 'பாட்டி புவர் அண்டு டாப் தி ரிச் (pat the poor and tap the rich)' என்று சொன்னார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகள் ஒரு வேளை அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமலோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆங்காங்கு அதிகாரிகள் விவசாயிகளை அதிகமாகத் துன்புறுத்திக் கொள்முதல் செய்ததாக நாம் அறிகிறோம். நமது நாட்டின் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை விட்டபொழுது கூறியது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன் (procurement without tears) 'ப்ரொக்யூர்மெண்ட் வித் அவுட் மயர்ஸ்' மக்களை வருத்தப்படுத்தாமல் கொள்முதல் நடத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஒரு எக்கருக்கு விதி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1967 மார்ச் 29]

வில்லக்குக் கொடுத்திருப்பதாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அது மட்டும் போதாது. தேவைக்கு மிஞ்சிய, அதாவது மார்கெடெபிள் சர்ப்ளஸ் (Marketable surplus) அத்தனையும் கொள்முதல் செய்வதற்கு என்று மனப்பூர்வமான ஆதரவைக் கொடுக்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் நமது நாட்டில், பீகார், ஒரிஸா போன்ற மாநிலங்களில் இன்று பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அண்டை மாநிலங்களுக்கு நாம் உணவு கொடுக்கவேண்டிய தேவை இருக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகளிடம் உள்ள மார்கெடெபிள் சர்ப்ளஸ் (Marketable surplus) அத்தனையும் நியாயமான விலையைக் கொடுத்து கொள்முதல் செய்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆகவே தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கொள்கையை அரசு கைக்கொள்ளுமேயானால் நமது நாட்டு மக்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கு வகையாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் (திரு. எ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): இந்த மன்றத்தை 5½ மணி வரையில் நடத்தலாம் என்று கருதுகிறேன். இதற்குச் சபை அனுமதி அளிக்கவேண்டும். இனி பேசவேண்டிய அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிடங்கள் பேசினால், இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான உறுப்பினர்கள் பேச முடியும். இதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்க விப் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் அதன்படியே பேசுவார்கள் என்று நான் கருதி, அடுத்த திரு. தங்கப்பன் அவர்களைப் பேசுமாறு அழைக்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது மடியில் காயம் என்று சொன்னார்கள், காயம் இயற்கையாக வந்ததா, எப்படி வந்தது என்பதை விளக்குவார்களா?

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் (திரு. எ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): நாகர் கோவிலிலிருந்து உறுப்பினர் அவர்கள் வருவதால், மலையாள உச்சரிப்பு இருந்த காரணத்தினால், அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அது வேறு மாதிரியாகப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை.

* திரு. டி. தங்கப்பன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது நடக்கும் விவாதத்தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே இப்பொழுது நடைபெற்ற நான்காவது தேர்தல் உலகத்தின் கவனத்தைக் கவரத்தக்க நிலைமையில் நடத்திடுக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். ஒரு கட்சியிடமிருந்து மற்றொரு கட்சிக்கு ஆட்சி இணக்கமான முறையில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே மக்கள் ஜனநாயகத்தில் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கையையும்,

1967. மார்ச் 29]

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

அவர்களுடைய மகத்துவத்தையும் அது காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னது வரவேற்கத் தக்கதாகவும், பாராட்டத் தக்கதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இப்பொழுது நடைபெற்ற தேர்தலில் அரசாங்க ஊழியர்கள் எந்த அளவிலே நடந்துகொண்டார்கள் என்றால், உண்மையிலேயே கட்சி சார்பு இல்லாமலும், எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பாராட்டாமலும் நடந்து வந்தார்கள் என்று சுவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மற்றத் தொகுதிகளில் அரசு ஊழியர்கள் ஒரு மாதிரியாக நடந்துகொண்டாலும்கூட, எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அரசு ஊழியர்கள், போலீஸார்கள் உட்பட, நல்ல முறையில் தேர்தலை நடத்தினார்கள் என்று நான் இங்கு குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் இந்தத் தன்மையிலே நடந்துகொண்டால்தான், நல்ல வெற்றியை நாம் அடைய முடிந்தது என்று சொல்லி, அரசு ஊழியர்களுக்கு எனது நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சுவர்னர் அவர்கள், உணவு விஷயத்தில் அக்கறை காட்டவேண்டும், விவசாயிகளுக்கு உரம், விதைகள் போன்றவற்றை நல்ல முறையில் கொடுத்து, விவசாயத்தை வளப்படுத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டத் தக்கதாக இருக்கிறது. ஆனால், உணவு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எதிர்க் கட்சியினர்களைவிட, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நபர்கள் மிகுந்த தர்மசங்கடமான நிலையிலே இருக்கிறோம். அதுவும் எனது தொகுதியில் இருக்கிற தொல்லைகள், அங்கே கூறப்படுகிற நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொல்கிற விவரங்கள் உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கதாக இருந்தாலும்கூட, ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் இன்னும் ஒரு மாதம், இரண்டு மாத காலத்தில் எல்லாத் தன்மைகளையும் ஓரளவுக்குச் சரிக்கட்டிவிடும் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிற காரணத்தினால், உண்மையிலேயே நாம் நம்பிக்கையோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அவர்கள் ஆட்சித் காலத்தில் எதிர்பார்த்ததைவிட, நம்மிடத்திலே அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களிடையே வைத்திருந்த நம்பிக்கையைவிட நம்மிடத்திலே அதிகமாக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர்கள் நம்மீது நல்ல நம்பிக்கை வைத்திருப்பது குறித்து காங்கிரஸ் நண்பர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

எனது இராமநாதபுரம் தொகுதி என்று சொன்னால், இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இராமநாதபுரம் தொகுதி ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். வெகு காலமாக அங்கே எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யப்படவில்லை. எந்த விதமான நன்மையும் செய்யப்படாமல் விடப்பட்டு தொகுதியாக இருக்கிறது. சேதுபதி அவர்கள் எனக்கு முன்பு இங்கு உறுப்பினராக வீற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் தொகுதி சம்பந்தமான காரியங்களை இதுவரையில் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வேறு உறுப்பினர் வராத காரணத்தினால், மன்னர் அவர்

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

[1967 மார்ச் 29]

கள் இங்கே வீற்றிருக்கிறார் என்ற எண்ணத்திலே தொகுதிக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்யப்படவில்லை. இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஹெட் குவார்டர்ஸ் தலைமை அலுவலகங்கள் எல்லாம் மதுரையிலே அமைந்திருப்பதால், ஒரு மோசமான நிலைமை அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காங்கிரஸ் ஆட்சியைவிட நல்ல முறையிலே நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் என்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே, இதுபோன்று காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்யப்படாமல் விட்டுப்போன விஷயங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே செய்ய வேண்டும் என்று மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை வீண்போகாது என்பதை எனது தொகுதி மக்களுக்கு சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனது பகுதியில் விவசாயம் செய்யப்படுகின்ற 7,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய கண்மாய் இருக்கிறது. அந்தக் கண்மாய்க்கு வைகை ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. தண்ணீர் வருகின்ற காலத்தில் பயிர் செய்கின்ற காலங்களில் தண்ணீர் வராமல் இருந்துவிடுகிறது. சாதாரணமாக நாற்றுப் பாவக்கூடிய ஆடி மாதத்தில் அங்கு தண்ணீர் வருவதில்லை. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, மக்கள் மிகுந்த அவஸ்தைக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் ஆடி மாதத்தில் தண்ணீர் வருவதற்குள் விவசாயிகள் நாற்றுப் பாடுவதற்குத் தேவையான தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து, நல்ல நம்பிக்கையை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் எதிர்பார்ப்புக்கும் பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சினை தான். அவர்களுடைய நல்ல காலம் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்டது என்பதுதான். ஏனென்றால் இதற்கு முன்னால் 20 ஆண்டுக் காலம் ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சி உணவுப் பிரச்சினையில் ஒரு நெருக்கடியையே உருவாக்கியது மட்டுமல்லாமல், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் உணவுப் பஞ்சமே ஏற்பட்டுவிடும் என்று மத்திய உணவு அமைச்சர் எச்சரிக்கும் அளவிற்கு நிலைமைகள் கெட்டுவிட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய நல்ல காலம், ஒரு திறமை மிக்க அமைச்சரவை ஏற்பட்டதோடு, வெகு திறமையான அமைச்சர்களையும் உணவுத் துறைக்கும், விவசாயத் துறைக்கும், அத்துறைப் பணிகளுக்கு ஏற்ப, தகுதி வாய்ந்த அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்

1967 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்]

பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் சென்று, நம்முடைய சர்க்கார் ஏற்பட்ட அன்றைய நிலை, சென்னை மாநகரத்தில் 500 டன் அரிசிடான் இருந்தது. காலையிலேகூட எடுத்துச் சொன்னார்கள், சென்னை நகரத்திற்கு 600 டன் அரிசி தேவை என்று. அந்த வகையில் பார்க்கும் போது, இந்த அளவிற்கு உணவுக் கிடங்குகள் காலியாக இருந்தன என்பதை நாம் உணரமுடிகிறது. ஆகவே, உடனடியாக இந்த உணவுப் பிரச்சினைக்குப் பரிசாரம் காண வேண்டும் என்று, இந்த முறையில், எல்லை ஓரங்களில் உடனடியாகக் காவல் நிலையங்களை வைத்து உணவுப் பொருள்கள் மற்ற இடங்களுக்குப் போகாமல் பார்த்தும், அதோடு விவசாயிகளிடமிருந்தும், கள்ள மார்க்கெட்டுக் காரர்களிடமிருந்தும், கொள்ளை லாப வியாபாரிகளிடமிருந்தும், தானியங்களைப் பெற்று நாட்டு மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பங்கிடு முறையில், அது சம்பந்தப்பட்ட துறையிலும் திறமையான புது அதிகாரிகளைப் போட்டு, நல்ல சீர்திருத்தத்தைச் செய்து வருகிறது இந்த சர்க்கார். மேலும், ப்ரொக்யூர்மெண்ட் அண்டு ரேஷனிங்— அதாவது கொள்முதல், பங்கிடு என்கிற முறைகள்—பற்றிப் பேசும்போது, 'ப்ரொக்யூர்மெண்ட் அண்ட் ரேஷனிங்' விவசாயிகளைப் பாதிப்பதாகச் சொன்னார்கள். நாம் தெரிவிப்பது என்ன வேன்றால், விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவைக்குப் போக மீதியை அவர்கள் எப்படியும் வியாபாரிகளிடம் விற்கத்தான் போகிறார்கள். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரை தேவைக்கு அதிகமான உணவுப் பொருள்களை வியாபாரிகளிடம் விற்பதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கம் தங்களிடம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். வேறொன்றும் இல்லை. "Procurement and rationing do not affect either the agriculturists or the consumers, but affect only the blackmarketeers and hoarders." அதாவது, கொள்முதல் விவசாயிகளைப் பாதிக்காது, ஆனால் கொள்ளை லாபக்காரர்களையும், பதுக்கல்காரர்களையும் தான் பாதிக்கும். அது ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும் கொள்கை அல்ல. அதுதான் சமதர்மக் கொள்கையும் ஆகும் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து ஒத்துழைப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு சிலர் உணவுப் பஞ்சத்தை உண்டாக்கும் சமூக விரோத சக்திகளுக்குத் துணை போகிறார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு முடிகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, on the Motion of Thanks to the Governor I wish to express a few of my ideas and I take this opportunity to thank the Hon. Speaker for his kindness in allowing me to speak on this occasion.

I welcome the present Ministry as well as the Governor's Address. I find the Address of the Governor interesting and inspiring, because I find some good points in it. A major portion of the Address has been devoted to the most important subject of improving agriculture and increasing food production. In many places the Hon. Ministers have expressed their willingness, earnestness and eagerness to improve the condition of the people to

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1967 மார்ச் 29]

do something for their good and to remove their difficulties. I welcome them and I hope they will be able to do some good to the State and also to the country.

With regard to the food problem, I endorse and support the views of my Party. Those views were clearly explained by a Member of my Party and an hon. Member of this House Dr. Hande some days ago with reasons. Our idea is that controls must go. That is our firm belief. From the speech in the Assembly this morning by the Hon. Minister for Food about controls, I understand that the continuance of controls is only a temporary measure and that after some time the Government, are going to remove them. From this I gather that their belief is greater in decontrol than control. Therefore, I submit that the difference between the idea of the Swantantra Party and the idea of the present Ministry is not very much. We say that we want the removal of controls immediately because people have become disgusted with controls, soaring prices, scarcity of food-grains, and irregularities in rationing and also bickering and frustration in the process of procurement. Our Hon. Ministers say that they will take some time, first they will remove the defects and afterwards they are going to remove the controls. Anyhow, since I find that they are eager and earnest in their efforts, I extend my support to them.

I want to say a few words with regard to my constituency. I come from Uddanapalle constituency in the Hosur taluk. It is a border taluk. It is a well-known fact that Hosur taluk commands a charming and fine climate and in this respect it is on a par with Bangalore. In spite of the charming climate, in spite of the natural facilities and in spite of the goodness of the people, the taluk is kept in a most backward condition. If you compare the taluk of Hosur with the neighbouring taluks, you find that it is really backward and every village and every place indicates that it is very backward. The backwardness is due to the absence of good roads and bridges and facilities for irrigation. If these things are provided, I am sure, our taluk will be able to make very good progress and stand on a par with the other taluks.

We require a college and a training school for Telugu women and these are very very urgent necessities.

Supply of fertilisers to agriculturists is very unsatisfactory and the agriculturists are not able to get them from co-operative societies and so they are going to Bangalore and other places. They undergo sufferings and they are made to spend a lot of time in journey and this leads to delay in agricultural operations. Therefore I appeal to the Hon. Ministers to pay their special attention to this backward area and see that it is well developed and brought on a par with the other taluks of this district.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : கனம் தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பேருரையின்மீது உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

1957 மார்ச் 29] [திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

கிறேன். அவர்களுடைய உரையில் விவசாயத்திற்கு ரூக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேசம் விவசாயத்தையே பெருவாரியாக முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள தேசமாக இருந்தபோதிலும், உணவுப் பொருள்கள் பற்றாக்குறையும், அதிலே ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையும் இருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கதாகும். விவசாயத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்குக் கவர்னர் அவர்களுடைய அறிவுரைகள் நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது. விவசாயம் செழித்தால்தான், இன்றைக்கு அரசாங்கத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் பெரும் பிரச்சினையான உணவுப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் காண முடியும். உணவுப் பிரச்சினையான நம் முன்னுள்ள மிகப் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இது ஒரு கட்சியினுடைய பிரச்சனை மட்டுமல்ல. இதை ஒரு பெரும் தேசியப் பிரச்சனையாகவே நாம் எல்லோரும் கருதவேண்டும். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், விவசாயம் நல்ல முறையில் செழித்து ஒங்க வேண்டும்.

விவசாயம் செழிப்புறுவதற்கு முந்தைய அரசாங்கம்--காங்கிரஸ் அரசாங்கம்--பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். விவசாயம் வளர்ச்சி பெற்றால்தான் நாட்டிலுள்ள உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து, கோடிக்கணக்காகப் பணம் செலவழித்துப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இந்த நாட்டிலிருக்கும் ஆறுகளின் குறுக்கே அணைகளைக் கட்டி நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல 2,60,000-க்கும் மேற்பட்ட விவசாய மோட்டார்கள் இயக்கியிருக்கிறார்கள். உரம், விதை தானியம் வழங்குதல், மேட்டுப்பாங்கான பகுதிகளில் மினறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தல் போன்றவற்றிற்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் பல தொகைகளைச் செலவழித்துப் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தும், இன்றைக்குச் சமுதாயத்தில் வளர்ந்து வரக்கூடிய ஜனப் பெருக்கத்திற்கேற்ற அளவிற்கு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, சம நிலை காண முடியாத இக்கட்டான நிலையில் நாம் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கம் அதற்காக நிறையச் செலவு செய்தும்கூட, உணவு நிலையைச் சரிக்கட்ட முடியவில்லை. இந்த நிலையில் விவசாயத்தை நாம் அபிவிருத்தி செய்தாகவேண்டும்; உணவு நெருக்கடியைப் போக்கியாகவேண்டும். உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கான ஆலோசனைகளையும் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் பலரும் சொன்னார்கள். என்றாலும், “முன்னேற்றக் கழகம் மூன்று படி அரிசி போடுவதாகச் சொன்னார்கள், ஏன் கொடுக்கவில்லை?” என்று பலரும் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். மூன்று படி அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், உணவு அமைச்சரவர்கள் அட்சய பாத்திரமா வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். உடனே வாரி வழங்கி விடுவதற்கு? இன்றுள்ள உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசிய

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்] [1967 மார்ச் 29]

மாகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத்தக்க அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அது மட்டும் போதாது. உற்பத்தி செய்ததைச், சரியாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். பங்கிட்டு முறையையும் சரி செய்தாக வேண்டும். எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு நாட்டிலுள்ள பற்றுக்குறையைப் போக்கி, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே எல்லோருமே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உணவு அமைச்சர் மட்டுமோ அல்லது அரசாங்கம் மட்டுமோ இதற்குப் பொறுப்பு அல்ல. நாட்டில் உணவு நெருக்கடி இருக்கிறது. அதைப் போக்க எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். மூன்று படி அரிசி என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை, எங்களுக்கும் ஓரளவிற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. நிர்வாகத்தின் நிலைமை எங்களுக்கும் தெரியும். பொதுமக்களிடம் முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டித்தான் பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசுகிறோமே தவிர, அதை நாங்கள் வேண்டுமென்றே சொல்வதாக இல்லை. ஆகவே, உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தாக வேண்டும். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உணவுப் பொருளான நெல்லை அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். நெல் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு இன்றைக்கு அதிலே அதிக ஊக்கம் இல்லாமலிருக்கிறது. ஏனென்றால், நெல் உற்பத்தி செய்வதிலே விவசாயிகளுக்குப் போதுமான வருமானம் கிடைப்பது இல்லை. அதனால், அவர்கள் பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நெல் பயிரிடுவதைவிட, கரும்பு, பருத்தி, புகையிலை, குச்சி வள்ளிக்கிழங்கு போன்ற பயிர்களைச் சாகுபடி செய்வதன் மூலம், விவசாயிக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கிறது. மேற்கண்ட பணப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்தால் ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கூட வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆனால், நெல் சாகுபடி செய்தால் விவசாயிக்கு ஏக்கருக்கு 100 முதல் 200 ரூபாய் வரையில்தான் வருமானம் கிடைக்கிறது. இந்த நிலையில், பணப் பயிர்களை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வதால் நெல் உற்பத்தி அந்த அளவிற்குத் தடைப்படுகிறது. ஆகவே, நெல் அதிகமாக நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்றால், இன்றைய அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்தாக வேண்டும், பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும், விவசாயிகள் அதிகமாக நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு என்ன என்ன வகையிலே அவர்களை ஊக்குவிக்க முடியுமோ, அந்த வகையில் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதற்கு என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், நெல் உற்பத்தி செய்வதை ஊக்குவிப்பதற்கு போனஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். மானியத் திட்டமாகக் கொண்டு வந்து, ஒரு ஏக்கரில் இவ்வளவு நெல் உற்பத்தி செய்தால் இவ்வளவு தொகை வழங்கப்படும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வருவது சிறந்த அம்சமாக இருக்க முடியும். இந்த வகையில் நெல் உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும், நாட்டின் தேவையும் ஓரளவு பூர்த்தியாகும் என்று தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

1967 மார்ச் 29]

* திரு. க. ந. சிவபெருமாள் : சட்ட மன்றத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று, அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆகரித்து, என்னுடைய கருத்தினை இங்கே எடுத்துச்சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

கடந்த 19 ஆண்டு காலமாக மக்கள் இருள் சூழ்ந்த நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டு வந்தவர்கள் இன்று ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் நிலைநாட்டப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கும், மக்கள் தங்களுடைய வாக்குரிமையை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இன்றையதினம் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் முன்னேற்றக் கழகம் முன்பு எதிர்க்கட்சியாகவும், இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி அன்று ஆளுங்கட்சியாகவும் இருந்திருக்கிறது. முன்னேற்றக் கழகம் அளித்த வாக்குறுதிகள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றும் அளவிற்கும், முன்பிருந்த ஆட்சியிலிருந்து வேறுபாடு தெரியத்தக்க அளவிற்கும் முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை பணியாற்றும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்த எந்த நல்ல காரியங்களை முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் மக்களுக்குச் செய்யும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ, அவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றத்தக்க நிலையில் இன்றையதினம் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது. நல்ல எதிர்க்கட்சியாக முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த பத்தாண்டுக்காலத்தில் சட்ட மன்றத்தில் பணியாற்றவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காங்கிரஸ்காரர்களெல்லாம் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சிக்கு உண்டான இலக்கணத்தை அவர்கள் நடந்து கொள்ளுவதன் மூலமாகச் சொல்லித்தாத்தக்க விதத்தில் அவர்களெல்லாம் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் விவசாயத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கின்ற நேரத்தில், உர வகைகள், பொறுக்கு விதைகள் முதலியவை உரிய நேரத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் வசதிகளும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் காலா காலங்களில் அளிக்கப்படவேண்டும். அயல்நாடுகளில் விண்ணப்பம் செய்த சில மணி நேரத்திற்குள் அளிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், இங்கே விண்ணப்பம் செய்து பல ஆண்டுகளானாலும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை நீக்கப்பட்டு, விரைவில் கடன் வசதி கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மத்திய அரசினிடத்தில் முன்கூட்டியே அறிவித்து, நல்ல உர வகைகளைப் பெற்றுக் கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்வது மிகவும் சாலச் சிறந்ததாகும்.

[திரு. க. ந. சிவபெருமாள்] [1967 மார்ச் 29]

நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஆத்தூர் தொகுதியாகும். அது விவசாயத்திற்குப் பெயர் பெற்ற இடம்; 90 சத வீத மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தப் பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சிறு பாசன வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் தரிசாகவே இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவைக்கு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கேயிருக்கிற ராமநாயக்கன் பாளையம் தரிசுநிலக் காலனித் திட்டத்தில் ஏழைகளுக்கு ஆயிரம் ஏக்கர் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த வட்டாரத்திலுள்ள ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்கப்படாமல், பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வந்த பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், அங்குள்ள வியாபாரிகளுக்கும் நிலங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மேலும் 500 ஏக்கர் நிலம் இன்னும் தரிசு நிலமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட 500 ஏக்கர் நிலங்களும் காலனித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவது சம்பந்தமாக ரெவினியூ போர்டு அறிவிப்பு ஒன்று வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அறிவிப்பை ரத்துசெய்து, அடைமானம் செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தொகுதியில் உள்ள ரெட்டி அணையையும் கட்டித்தாளேண்டும் என்று இன்றல்ல நேற்றல்ல, கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாகச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டு வந்தது. அகையும் இந்த அமைச்சரவை கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் Madras Public Buildings and Licensing Act, 1965 என்ற ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்கள் பெருவாரியாகச் சேரும் இடத்தில் உள்ள கட்டடங்கள் பழுது இல்லாமல் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்ப தற்காகவும் பழுது ஏற்பட்டால் பெருவாரியான மக்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற உள்நோக்கத்தோடுதான் அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது வழக்கறிஞர்கள் அலுவலகங்களும் அதில் சேர்க்கக்கூடும். அப்படிச் சேருகிறபோது வழக்கறிஞர்களுக்கு, விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் ஏற்கெனவே மருத்துவ மனைகளுக்கு இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டதென்றும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொண்டு, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி): இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. நாளை காலை 9 மணியளவில் இந்தப் பேரவையின் கூட்டம் மீண்டும் நடைபெறும் என்பதை அறிவிக்கிறேன்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.